

په‌یقه‌کانی دیوار

PDF4Kurd

پہیڤه كانی دیوار

كاروان عهبدوللا

رؤمان

خانه‌ی موکریانی بزرگ چاپ و بلاژکردن‌هوه

● په‌یقه‌کانی دیوار

● بابه‌ت: (رژمان)

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: سه‌نگهر دلاوه‌ر

● به‌رگ: رژمان

● ژماره‌ی سپاردن: (۲۷۱۵) له‌سالی ۲۰۱۳

● نرخ: (۳۰۰۰) دینار

● چاپی په‌که‌م: ۲۰۱۳

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولیر)

زنجیره‌ی کتیب (۷۸۴)

مالپهر: www.mukiryani.com

نیمه‌یل: info@mukiryani.com

گرینگ نه بوو پاش که میکی دیکه چیمان به سهر دی، نیمه
 ده بویه به زووترین کات تهو شوینهی لپی وه ستابوین جیهیلین و
 به بی ژاوردانه وه به کراست به نشیوه که دا شوړینه وه. ده بویه ته نیا
 سهیری بهر پیی خومان بکهین و له ریگا سهره کییه که دوور
 بکهوینه وه. شوینه که ناوچه یه کی شاخوی بوو، ته گهرچی
 سه فهره که مان له وه رزی هاوینیشدا بوو، به لام تهوی ژور سارد بوو،
 ههر له زستان ده چوو. زه ویه که هینده تهر و شیدار بوو، ههر چون
 پیمان دابنایه به تویه له قوریکه وه خلیسکمان ده برد و بو ماو یه که
 به قونه خشکه ده چوینه خواری. ههر چوند زووتر له نشیوه که
 رزگارمان بویه، له تارمایی مهرگ دوورتر ده که وتینه وه. دلان
 به وه خو شبوو دواي که میکی دیکه ده گهینه تهو دیو سنووری
 ولاتیکی دیکه. به دۆلکی ته وهنده در و عاسیدا چوینه خواره وه،
 ته گهر له سهره تا وه بانزانیا به ته وهنده قول و مه ترسیداره، ههر گیز
 سهره رژیی تا و امان نه ده کرد و ده رگای تهو دنیا نادیداره مان
 نه ده کرده وه، به لام چ بکهین؟ نیمه ناچار بووین به شوینیکی تا و ادا
 برۆین، تازه ده بویه ملی تهو ریگایه بگرینه بهر که نه مانده زانی له
 کوپوه کوتای دی. به نیگه رانییه کی زوره وه وه که تهوی له

پيشبرکيني هه لاتندا بين، بۆ دواچار بهر له وهى روو له دۆله که بکهين
 سهپىرئى ئه و هاوړپييه مان کرد، که ئيمهى هينايه سهر سنوور، ئه و
 ئه گهر چى به نيگه رانييه وه چاوى برپيوه ئيمه و دۆله هه زار به
 هه زاره که، به لام دهپه رينه وه. ئيمه به شيويه كه به نشيوه که دا
 دهچووينه خوارئى، دهتوت له وه دلنيا بووين که کۆمه له که سيك به
 دوامانه وهن و راومان دهئين، ئيمه به هه موو هيزمانه وه رووه و دۆله
 عاسيکه غارمان ده دا. هه رچه ند له سنوورى ولاته کهى ديكه نيژيك
 ده بووينه وه، وامان ده زانى له دۆزه خه وه راده کهين و دواى نه ختيي
 ديكه ده گه ينه به هه شت! من ده ستى خيزانه که مم گرتبوو، ده بوايه
 زۆر ناگادارى بم. هاتنه خواره وه له دۆلئىكى وا سه خندا ناگاييه كى
 زۆرى گهره كبوو، به تاييه تى بۆ ئه و. خيزانه که م جگه له وهى
 دووگيان بوو، ئه و رۆژه زۆرئيش نه خۆش بوو. هه رچۆنئىك بوو به په له
 و قونه خشكى بى ئه وهى هيچ ئاوړئىك بدهينه وه گه يشتينه خواره وه.
 من پيش هه موويان گه يشتمه نيژيك ته لدره که، ته كانئىكى زۆرم دا يه
 خۆم و برئىك له ته لدره که م هه لدا يه وه. به چاو به خيزانه که مم گوت
 (زووكه برۆ ئه وديو)، ئه گهرچى بۆ ئافره تئىكى سكه پر كه ميك زه جمه ت
 بوو ئه و كاره بكا، به لام له چاو نوقانئىكدا چووه ئه و بهر. ئه وانى
 ديكه ش به په له په رينه وه. من كه دواين كه س بووم هيشتا نيوى
 جه ستم هه ر له ژير ته لدره که دا ما بووه، گويم له كۆمه لئىك سه داى
 تيكقزقز او بوو، زايه له كان دهتوت له ئاسمانه وه داده به زينه سهر

زهوى، هەر له وه دهچوون كه سيك راوه دوو بنين. له ماوهيه كى زور
 كه مدا بهر له وهى له ته لدره كه رزگارم بى، چهند سه ربازيك به خويان
 و سهگ و ئوتومبيله كانيان گهيشتنه سه زمان. ئه وهى له
 سه ربازه كان زياتر ئيمهى تو قانده و بيئوميدي و ترسى زورى پى
 گه ياندين، سهگه هاره كانى نيو دهستى سه ربازه كان بوون. ئه و
 سه گانه به قهده هموو سه ربازه كان هه ره شهى گرتن و مهرگ و
 ئاوديو كردنه ويان لى ده كردين. ئه گهر ئه و سه گانه كو نترول
 نه كر ابو نايه، گومانى تيدا نه بوو، ئيستته داستانه كه لي ره كو تايى
 دههات. من وهك ده ليين له ههردوو دينه كه ببووم، نيوهى جهسته
 له و بهر و نيوه كى ديكه له مبهر. ته نيا پيله قهيه ك ده يتوانى
 چاره نووسم بخته مهترسى و خيزانه كه شم لى دوور بخته وه. من
 ويستم بهر له وهى ئه وان كارى كى ئاوام له گه لدا بكن، هينديك زياتر
 بخزيمه ئه و ديو، به لام هه زوو رايانگرم و وهك تو پيك كه وتمه ژير
 ره جمى پو ستالى ئه فسه ريك. خيزانه كه م له و بهر هاوارى كى لى هه لسا،
 دياربوو به و هاوارهى ده يو يست پييان بلى، كه من له گه ل ئه و دام.
 ئه فسه ره كه به تو وره بوونى كى له راده به دهر رووى له من كرد و چهند
 شتيكى شى پيگوتم. من ته نيا به سه روسيما و ئامازه كانى دهستى
 ئه فسه ره كه، له وه تيگه يشتم، كه چون هاتومه ده بى به هه مان
 ريگاش بگه ريمه وه. له پر خيزانه كه م له پر مهى گريانى داو خو
 گه يانده ئه فسه ره كه، به دهست تىي گه يانده، كه من هاوسه رى ئه وم.

ئەفسەرەكە قورسايى پۇستالەكەي لەسەر جەستەم كەمكردەو و
 بەچاوپىيى وتم، كە خىرا لە تەلدركە بىمە دەرى و ھەستەم سەرىي.
 مەن سەرىيىكى خىزانەكەم دەكەم، ەك ئەوھى تازە روخسارە قوراويى
 و جلوپەرگە دراويىيەكەي و دەموجاوە روشاويىيەكەي بىيىم. ويستم
 لىيى نىزيك بىمەو، كەچى ئەفسەرەكە، بە ئىشارەت لە سەربازىيىكى
 گەياندا، كە مەن بباتە لاي يەكئى لە ئۆتۆمبىلەكان، خىزانەكەشم
 بەرەو كۆنە جىيىيىكى ەسكەرى بىەن. مەن بئى ئەوھى ھىچ قسەيەك
 بكەم، دەستم بۆ گىرفانم دەبەم و ئەو نامەيەي كە بەر لەو
 پەرىنەوھىيە پىيان داووم دەردەھىيىم و دەدەمە دەست ئەفسەرەكە.
 ئەفسەرەكە تەنيا بە تىلەي چا، لە نامەكە رادەمىنى و دەداتەو
 دەستم و بە پەنجەش ھىما بۆ سەربازەكە دەكا، كە سواری جىيىيىكم
 بكا. ھىشتا سواری ئۆتۆمبىلەكان نەكرابويىن، بە پارچە قوماشىك
 رووناكى لە چاوى ھەمووان دەپرن. مەن ھەست دەكەم ھەموو شتىك
 لەم وجودەدا دەبىتتە دوو پارچە، سات و رۆژەكانى زيان ھەمووى لە
 يەك دەچن. ھەر لەو شوپىنەي پەرىمەو. ئەفسەرەكە بۆ خۆي نىزيك
 بۆو و دەستى گرتەم و بردمىيە نىو جىبەكە. لەو تىنەدەگەيشتم
 جياكردنەوھى مەن و خىزانەكەم ھۆي چى بوو. ئەو چاوبەستەنيان چ
 نيازىيىكى بەدواو بوو. چ سەختە ئەگەر خىزانەكەشيمان والى كەردبى.
 ئەو لە زيانيدا زەھمەتى و لىقەومانى وای نەبىيىبوو. زۆر دەترسام
 بەرگەي دوورخستەنەوھى لە مەن و ئەو بئى تاقتىيە نەگرى. ئىمە چ

بزاین بهو شیوهیه هه‌لسوکه و تمان له‌گه‌ل ده‌کری. من خۆم دروست به
 پێچه‌وانه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه، وا ده‌هاته بهر چاوم که شه‌ودیه سنوور
 پێشوازییه‌کی گه‌رمان لی بکری، شه‌وانه‌ش که بهر له شه‌مه‌به‌ه‌مان
 ریگادا په‌رییونه‌وه، هیچ شتیکیان له‌و ناخۆشی و زه‌حمه‌تیانه‌ بو
 که‌س باس نه‌کردبوو. بۆیه هه‌قم بوو له‌وه بترسیم نه‌وه‌کو بریاریکی
 خیرا بدنه‌ و بمانینه‌وه شه‌م دیو سنوور. شه‌و کات کاره‌ساته‌که‌ بو
 به‌دبه‌ختیکی وه‌ک من گه‌وره‌تر ده‌بوو. هه‌موو شتیکی دووباره
 ده‌بووه، بو نا؟! شه‌ی شه‌وه نییه‌ وه‌ک جاری پێشوو به‌ چاوبه‌ستوویی
 په‌لکیشی نیو تاریکیمان ده‌که‌ن؟ شه‌و جلویه‌رگه‌ خاکی پۆشانه‌ی
 ئیسته‌ و شه‌وانه‌ی دۆینی که‌ راپێچی زیندانیان کردم هه‌ر له‌ یه‌کدی
 ده‌چن. شه‌وانه‌ی که‌ بهر له‌ دوو سال له‌ زیندانیان ئاخنیم، هاوشیوه‌ی
 شه‌وانه‌ بوون که‌ ئیسته‌ بو شوینیکی نادیار ده‌مانگوازنه‌وه. من له
 ساتیکی وادا وه‌ک شه‌وه‌ی شه‌وه‌ قه‌ده‌رم بی، هیچم پێ نه‌ده‌کرا،
 چونکه‌ نه‌مه‌زانی چیمان لی ده‌که‌ن و بو کۆیمان ده‌بن. دیمه‌نی شه‌و
 ئۆتۆمییلانه‌ی که‌ ئیمه‌یان خسته‌ نیوییه‌وه، دروست له‌و
 ئۆتۆمییلانه‌یان ده‌کرد که‌ ده‌چوونه‌ به‌ره‌کانی شه‌ر. شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 تووشی شه‌له‌زانی کردم، چاوبه‌ستن بوو... شه‌و کاته‌ش هه‌ر وابوو، به‌ر
 له‌ دوو سال بو چاره‌سه‌ری نه‌خۆشییه‌ک چووبومه‌ ئیران، په‌لکیشی
 نیو پیکاییکیان کردمه‌وه، خیرا به‌ پشدینه‌که‌ی خۆم چامیان
 به‌ست. من شه‌و کات به‌ر له‌وه‌ی بگێریم له‌ به‌رده‌می دوکانی

هاورپييه كم وهستا بووم، بېرم له وه ده كرده وه له يه كدوو روژي دادی بگه رپيمه وه ئه وديو. له پر ئوتۆ مبيلايك به خيړاي هات و له به رده مي دوكانه كه وهستا، دوو چه كدار به په له دابه زين و رووه و ئيمه هاتن. من زور به خيړاي له وه تيگه يشتم، كه ئه و دوو چه كداره تاييه ت بو ئيمه هاتبون. ههر زوو داواي ناسنامه و مؤله تيان لي كردين، بي هيچ پرسيار و وهلاميك من و يه كي له هاورپيكانميان وه پيش خويان دا. من نه گه رچي هينديك له زماني فارسي تيده گه يشتم، كه ميكيش قسمه پي ده كرد، به لام خوم له پرسياره كاني ئه و دوو چه كداره گيل ده كرد. چونكه شاره زاييه كي ته واو يشم له و شاره نه بوو، نه مده زاني به چ شه قام و كولا تيكدا تيده په رين. گويمان له دهنگي خه لك ده بوو، به لام پاش كه ميكي ديكه ئه و دهنگانه ش نه ده مان، وه كه ئه وه ي پيكابه كه به جاده يه كي چولدا رت بي، له ده ورو به رماندا هيچ شتيك نه ده بيسترا، له پر خيړاي هاژوشتنه كه كه م بزه، شوفيره كه دهنگيكي ليوه هات، من تيغه گه يشتم، چي گوت، به هاورپي كه مم گوت:

- ئه ري چي گوت؟

له بهر ئه و شه پيا زلله يه ي به ته پلي سه رم كه وت، گويم له وهلامي هاورپي كه م نه بوو چي پي وتم. ئيمه خو چا ومان به سترابو وه، كه چي ئه و شوفيره به هيژي دهسته كاني سه ري هه ردوو كمانی نه وي كرد. من نه زماني بو وا ده كا، به لام له و كاته دا له شوي نيك وهستا،

بانگی یه کیکی کرد. گویم له کردنه وهی دهر گایه کی گه وره بوو. زه نیم بو ئه وه چوو، که ئه وه رهنگی دهر گای دهر وهی زیندان بی. ههر له شوینه داوی که میک وهستان، ئیمه یان هینایه خواری. که سیك دهستی منی گرت، له سه رخو رایچی شوینیکی ده دام. بو من دنیا هه مووی قه ترانی بوو. جه سته م ده تگوت به دهر له ئیرادهی خوئی رووه و خالیکی دیاریکراو ده چوو. چه ند جاریک، کورته نشیو و هه ورزبان پی کردم. له شوینیکی وه ستاندمیان. که سه که داوی لی کردم پیلاره کاتم داکه نم. من تیگه یشتم، به لام خوم له گیلی دا. ههر که زانی تیی ناگه م، به کوردی پیی وتم. ئه و کات پیلاره کاتم داکه ند. منیان له شوینیکی ژورره که دانیشتانند. که سیك وه ک لیکۆلهر بی، به خیره اتنی کردم. من هیچ کاردانه وه یه کم نیشان نه دا، چونکه نه مده ویست له وه تیبگه ن که من هه ندیک فارسی ده زاتم. سه یروو ساتیکی که می نه برد، دنیای ژورره که کوشومات ده هاته بهر گویم، وه ک ئه وهی له بیابانی کدا فرییان دابم. نقه و پیخوست و هه ناسه ی هیچ که سیکم نه ده بیست. ترسیک ههر له و ماره ده چوو، خیرا خوئی بکا به نیو قه له شتی به ردیکدا، به نیو گیاندا هه لگه را. له ناخه وه ده نگیکی قه به ی عاسیبوی نیو خه رهندیکم گوئی لی بوو. هاواریک هاته بهر گویم، ههر له هاوار و پارانه وهی که سیکی ده کرد له سه ره مهرگ دابی. من وامده زانی له و ژورره دا که ساتیک هه ن، چاره پیی ئه وه ن، ره فتار و گوفتاریکم

لیّ به دی بکهن. ههستم دهکرد هه هه موویان بو ساتیک
 هه ناسه یان له خویان بریبوو. چاویان له نیو جهسته مدا چه قاندبوو.
 من هیچم نه ده بیینی، به لام قورسایی هه موویان به سه ره شه وه
 بوو. له نیو شه و تاریکییه چر و خهسته دا، ده موچاوی زه به لاهی پر
 خویینی شه وانم ده دیت. ده مدی که چۆن، په نجه شه ستور و به رد
 ناسا کانیاں به ردین و سیمله تیکچر ژاوه کانیاں داده هیئا. من
 چاوه پروانی شه بووم، زله یهک، پیله قه یهک، تفتیک، به نیو چاوانم
 بکه وی، که چی شه وان هه ره له بیده نگیدا مابونه وه، هه ره بیته ست و
 بینقه بوون. له ناکا و شه مجاره یان، ده نگیک و هک کوله تیغیک رۆچووه
 گوچکه کانم. له گه ل نازاری ده نگه که راجه نیم. گویم لیبوو شه
 هاوړییه ی، که له گه ل من گیرابوو، له شوینیک دیکه دا، و هک
 شه وی له و دیوی ژورده که ی من به سترایته وه، هاواری ده کرد.
 دیمه نی لیدانه که یم ده هاته به رچا، سه روسیمام وا ده بیینی، که جی
 په نجه ی زله کانی پیوه دیاربی. پیده چوو، به نانقه ست له و دیو
 ژورده که م نازاری بدن، تاکو به هاواری شه، من بترسیئن. له وه
 ده چوو شه شوینه ی منیاں لیّ دانا بوو، ژوریک بیّ و
 په نجه ره که شیان بو شه مه بهسته کرد بیته وه، که گویم له هه موو
 شتیک بیّ. گویم لیّ بوو که چۆن دوا ی هه ره زله یهک، که میک
 ده وه ستان. به پرونی ده مزانی چی پیده لیئن و شه ویش چی
 ده لیّ... هاوړییه که م پیده چوو زور به خیرایی بیه ویّ له ده ست شه

ٺه شڪه نجهيه پرڳاري بيٺي، ٺهوان چهند جاريڪ پٺيان وت: تو
 سيخوپريت! دهزاني سيخوپر چ سزايه كي ههيه؟! من وا دههاته
 بهرچاوم كه له په نجهر دهيهك به سترابيتته وه و كه سيڪيش ناوه ناوه به
 قامچي و شه پازلله بكه ويته ويته. من ٺه گهرچي له نيئو
 تاريخيدا خنڪيٺنرابووم، كه چي له گهل ههر هاورپيكي ٺه و
 هاورپيهه، كه سيڪ به چه قويه كي كول جهسته مي هه لڏه كولي.
 به هه ناسهيه كي تڙي له توره ييه وه پي دهوتم (ههرچي ههته زو
 بيٺي، ٺه گهرنا وهك هاورپيهه كهت ناچار ت ده كه مين بيٺي) من له وه
 دلنيا بووم تازه ٺيدي چاره نووسم له مه ترسيدياه، زور زه جهه تيشه
 به ٺاساني له دهست ٺهوانه پرڳارم بيٺي. تازه كه وتبوومه دهستيان،
 ٺه و نامه يه ش كه له گيرفاندا بوو، هه موو ريگايه كي قورتار بووني
 لي ده گرتم. من بچي ٺه و نامه يه له و برادره و هرگرت، بڙ ده بوايه
 ٺه مرڙ لي و هر بگرم؟ له وه ده ترسام ٺه و نامه يه شتيكي واي تيڏا
 بي نه توانم ڊاڪوڪي له خوڻم بكه م. دلنيا بووم له نامه كه ڊا پريڪ
 باسي من ڪرابوو. ٺه گهر گيرانه كه م سه عاتپيكي ديڪه ڊواكه وتبا،
 نه ده كه و تمه دهستيان. حه تمهن له وه ده چوو ٺهوانه له ميٺبوو بي،
 چاوڊيري ٺيمه يان ڪرد بي. ده بي ٺاگايان له هه موو هه لسو كه وتي
 ٺيمه بوو بي. من ٺه گهر ٺه و ده قهيه نه چوو بومايه ڊوڪاني ٺه و
 هاورپيهه، زه جههت بوو وامان به سهه بي... وا پيڏه چوو له هوار و
 ٺاخ و ٺوفي هاورپيهه كه م (كه له ژوورپيكي ديڪه ٺه شڪه نجهه ده درا)

بيانەوى ترسم ويىم بۇ بهيىنن و تەنگە تاوم بىكەن، من زياتر لە
 نامەى نيو گيرفانم توقيبووم، دەمزانى ئىستە دىن و دەريديىنن و
 ھەموو شتىك ئاشكرا دەبى. ئەو نامەيە بۇ خۇى سەرەداوى
 ھەموو گرتەكان بوو. ھەرچەندە ھەولئى نىكۆلئى لىكردن و خۆ
 لىگىلكرديشم دابا بۇ ئەوان بى كەلك بوو. بىرم كردهو، چۆن
 بتوانم لە دەست ئەم نامە خەتەرناكە قورتارم بى؟ دەستىكم لە خۆرا
 بەرز بۆو، كەمىك پشديئەكەم لەسەر چاوم لا برد. ھىندىك
 بەرپىيى خۆم بىنى. سەرم بەرز كردهو. ھەولم دا لەو شوينەى كە
 دانىشتبووم شتىك بىنىم. كەسىكم نەبىنى تەنيا مىزىك و دوو
 كورسى، مىزىكى كۆن، ھەر لەو مىزانە دەچوو، كە لە كۆنە
 چايخانەكان دانراون و تاوئە و دۆمىنەى لەسەر دەكەن. لە شوين
 خۆم جوولامەو و ھەلسامە سەر بى. ھىچ كاردانەو ھەيەك نەبىنى،
 زانىم ئەو ژورەى لىيان داناوم، كەسى تىدا نىيە، پىدەچوو بۇ
 چاوپىكردن بى. لە درزى نيوان روومەت و پشدينى سەرچاوەكانم،
 نەرزى ژورەكەم بىنى. كونى ناوەرۆيەكم لە تەنىشت پىچكەى
 كورسىيەك ھاتە بەرچاؤ. خىرا نامەكەم لە گيرفانم دەرھىنا، ويستم
 بىخەمە نيو كونەكە، كەچى لەيەك لەحزە راپايەكەم كۆرى و خستمە
 نيو دەم. چەند جارىك ھەولمدا قوتى بدەم، نەمتوانى. نامەكە
 زەھمەت بوو بە گەروومدا بچىتە خوارەو. بەپەلە دەرھىنايەو،
 خستمەو و ناو گيرفانم. دەستم بۇ گيرفانەكەى دىكەم برد. ناوئىشانى

هاورپیه کی دیکم لابیو، که له سهر پارچه کارتونیکی بچووکم نووسیوو، نه خشه ی مالله که شیان به قه لثم ره ساس کی شرابوو. پارچه کارتونه که م دهرهینا و بله ز خوم شوپر کرده وه و خسته نیو کونی تاوه رۆکه. ههرزوو کونه که شم به پی داپوشت. له پر وهک ته وهی کۆمه لیک که س، له یه ک کاتدا، له سهر بانیکه وه هه لپه پرن، پمب، پمب، پمب، دهرگیان کرده وه و گه یشتنه سهرم. من دهموچاوی ته وانم نه دهبینی، به لام دهمزانی هاتنیان به و شپوهیه، ده بی شتیکیان بینیی. ته وان بی ته وهی هیچ پرسیاریکم لی بکن، دامیانه بهر پیله قه و شه پازلله. یه کیکیان به په نجه ناسینه کانی، گوچکه یه کی راکیشام و وتی: (سه گباب... چیت خوارد؟!) من وهک ته وهی له هیچ شتیکی تینه گم، لیوه کانم لیک نه ترانندن، ویستم بلیم (ده مه ویست جگهره یه ک بکیشم)، به لام نه موت. ته وان وهک ته وهی دلنیا بن، که شتیکم قوت دابی، به ناچاری پشدینه که یان له سهر چاوم لادا. یه کیکیان که گه نجیکی ره شتالهی به ریش و سمیل بوو، به ئیشاره ت پیی وتم "ته وشته چی بوو قووت دا؟" منیش ههر به ئامازه تیم گه یاند، "هیچم قوت نه داوه، ویستم جگهره یه ک بکیشم" له وده مه نامه که ی له گیرفانم دهرهینا و به خنده یه کی پر له جوین و سوو کایه تی پی کرده وه پیی وتم:

- کوری سه گ ده تو یست تم نامه یه قوت بده ی؟! -

منیش بۆ ئەوەی ئەوە تى بگەن، که هیچم قوت نەداوه، چەند جارێک هەر بەزمانی کوردی سویندم بۆیان دەخوارد. سەرم بۆ ئاسمان بەرز دەکردهوه، که چی ئەوان نەک هەر باوەریان بەقسەکانی من نەدهات، بگره یه کیکیان به گالته پینکردن و پیلارهوه لیم نیزیکی بۆوه و وتی: (کام خوا، ئەوەی من یاخۆ ئەوەی تۆ؟! من هیچ وەلامیکم نەداوه، هەستم کرد کار لە کار تراز. خۆم وەک کەسیکی بەدیگراوی نیو شەریکی سەخت هاتە بەرچاو. قورساییهک هەموو جەستەمی داگیرکرد. بەلە هەوریکی خەستی قەترانی ژوورەکەى داپۆشى. لەو ساتەدا هەرچی لەویدا بوو وەک خۆی نەمایهوه. هەموو ئەوانەى لە ژوورەکەدا بوون لەبەرچاوم بوونه کۆمەلێک بالندەى ترسناک، که لە هیچ بالندەیهکی سەرزەمین نەدهچوون. هەریهکە و دوو بالی لە موو خولقاو، دەندوکیکی توورە، دوو چاوی پر لە خوین. چوار قاچی توندوتۆڵ. هەموویان پیکهوه وەک مەرۆڤ دەیانقیژاند، چاویان لەدور چاوهکانم دەچهقاند. ئەو میژ و کورسییانەى لە ژوورەکە بوون، رەپ و راست ببوونه سیداره. هەموویان بە قاچهکانیان بەرزیان کردمهوه، خستميانه سەر سەرى خۆيان. بەو قیژە ترسناکه یانەوه منیان راپیچی دەرەوه کرد، فرییان دامه پشתי پیکاییک. دووان لەو بالنده وهحشەتناکانه سەرکهوتن. هەرچەند هاوارم کرد (چیم لى دەکەن بۆ کویم دەبەن؟) گوتیان پینەدام. ئەوان دەیانزانى دەچنە

کوی، منیش هر ئەوەندەم دەزانی، لەوی دوورم دەخەنەو. لە
 پشتی پیکابە که لەسەر سکا کشابووم. وەک مردوویک فریدرامە
 نیو ئۆتۆمبیلێک، ناوہ ناوہ هەستم دەکرد پیلەقەیک بەپشتەم
 دەکەوی. لەوہ دەچوو دەرەتانی ئەوہم پێ نەدەن بێر لە هیچ شتیێک
 بکەمەوہ. مەبەستیان ئەوہ بوو قورسایێ ترسەکە بەسەر
 جەستەمەوہ بێنی. من ئەو کاتە خۆم وەک مرۆفیک نەدەهاتە
 بەرچاوە. دەمزانی لە شتیێک دەچم تەنیا لە مرۆف نەبی. دەمزانی لە
 ئازەلێک دەچم، که لە شەر دۆرانیدیێتی و بەبرینداری کەوتیێتە
 دەست رەقیبەکانی. هەر بەراستی ئەوان ئەو بەلندە درندانە بوون،
 که منیان بە چۆک داھینابوو، منیش ئەو ئازەلە بریندارە بووم
 کەوتبوومە ژێر پیکانیان. که سەیری ئەوانم کرد بینیم لە
 تەنیشتمەوہ دانیشتبوون. بە مێشکم داھات که ئەوان دەیانەوی لە
 شار دوورم خەنەوہ و لەوی هەنجن بە هەنجن کەن و لە دووری
 ریگاکەش فرێم بدن. ئەو چەکانە بە دەستی هەردووکیانەوہ بوو.
 لە بەرچاوم ببوونە دوو شمشیر، شمشیرەکان هیندە ساف و
 لووسبوون، سەروسیمای خۆم تیا دەبینی. لە شمشیریکیان نێزیک
 بوومەوہ، لە جیاتی دوو برۆ چوار برۆم بە پشتی چاومەوہ بینی.
 چاوەکانم هەر لەو چاوانە دەچوون، که مەرگ خۆی نیشان دا بن.
 من خۆم لە دیمەنی خۆم دەترسام. دەستیێکم بۆ شمشیرەکە برد،
 چە کدارەکە یەکسەر دوور کەوتەوہ و هاواری کرد: (چ دەکەمی؟!)

ئەوى دىكەيان ھەتا لە تواناي دابوو بە نوکی پۇستالەكەى
 زەبرىكى تىۋەشاندىم. نەمزانی چى بوو بە پشتىم كەوت، بەلام ھەر
 ئەوئەندەم ھەست كرد من لەسەر قەرەوئىلەيەك درىژكراوم و
 كەسىكى جلوپەرگ سىپى بەسەرمەوئىيە. بە دىقەت تىي وەرمام،
 دەتوت پىش ئىستە ئەو كەسەم بىنىوہ. خەندەيەكى بۆ فرىدام.
 خەندەكەى پربوو لە سۆز و ھاودەردى. ويستم قسەيەك بەكەم،
 زمانى خۆم گرت. (ئەو) دەمى كردهوہ، بەزمانى عەرەبى قسانى
 لەگەل كردم. عەرەبىيەكەى تەواو بە شىۋە زمانى عەرەبى عىراق
 دەچوو. كە قسەى لەگەلم كرد، چەند جارىك ئاورى لە دەوروبەرى
 خۆى دەدايەوہ، پىي و تم: (خەلكى كوئى؟) منىش تىم گەياندى، كە
 ماوئىيەكە ھاتوومەتە ئىران بۆ چارەسەر كەردنى نەخۆشىيەكام (من)
 خەلكى كوردستانى عىراقم.. كوردم.. لە خۆرا منيان گرتوہ.. ھەر
 ئەمپۆ منيان گرت و لە ژوررىك داياننام، ويستم جگەرەيەك
 بەكىشم بۆم ھاتنە ژورر، لەگەل ئەوئى لىيان دەدام، دەيان گوت:
 (چىت خوارد، چىت قوتدا؟) دكتۆرەكە ۋەك تەنيا ئەو ئەركەى
 پى پارسپىردرا بى، كە چارەسەرى من بەكا، بى ئەوئى ھىچ
 قسەيەكى دىكە بەكات، دەرزىيەكى بۆ ئامادەكردم، لىم نىزىك
 بۆوہ و داواى لى كردم، كە شەوالەكەم بىئەمە خوارى، بەر لەوئى
 دەرزىيەكەم لىبدا، لىي پارامەوہ تاپىم بلى بۆچى ئەو دەرزىيەم
 لى دەدا، تەنيا ئەوئەندەى وت: (تۆ ماندوويت) وامدەزانى

ده‌یانه‌وی به‌م ده‌رزیه‌هه‌موو شتیکیان بو‌ ئاشکرا بکه‌م. زۆر
 ترسام، به‌ دکتۆره‌که‌م وت "داوای چیم لیّ ده‌که‌ن؟" دکتۆره‌که‌
 به‌سه‌ر وه‌لامی نه‌زانینی خۆی بو‌ چاره‌نووسم نیشاندا. له‌ نیگا بیّ
 ئۆقره‌کانی دکتۆره‌که‌، تیگه‌یشتم که‌ ئه‌وانه‌ به‌ ئاسانی
 ده‌سه‌ردارم نابن. دکتۆر وه‌ك ئه‌وه‌ی نه‌یینه‌که‌م پیّ بلّی، له‌و
 کاته‌ی ده‌رزیه‌که‌ی له‌ سمت دا، سه‌ری له‌ گوێچکه‌م نیزیك کرده‌وه
 و به‌ هه‌ناسه‌، ده‌نگه‌که‌ی ده‌ربری و وتی "خوا پشتیوانت بیّ!" ئه‌و
 قسه‌یه‌ هینده‌ی دیکه‌ ترساندمی. تریه‌کانی دلّی خیراترکرد.
 بواری ئه‌وه‌ی بو‌ نه‌هیشتمه‌وه‌ شتیکی دیکه‌ بلّیم. له‌وده‌مه‌ له‌
 ده‌رگا درا، بینیم که‌سیکی زه‌به‌لاحی ریشدار هاته‌ ژورره‌وه‌. پسته‌
 پستیکی له‌ بن گوئی دکتۆره‌که‌ کرد، دکتۆره‌که‌ ره‌زامه‌ندی بو‌
 قسه‌ و داواکاریه‌کانی ده‌ربری. کابرا یه‌کراست سه‌یریکی منی کرد
 و له‌ چاوه‌کانی خویندمه‌وه‌، که‌ من له‌ گه‌لّ خۆی ده‌با. هه‌رواش بوو
 جل خاکییه‌ ریشداره‌که‌ هاته‌ لام زۆر به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ داوای لیّ کردم
 هه‌لبستمه‌وه‌ و له‌گه‌لی ریبکه‌وم. به‌راستی که‌وتمه‌ ژیر سیحری
 ئاوازی ده‌نگه‌که‌ی. من له‌و بروایه‌دا نه‌بووم که‌سیکی وا به‌و
 نه‌رمونیانییه‌ قسه‌م له‌گه‌لّدا بکا. منیش وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ هیچ و
 خۆپایی زولتم لیّ کرا بیّ و له‌ میژ بیّ چاوه‌رپی ده‌نگیکی ئاوا
 بووم، یه‌کسه‌ر بوّی هه‌لسامه‌وه‌ و ده‌ستیکیشم خسته‌ نیو
 ده‌ستیه‌وه‌. له‌ ده‌ستگرتنه‌که‌شدا هه‌ستم نه‌کرد په‌نجه‌کاتم به‌ر

دەستیکی زبر و پر له قین دەکەون. ئەو بە سۆزەوه دەستی گرتم،
 بەلام وینەیهک، جوولەیهکی کابراکە، هینامییەوه دۆخی جاران،
 ئەو کاتە ی تەماشای دکتۆرەکە ی کرد، چاویکی لی نوقاند و
 بزەیهکی پر له پرسیاری بۆ فرییدا، من جاریکی دیکە دلّم بە
 خورپە کەوتەوه. باوەرم بەوه لەق بوو، کە ئەو رزگارکەری من
 بی، بەلام هیشتا لە ئومید دانەبرابووم. دەبی بۆ کویم بەری؟
 لەپر هەستم کرد بەرە بەرە بەر چاوم لیل و تاریک دادی. لەو
 ساتەدا خۆم وەک ئەو ماسییە سەک پر جوولە و گیرای نیو دەست
 ماسیگریک هاتە بەرچا، کە تازە لە رووباریکەوه دەرھینرا بیت
 و فریدرایتە نیو پشتی بەلەمیەک. جەستەم بە هەموو لایە کدا
 هەلدەپەری. هەستم دەکرد لەم دنیا یەدا کەسی نییە بە هانامەوه
 بی، تەنیا خۆم لە شوین خۆمدا خول دەخۆمەوه و هەلدەپەرم.
 لەپر وەک ئاویکی سارد بەسەرم دابکەن و لە خەویکی قورس بە
 ئاگا بێمەوه، جاریکی دیکە خۆم لە شوینیکی دیکەدا بینییەوه.
 ئەجارە لەسەر زەوی ژووریک راکشابووم. دوو کەس لە
 تەنیشتمەوه وەستابوون. دیاربوو چاوەرپی ئەو دەبوون بێمەوه
 سەرخۆ. یەکیکیان بۆم دانەویییەوه. دەستیکی بەسەرمدا هینا.
 لەسەرخۆ بە دەنگیکی نزم پیتی وتم (چۆنی؟) من هیچ وەلامیەکم
 نەدایەوه. هەردووکیان بی ئەو هی قسەیهکی دیکە بکەن، چوونە
 دەرەوه. ئاوریەکم لە دەورو پشتی خۆم دایەوه، ژوورەکە هەر لە

ژووریکی نه خوښخانه ده چوو. بونی درمان، به تاییبته دی توتول، کاسی کردم. له شوین خوم هه لئسامه وه. لهو په نجه ره په نیژیک که وتمه وه، که تیشکی خور راسته وخو لیبه وه ده هاته ژووری. له و دیوی په نجه ره که تی کفر قزانی دهنگه کاتم گوی لی ده بوو. سه دای سرورده کانی شهر، دیوار و شوشه ی په نجه ره کانی ده سمی. هه موو نه و دهنگانه له نیو ژورره که دا جزوریان هه بوو. ژیان له ده ری تژی بوو له جوولّه و فرینی بالنده کان و ههراوزه نای خه لک و گریانی زاروکان و هورنی ئوتتومیل و دهنگی مه زاد کردنی شتومه که کان. که سهیریکی خوم کرد، من له نیو ژووریک وه ستابوم جیابوو له هه موو نه و ژورانه ی که له دهره وه هه بوون. ژیان به گه وره یی و پر جوولّه ی خویه وه، لهو ژورره دا جیا کرابه وه. لهوی ته نیا که سانیک ده هاتنه بهرچاو که له کونی دیواره کانه وه خویان به ژورره که دا ده کرد. من قسه ی دکتوره که م ده هاته وه بیر، مه گهر خوا له ده ست نه وانم رزگار بکا، دنا قورتار بوون نه ستهم بوو. من هه ر به پیوه وه ستابوم. جل خاکیه ک بوم هاته ژورره وه. دۆلکه یه کی سپی به ده سته وه بوو. لیم نیژیک بووه. دۆلکه که ی دایه ده ستتم. سهیریکی ناوه وم کرد ئاویکی ره نگ قاوه یی تیا بوو. وامزانی شهر به تی بو هیناوم. به ئیشارت داوای لی کردم هه مووی بخومه وه، که تامم کرد له شهر به ت نه ده چوو. به ده ست و چاو پیم وت "نه مه چییه؟" جاریکی دیکه به زار و ده ست تی

گه یاندم که ده بی بیخۆمهوه، هه مووی بخۆمهوه. زۆرم له
 خۆمکرد تا گه یاندمه نیوهی دۆلكه که، نه خێر نه و جاره هه ره شهی
 لی کردم، ماوهی دوو خوله کی بۆ دانام، که دلۆپییکی تیدا
 نه هیلمهوه. هیندهی نه برد ههستم کرد دلّم ده ژیلدا ده هات،
 خه ریکبوو ئه وهی له هه ناومدا بوو، خۆی بۆ هاتنه ده ره وه ئاماده
 بکا. که مینک ما بوو ئاوه ره نگ قاوه ییه که ته واو بی. خیرا وه
 ئه وهی گه نجینه یه کیان دۆزییته وه، ته شتیکیان له بهردهمم دانا.
 له پیر جهسته م بوو به ئاگردان. هیژیک له بنا، ئه وهی له هه ناومدا
 هه بوو، هه لیکیشیا هه سه ره وه. گرکانیک له ناو ده مدا ته قییه وه،
 له وه ده مه هیهچ شتیکم نه بیننی، که چی وامده زانی خه لکیکی زۆر،
 له ده ور به رم وه ستاون. هه ریه که و له ئاست خۆیه وه سه ره پرمیکی
 به جهسته مدا ده برده خواری. کۆمه لیکیش به زه رگه ی
 ده رویشه کان ته واوی که لله ی سه رمیان کون کون ده کرد. گرکانی
 هه ناوم دیسان هه لچوو، ئه وهی له نیویدا ما بووه، له ده م و کونه
 لووت و هه ندیکیش له چاوه کانم هاتنه ده ری. ئیدی که سم
 نه ده هاته بهرچاو، ته نیا خۆمم ده بیننی که چۆن شه پۆله ئاوه کان له
 ده م و چاومه وه، ده رزانه نیو ته شته که. جهسته م وه ک بزماریژ
 کرابی سه دان مووچرکه ی پیدا هه لده گه را. من چوارمشقی بۆی
 دانیشتبووم. دوو دهستم بیننی، وه ک له نیو دوو که لیکدا ده ربکه ون
 ته شته که یان دوورخسته وه. دوو کهس ده مولووتیان به په رۆیه ک

به ستابوو، له ته شته که رامان، یه کیتکیان داریکی تیور ددها،
 دیاربوو له شتیك دهگهرا که زور به نرخ بیت. دلنیاوو که هر
 ددېدوژیتتهوه. من له بیتاقه تی خومهوه به لادا که وتم. دلّم بهوه
 خوشبوو که تا به یانی له و ئاوه قاوه ییهم بده نی، هیچ نابیننهوه،
 چونکه هیچم نه خواردبوو، تا بیدوژنهوه. من شهوی لیی دترسام،
 دوژینهوهی شه و ئه دریسسه بوو، که خستبوومه نیو کونی
 ئاوه پوژکهوه، ئیسسه شه وان ده یانه وی له گهروومدا دهریبیننهوه،
 شه گه شه و پارچه کارتونه بدوژنهوه، که شه دریسسی مالی
 هاوړییه کم له سه ری کیشرابوو، رهنگی شه هموو سه ره داواکانیان
 وه گیر بکه وی، من شه گه رچی له ژووره که دا به لادا که وتبووم، به لام
 هستم به جوولهی پر نیگه رانی شه و که سانه ده کرد، که له
 ژووره که دا ده هاتن و ده چون، ئوقره یان نه ماوو دوو سی جار
 ده هاتنه تهنیستم و به رقهوه هه ناسه یه کی ناو میدیان
 هه لده کیشا و به جوینیک دهریان ددهایه وه. من دهمزانی وا به
 ناسانی دهستم لی هه لئاگرن. چند جاریکی دیکه ش هیلنجم
 ده هاته وه. وه ختیك وه شهوی گیانم بکیشن، ته وای ژووره که به
 هه موو کهس و شتومه که کانه وه له بهرچاوم تیکه لی یه کدی
 دهبوون و پیکداده چون. هه موو شتان له خالی کدا یه کیان گرتوه
 و به سه ره سه رمه وه وه بومبیک ته قینه وه، ناگام لیبوو دوو کهس
 ههردوو قولیان گرتبووم. منیش دهمم به سه ره ته شته که وه بوو.

ئەو ھى لە ھەناومدا مابوو بەزىادە ھەش دەپژاىە نىو تەشتە كە .
 جارېكى دى بە شولكە دارېك ېشانە ھە كە يان دەپشكنى . ھەستم
 كرد ئەو دوو كەسەى قۆلىيان گرتبوم لېم دووركە وتنە ھە ،
 سوو كنىسەك رۆچو ھە جەستم ، دياربوو لە ھە دلنېابوون ، كە چىيان
 دەست ناكە ھى . بە تە ھاوى ناومىد بوون ، گويم لىبوو يە كى لە ھانەى
 لە ژوورە كە دا بوو ، چەند جار وتى (خۆم بىنىم) بە خوا شتېكى
 قوتدا!) ھىندەى نە برد ئە ھى بۆ لىكۆلېنە ھە و پشكنى لە گە لىيان
 بوو ، ئە مرى پىكردن ، كە ھە لمبگرن و بمبەنە ھە زىندان ، كە بە رزىان
 كرمە ھە دەتوت ھە موو ئەو تاقە تە ھى ھە مېوو ، لە نىو تە شتى
 رشانە ھە كە جىم ھىشتببوو ، نە مەدە تە ھى لە سەر پى بوەستم ، چەند
 جارېك ھە ھولمدا نە كە وم ، كە چى قاچە كام تە ھى رانەى لە شىيان
 لە دەست دابوو ، بە ناچارى يە كىك لە ھانەى لە ژوورە كە دا بوون ،
 تە ھى قۆلى گرتم ، لە ھى ھىنامىيە دەرى . رېپە ھى نىو
 نە خۆشخانە كە پېبوو لە خەلكى ئاساىى ، ئە گە رچى ھىندىك ھىزى
 بىنىنىشم لە دەست دابوو ، بە لام تە ھىم ھىندى لە رووخسارە كان
 بىنىم . لە ھى كە سە نە دەناسى رووخسارە كانىش زۆر لە يە كە دى
 دە چوون ، راستە دەستم كە لە پچە نە كرابوو ، بە لام ئە ھى كە سە ھىرى
 دە كردم دە يزانى كە مە سىكى گىراوم . زۆرم ھەز دە كرد لە ھە
 دە مە كە سىكى ناسراو بىنىم . كە سىك تە نىا بە ھە بزانى كە مە
 ئىستە زىندانىم ، پاش كە مېكى دىكە پەلكىشى زىندان

دەكرېمەو، گەيشتمە بەر دەرگای نەخۆشخانەكەش، هیچ كەسئىكى
 ئاوام نەيىنى. لە بەردەمى ئۆتۆمبېلئىك وەستاندىمىيان. زەلامئىكى
 چوارشانەى قۆرەشى سىپل تراشاواى رىشدار لىم ھاتە پىش، بە
 ئاستەم قورسايى دەستئىكى خستە سەرشانم، وەك ئەوہى دلم
 بداتەوہ و داواى لىببوردنم لى بكا، زۆر بە نەرمى و دوور لە زمانى
 رق و كىنە، پىنى وتم (ئەوہ تەنیا گومانئىك بوو و بەس... بە ئاسايى
 وەرىبگرە!) من ديسان خۆم وا نیشاندا كە لىتى تى نەگەيشتوم.
 ئەو لە نەبوونى ھىچ كاردانەوہىەكم بۆ قسەكانى، زمانى ئاخاوتنى
 گۆرپى، بە عەرەبىيەكى تىكشكاو وتى (اعتزاز للشك!) دەويست
 پىم بللى لەو ھەلەى روويدا داواى لىببوردن دەكەين. من
 ئەوجارەديان ناچاربووم وەلامى بدەمەوہ و سوپاسى لىببوردنەكەيان
 بكەم. ھىشتا منيان سواری ئۆتۆمبېلەكە نەكردبوو، ھەستمكرد
 مىزئانم فشارم بۆ دىنى. كە ئەوجارە لە پىشەوہى پىكابەكەيان
 دانام، بىرم كرددوہ بۆ داواى لىببوردنئىان لى كردم. رەنگبى بيانەوى
 نازادم بكەن، تۆ بلئى وابى؟ زۆر زەھمەتە، ناخر نامەيەكى ئاوام
 لى بگىرئ، چۆن بە ئاسانى دەستم لى ھەلئەگرن؟ ئەى ئالئىن كى
 ئەو نامەيەى پىداوى؟ خۆ ھەموو شتئىك وەك رۆژى رووناك ديارە،
 دەبا ھىندەك ئارام بگرم، من چوزانم نامەكە چ پرسىيارئىكم بۆ
 دىنئىتە پىش... ئەوان ئىستە بەلگەيەكى چاكيان دەستكەوتوہ.
 تازە مەحالە ھەيئلن لەبن دەستيان دەرىچم. چما ئەوان ھىندە

غەشىمىن باۋەر بە قىسە يەك بىكەن لە گەل نامە كەى بن دەستيان يەك
 نە گرىتتە ۋە؟ ئەۋە خۇيشم بەبى گوناح نىشانى ھەموۋان دا ئەى بۆ
 نامە كە چ ۋە لامىكىيان بدەمەۋە، ئەۋە وتم بمبورن جارىكى دىكە
 پى لە ۋە خاكە نانيم، دەچمەۋە ۋە لائى خۆم، تۆ بلىيى بە ۋە قىسە يە
 يەخەم بەردەن؟ نا، قەت باۋەرناكەم، بەخۋا دەبى خۆم بۆ
 ئەشكە نچەش تامادەكەم، ماقولە بى ئەۋەى شتىكىيان لىم
 دەستكەۋى ھەروا دەرگاكام بۆ بىكەنەۋە ۋە فرىمدەنە دەرى؟ باۋەر
 ناكەم، ئەۋ دەست بەسەرداھىيان ۋە نەرم قىسە كرىدەش بەرنامەى
 خۇيانە. دەزانن لە چ ۋەختىكدا بەر خوردى چاك، ياخۇ خراپم لە گەل
 دەكەن. من كە لە پىشەۋەى پىكابەكە دانىشتبوم، خەلكىكى
 زۆرم لە راست ۋە چەپى خۆمدا دەبىنى، دەتوت لە كەلىنى
 جادەكانەۋە دەردەچن ۋە بەنىۋ قوۋلايى چاۋەكانى منەۋە رەت دەبن.
 ئاپورەى خەلك لەنىۋ ئەۋ شەقامانەدا ھىندە زۆربوۋ، ھىوام
 دەخواست ھەموۋى بۆ رزگار كرىنى من، روو لە زىندان بىكەن. چ
 دەبوۋ ئىستە ئەم خەلكە بە دار ۋ بەرد، بە ناسن ۋ تىفەنگ، بە
 ھوار ۋ رقىكى ئەستورەۋە، بەسەر شوورەى زىندانەكە ھەلگەرپىن
 ۋ يەكراست بچنە نىۋ ئەۋ ژوررانە، كە خەلكيان تىبا ئاخراۋە،
 بىكەن بەرۋژى خۇيان. ھەموۋ شتىك تىكوپىك بدەن. دار ۋ بەرد
 بەسەر يەكەۋە نەھىلن، خۇ ئەۋكاتە منىش تىكەل بەۋ خەلكە
 دەم، خەلكىش ھەموۋ ئەۋ چەكانەى دەستيان دەكەۋى، دەتوانن لە

دژی پاسهوان و لیپرسراوه کان به کاری بئینه وه. ئەگەر منیش
 پارچه یه کم دهستکەوت، ئەوجا دەزانم چ بەزمیک دەئیمه وه.
 زیندانییه کان سواری ئۆتۆمبیلێک دهکەم، هه‌ریه‌که و پارچه
 چه‌کی‌کیشیان ده‌ده‌مه‌ ده‌ست. به‌بی‌ منەت، بۆ ئەو شوینەیان ده‌بەم
 که‌لیی هاتبوون. (تارا)ش له‌ ده‌روه‌ ده‌مبینی، دلی به‌وه‌ خو‌ش
 ده‌بی، که‌ نه‌که‌ هه‌رخۆم، بگره‌ کۆمه‌لێکی دیکه‌شم له‌ زیندانییان
 رزگار کردوون. ئاخ‌ر چ ده‌بوو ئیسته‌ (تارا)ش له‌نیۆ ئەو خه‌لکه‌
 بوايه‌ منی بینیا که‌ چیم له‌و شوفیره‌ی ته‌نیشتم ده‌کرد، چۆن
 چۆنی به‌و پشدینه‌ی خۆم هه‌ردوو چاوم ده‌به‌سته‌وه‌. خۆم ده‌چومه‌
 جیگای ئەو. ئەو کات ده‌مزانی کێوه‌ی ده‌بەم. ده‌م‌برده‌ ئاقاری شار
 و له‌وی له‌ قه‌دی دارێک ده‌م‌به‌سته‌وه‌. خو‌شم تێم ده‌ته‌قاند و
 ده‌گه‌رامه‌وه‌ نیۆ هاورپیه‌کانم، به‌لام ئەو شوفیره‌ له‌ که‌سیکی بی
 گوناحی ده‌کرد. وه‌که‌ که‌سیکی زۆر به‌ده‌خت و غه‌واره‌ ده‌هاته
 به‌رچاوم، ده‌توت به‌زۆر کاری وای پی ده‌که‌ن. خۆ هیچیشی پی
 نه‌بوو بیرم کرده‌وه‌ بۆ پی نه‌لیم " لیره‌ راگره‌ پاکه‌تیک جگه‌ره
 ده‌کرم " ره‌نگه‌ زۆریش هه‌ژار بی. چی تێدايه‌ ده‌لیم پاکه‌تیکیش بۆ
 تۆ ده‌کرم... "

ئاورپیکم له‌ شوفیره‌که‌ دایه‌وه‌، ئەویش یه‌کسه‌ر ته‌ماشای
 کردم، به‌ ئاماژه‌ پێم وت که‌ جگه‌ره‌یه‌کم بداتی، به‌لام دیاربوو
 نه‌ده‌ویرا هیچ قسه‌یه‌کم له‌گه‌ڵ بکات، ئەوه‌نده‌ نه‌بی سه‌ری

نارازیبونوی بۆ له قاندم و به په نجهش تیی گه یاندم که بیدەنگ بم. جاریکی دیکه ههستم کرد میزلدایم خه ریکه ده تهقی. شو فی ره که ههستی به نار په حهتی جهسته م ده کرد. سه ییریکی منی کرد و دیواری ئەو شوینه ی نیشاندام، که لیبی نیزیکی ببوینه وه. خیرایی هازووشته که ی که م کرده وه. رووی ئوتۆمبیله که ی له ده رگایه ک کردوو چوو زووری. شو فی ره که په رۆیه کی دایه دهستم. به ناما ژه تیی گه یاندم، که چاوه کانی پی ببهستم. له دوا بیدا به چند جاده یه کی نیو فه رمانگه که سوراند مییه وه، دیار بوو مه بهستی بوو سه رم لی بشیوینی و نه زانم بۆ کو بی ئەو شوینه م دبا. هه ندی جار ههستم به به رزی و نزمی جاده کان ده کرد. دوا بین جاریش زانیم ئەو شوینه ی لیتی را وهستا، هه رله وه ده چوو ژیرزه مین بی، که هیتا مییه خواره وهش هه ر خۆی دهستی گرتم. دواتر به هه ورازیکدا سه ری خستم. زه نیم بۆ ئەوه ده چوو، هه موو ئەو شوینانه ی پیاندا ده رۆیشتین ته سک و تریسک بوون، چونکه چند جاریک نوو کی پیلا وه که م به پشت پیی شو فی ره که ده که وت. له شوینی ک وه ستاین به زه جمهت بهر پیی خۆم ده بینی، نه مده و پرا تۆز قالیکیش سه رم به رزبکه مه وه. ده مزانی له پشترا زله یه کم پی ده که وی. له وی گویم له چریه چریک بوو. دلنیا بووم که پیوه ندیی به منه وه هیه... به ره به ره ههستم ده کرد میزلدایم خه ریکه به تهقی، هه ردوو دهستم خسته نیو رانه کایم. نه مده زانی

شوفیره که له وی ماوه یان نا، گرینگ شهوه بوو، رینگام پی بدن خوّم بگه ینمه ئاودهست. من نه متوانی چی دیکه به پیوه بوهستم. ویستم دانیشم یه کیك توند گرتی، پیمی وت: (چیته؟ نه خوښی؟) ناچار بووم وای نیشاندهم، که له زمانه که ی تیده گم. به سهر ئامارهی به ئیم بو کرد، دهستی کیشم خسته ناو گم. هیندهی نه برد به رزیان کردهوه. که سیک دهستی گتم. به دوی شهوه، ههنگام هه ئینا. ده رگایه کرایه وه، بهر له وهی پی بنیمه ژوروی. بونی خهستی میز و پاشه پو لوومی تروزاندهوه و ههناوی پرکردم. دهستی ک پوره کی سهر چاومی لادا و شه پازلله یه کی له پشتم دا و فه رمانی پیکردم میز بکم. بله ز دؤخینی شهرواله کم کردهوه و میزه کم هه لدا. ده توت له میژبوو میز لدا نم چاوه پروانی شه میریکی وای ده کرد. میز هه ره له و جوگه له ئاوه ده چوو، ماوه یه ک گیرا بی و له ناکا و به ریدریتته وه. ههستم ده کرد گرژی له شم دوی میز کرده که خاوده بیتته وه و له ئاریشه یه کی مه زن رزگارم ده بی. دلنیا بووم کابرای پشت ده رگا، له و دواکه وتنه ی من و شم هه موو میز کردهم، سه ری سوورده مینی. ئیسته تیده گا که من چ ئازاریکم هه بووه. که میك سهرم به رز کرده وه له به رزایی نیژیکه ی چوار مه تریک، په نجه ریه کی بچوکی کراوه م بینی، به ویدا هه م رووناکي ده هاته ناو ئاودهسته که و هه میش هه ندیک بؤنه که ش ده چوو ده ری. بیرم کرده وه خو په نجه ریه کی وا بچووک زه همه ته سه ری یه کیکی وه کو

منی پېدا بچیت. خو څه گهر تۆزیک سهرم بچوک بوايه ده متوانی به خیرایی لهوی بچمه دهره وه و رزگارم بیت. سهر گهره یی من بو رژیکی وا به خراب که و ته وه! له کونی په نجه ره که وه گویم له دهنگی تیکه ل و پیکه لی خه لک دهبوو، بوم روون نه دهبوو وه چی ده لین، من له نیو ئاودهسته که وه ستابوم، له پر وا هاته بهر چاوم، نه و که سه ی له پشت دهرگا که وه بو، نیسته پالیک به دهرگا که وه دهنی و دیته ژوروی، پشتی ملم دهرگری و دم و لوتم له کونی ئاودهسته که نیزیک ده کاته وه، به بن گوچکه شما ده قیژینی:

- ئەم گووه ده بینی... یاخو راستییه که ده لئی، یان ده بی

بیخوی!

من وا خوم نیشان ددهم، وهک څه وهی باش له قسه کانی تی نه گه یشتیم. به ئامازه ی په نجه کانیشم تی ده گه ینم، که هیچ له هه ناومدا نه ماوه، هه مووی به رشانوه هاتوته ده ری. څه ویش پانایی ده ست و په نجه گهره کانی ده خزینینه نیو کونی ئاودهسته که و تۆپه له گوویک له دهم نیزیک ده کاته وه:

- بیخو! ناخوی؟ ههر ده بی بیخوی!

من وهک څه وهی که سیک له نا کاو شوینیکی له شم داخ بکا، هاوارم کرد، له گه ل دهنگی خوم هوشیار بوومه وه، تهق، تهق، تهق، سی جار به نهرمی له دهرگای ئاودهسته که درا:

- تهواو بوویت؟ دهی خیرا که!

له شهرمان نهمدهزانی چۆن بچمه ده‌ری، باشه من شیته بووم،
 بۆچی بهو شیوهیه قیژاندم؟ که ده‌رگا کهم کرده‌وه، خیرا پاسه‌وانه که
 بۆم هاتو هه‌ردوو چاومی به‌سته‌وه و به پێش من کهوت. باشبوو
 هیچی پینه‌وتم. له که‌لینی نیوان روومه‌تم و په‌رۆکه‌که‌ی سه‌رچاوم،
 ئه‌رزم ده‌بینی. گویم له چریه و شریقه و هاوار و گریانیکی زۆر
 ده‌بوو، هه‌ر له خۆمه‌وه چهند جارێک ده‌هه‌ستام، که‌چی پاسه‌وانه‌که
 رای ده‌کێشامه‌وه. له شوینیێک وام هه‌ست کرد به کوردی قسه‌م
 له‌که‌ ده‌کا، هینده جوان وتی: (به‌سته) خه‌ریک بوو منیش پێی
 بلیم: (ئه‌ری تۆ کوردی؟)، به‌لام ئه‌وه‌م نه‌وت. جیره له ده‌رگایه‌که‌وه
 هات، وامزانی بزمارێک به‌ جه‌سته‌مدا چوه‌ خوارێ. هه‌ستم ده‌کرد
 به ده‌رگا که چومه‌ته ژووره‌وه و له ناوه‌راستی ژووره‌که وه‌ستاوم.
 ده‌نگێک وه‌ک له قوولایی بیریکه‌وه ده‌ریچی. به‌کاوه‌خۆ به کوردی
 وتی:

* ناوت چیه‌؟

- سه‌ران.

* سه‌ران یه‌عنی چی؟

هیندیێک سووکنایم هات، که ئیدی ده‌توانم به ئاره‌زووی خۆم وه‌لامی
 پرسیاره‌کان بده‌مه‌وه.

- گوندیکی کوردستانه.

* له عێراق یان.....

- بەلئى.
- * چ كارەى؟
- سەربازى ھەلا تۆوم.
- * ئەى چۆن ھاتىتە ئىرە؟
- بە ئۆتۆمبىل.
- * چەند دەبى؟
- نىزىكەى مانگىكە.
- * ئەو ماودىيە لە كۆى بوويت؟
- لە ھوتىل و چەند رۆژىكىش لە مالى ئەو برادەرە بووم، كە لەگەل من گىراوہ.
- * ئەو ناوى چىيە؟
- ھەلمەت.
- * ناوى خۆيەتى؟
- نازناويەتى.
- * ئەى تۆ ناوى خۆتە يان...؟
- نەخىر منىش نازناومە... ناوى ئەسلىم، كەرىمە.
- * بۆ ھاتىتە ئىرە؟
- نەخۆشم... مەعىدەم تەواو نىيە.
- * چارەسەرت وەرگرت؟
- بەلئى...

گویم لیبوو، که سیټک قسه کانی من و لیټکۆله ره وه که ی بو
 یه کیټکی دیکه ده کرده فارسی، شه کات زانیم له ژووره که به لای
 که م سیټ که سی دیکه ی لیټه. ماوه یه که وه که به شه نقه ست له
 بیده نگه ی بهیټلنه وه، هیچ پرسیاری کی دیکه م لیټ نه کرا. له و ده مه
 بیرم له وه ده کرده وه، که ئیسته قامچییه که، زله یه که، شاپیکم،
 به رده که وی، جه ستم له خۆیه وه له دۆخی ناماده باشیدا بوو. گویم
 له چرقه ی چه رخینک بوو. هه ر زوو بوئی جگه ره هورژمی بو لوو تم
 هیټنا. چه ند سه عاتیټک بوو جگه ره م نه کی شابوو، به دل حه زم ده کرد
 دوو که لیټی جگه ره که زیاتر بیټ. واشم زه ن برد ره نگه ی جگه ره یه کم
 بده نی، به لام وانه بوو. هه ر له و مه راقه هی شتمیانه وه، حه زم ده کرد
 له و بیده نگه یه کوشنده یه ده ریچم و پرسیاری زیاترم لیټ بکه ن. بیرم
 له وه ده کرده وه کیټ ده لیټ شه و براده ره ی له گه ل من گه ر، له وی
 دانه نیشتوو و گوئی له قسه کانه ناگری؟ له و ده مه گویم له دهنگی
 گریانی ئافره تیټک بوو، له گه ل گریانه که هاواری ده کرد "نا، نا، نا
 نه مدیوه!!" زیره کان وه که زه بری قامچی، تازاریان به جه ستم
 ده گه یاند. وای بو ده چووم، شه وانه به شه نقه ست له کاتی
 لیټکۆلینه وه، په نجه ره ی شه و ژوورانه ده که نه وه، که تیایدا تازاری
 زیندانییه کان ده دن. له و ژووره ش که لیټکۆلینه وه یان له گه ل مندا
 ده کرد، په نجه ره کان کرابوونه وه، هه ستم ده کرد له نیوه راستی پارچه
 زهویه کدا وه ستاوم، که ژیره که ی به خیرایی بنکۆل ده کری، له گه ل

رۆچۈنەكە دەخزیمە خوارى. له پشتمهوه گویم له ههنگاوى كهسیك بوو، دووجار به دهورمدا سووراپیهوه، جارێكى دیکه ژوورهكه له بېندهنگیدا نقووم بوو، دواى چهند چركهیهك ههنگاوهكان رووبهرووى منهوه دههاتن، كهسهكه هینده لیم نیزیك ببۆوه، گویم له ههناسه ههلكیتشانهكهى دهبوو، لهپر پهغهیهك بهژیر چهناگهه كهوت و سهرم كهمیك بهرز بۆوه. نهگهچى كهسهكهه نهدهبینى، بهلام دهزمانى ئیسته چاوهكانم له ئاست بینینى چاوهكانى ئهوه دایه. چاوهپریم دهكرد زللهیهكم پى بكهوى، كهچى قورسایى دهستیك بهسهه شانهوه گیر بوو، لهوه نهدهچوو شتیكم لى بكات. به مهزنده وا دههاته بهر چاوم زهلامیكى كهلهگهت بى. جارێكى دیکه دهستی خستهوه سهه شانم، داواى لىكردم له شوین خۆم دانیشم. من به دوودلى و به ترسهوه قاچم نوشتاندهوه. دهنگيك وهك له قولایى بیریکهوه بیته دهرى داواى لىكردم دابنیشم، ههه لهگهله ئهوهى دانیشتم لیمی پرسى:

* ئهوه نامهیهى له گیرفانت بوو، له كیت وهرگرت؟

- له كورپك.

- ناوى چ بوو؟

بى ئهوهى له گوتنى ئهوه ناوهى، كه له میشكى خۆمدا، بۆ ئهوه كورهم دانابوو، دوودل بم، یه كسهه وتم: (سیروان).

لیکۆلهره وه که به توورهیی پیی وتم: ئهو (سیروانه) چ کارهیه؟

- له نهخۆشخانهیه کی ئهودیو بینبومه... وایزانی پێشمه رگهیه.
لیکۆلهره وه که وهک ئهوهی درۆم له گهڵ کردیی، ههستمکرد
که مێک لیم دوورده که وپتهوه. ئهوجاره به دهنگیکی بهرزه وه وتی:

- ئهی لێره چ دهکا؟!

- نازانم.

کابرا هیندیک لیم نیزیکی بۆوه:

- نازانی؟! بۆ درۆ ده کهیت؟!

شتیک به دههوری سهرمدا سوورایه وه و شریقهی لیوههات،
ههر له وهشاندنی قامچییه کی درێژ دهچوو. ههستم کرد که سێک له
پشتمه وه وهستاوه، لیم نیزیکی ده بیته وه، دهستیکی دهخاته سه
سهرم، به توندی قژی پشت سهرم راده کیشی:

- بلی، راستییه که مان پئی بلی... تو جاسوسی!

وهک پارچه ئاسنیک به تهپلی سهرم بکهوی، وهک دههروبهرم
بیته کلپه ئاگرێک و بهنیو میسکمدار هت ببی، بهو قسهیه، نهک
ههر زۆر ترسام، بگره گێژووژ بووم، له گهڵ خۆمدا وتم: (نه کهن به
جاسوسی حکومهتی عێراقیشم دابنن؟ جاسوسی لای ئهوانه،
ئاخرین و چهپه لترین تاوانه، که مترین دهلیقه بۆ تاوانبار
ناهیله وه، جاسوس چاره نووسه کهی له داردانه، له بهرچاوی

خەلكىش بە پەت ھەلىدە واسن. من ۋەك ئەۋەى لەو تۆمەتە
دوورپان بىخەمەۋە وتم:

- من نەك ھەر جاسوس نىم، خراپەيەكىشم بۆ ئېۋە نەبوۋە.
لىكۆلئەرەۋەكە ئاستى توورەبوۋنەكەى كەم كرددەۋە سەرى
ھىننايە بن گويم بە توانجەۋە وتى:

- ئەگەر جاسوس نىت، ئەى چىت؟

لە لەرەى دەنگىيەۋە، تىگەيشتم كە دەكارم پتر داکۆكىي
لەخۆم بىكەم، رەنگىي ئەۋىش ھەر ۋاى بىر كرددىتتەۋە، كە ئەو
تۆمەتە سەرەداۋى لىكۆلئىنەۋەكانى لى تىك بدا، بۆيە جارىكى
دىكە بە دەنگىكى نەرمتر وتى:

- من دەمەۋى يارمەتتە بدم و لىرە برۆيت، ئەو كەسەى ئەو
نامەيەى داۋەتە تۆ، لىپرسراۋى حزبىكى سىياسىيە، ۋايە يان نا؟!
من دەمزانى قسەكەى ئەو زۆر راستە، بەلام بايى ئەۋەندە
جەربەزەيى و ناخۆشىم لە ژياندا بىنىبوو، كە ھەروا بە ئاسانى
نەچمە ژىر بالى ھەرەشە و قسەكانيان، بۆيە بى ئەۋەى ھىچ
ترسىكم لى بەدى بىكەن، ۋەلامم داىەۋە:

- من نازام... لەۋديو بىنىومە... لىرەش بەرپىكەوت ئەۋكاتەى
دەمويست بگەرپىمەۋە شاخ، بىنىم و ئەو نامەيەى پىدام.

- ئەى ئەگەر ئەو ھاورپىيەى كە لەگەل تۆ گىراۋە، ھەموو
شىكى لەبارەى ئەو كورە گوتبى، چى دەكەيت؟! بىرم كرددەۋە

ئەگەر ئەو ھاۋرېيەم، ھەموو شتېكى وتى، باۋەر بە ھېچ قىسەيەكى من ناكەن. تازە ياخۇ ئەۋەتە دەبى ھەموو شتېكىيان پى بلىم يان دەبى لېرە بېزىمەۋە. ئەگەر ئەو نامەيان لى نەگرتىام دەرفەتى دەرچوونم نىزىكتەر دەبوو، بەلام ئىستە زۆر زەھمەتە. ئەوانە خۇيان ھەر لە بنەرەتەۋە، دوزمنى كەسانى ۋەك منن. ئەو ھاۋرېيەى ۋەك من بىناسم قەت بەرگەى ئەشكەنجەدان ناگرى. دلىابووم زۆر شتى لەدەم دەرچوۋە. ھەر لە سەرەتاشەۋە ئەو كاتەى سواری ئۆتۆمبىلەكەيان كىردىن، رۇخ لە بەدەنىدا نەمابوو، ھەر زوۋ رەنگى زەرد ھەلگەرا. بەر لەۋەش دەرگای پىكابەكە بىكرىتەۋە، لەسەرخۇ پىمى وت (تووش بووين، قورمان بەسەر!) من تەنيا بۇ ئەۋەى ھىندىك ھىزى پى بىخشم، پىم وت (ھىچ نىيە مەترسى) كەچى ئەو بەچاۋى پر لە ترس و بى ئۆقرەكانىيەۋە تىمى گەياندا، كە بەرگەى ھىچ فشارىك ناگرى. ئەو كاتەى لىكۆلەرەۋەكە پىمى وت (دەزانى ھاۋرېيەكەت ھەموو شتېكى وتوۋە؟) ترسىك رۇچوۋە گىانم، ھەستىمىكرد ھەردوۋ دەستەكانم ۋەك ئەۋەى بىمارپىژ كرا بن، بەتەۋارى دەتەزىن. كەمىك ھەناسەم سواربوو، ژانىك نىۋە راستى سىنگى گرت، پى دەچوۋ، ئەوانەى لەۋى بوون، ھەستىيان بە شلەژان و تىكچوونى تەندروستىم كىردى. چاۋەرى بوون ۋەلامىكى لىكۆلەرەۋەكە بدەمەۋە. دلم ھىندىك بەۋە خۇشبوۋ بەزمانى كوردى قىسەيان لەگەل دەكردم، ئەۋىش تەنيا

له بهرئوه بوو دهتوانی به ئاسانی وهلامهكان بدهمهوه، من دهمويست بلیم "تهگهر هه موو شتیک له باره ی ئه و کوره ده زانن، ئه ی چ پپووستییه کتان به مننه؟" که چی که زارم بهش کرده وه خو شم نه مزانی بۆ وتم:

- من بۆ چاره سهری نه خو شیییه کانم هاتووم، دهمهوی ئیسته بهگه رپینه وه...

لیکۆله ره وه که له قاقای پیکه نینیدا. ههستم کرد دوو جاریش بده ورمدا سوورایه وه. ئه و جار هیان وه ک سی ره ی له سینگم گرتی ت، نوکه داریکی له و شوینه گیر کرد، که بهر له ئیسته ئیشیکی تی که وتبوو. زه بری نوکه داره که هه یچ نازاریکی نه بوو، به لام ترسیکی زۆری خزنده نیو جهستم، پی ده چوو بیهوی له یه که وه خندا پرسیاره کان و تر سه پنهانه که تی که ل بکا و وه لامیکی چاکی ده ست که وی. پرسیاری ئه و جار ه ی به دهر نه بوو له پلار و کینه:

- چیه به گیلمان ده زانی؟! کوره که ناوی (سه رۆ) بوو، یا خو (سیروان)؟ لی ره ده ژ ی یان له شاخ؟

هه رکه ناوی (سه رۆ) ی هینا زانیم ها ورپییه گیرا وه که م زانیاری دیکه شی به وان داوه، به لام بی ئه وه ی دوودلی له قسه کانم نیشان بدهم، یه کسه ر وتم:

- من به (سیروان) ناسیومه... له وی پتیا ن ده وت (سیروان).

چەند جار ناوی (سیروان)ی لەسەر خۆ و بەرقەوێ دەبارە
دەکردهوه، دواى كەمێك بێدەنگی لەناکاو لەبن گویم هاواری کرد:

- كى ئەو مۆلەتەى پێدای؟

- برادەرىك لە حزییكى ئیسلامییە!

جاریكى دیکە قاقا بەروومدا پێکەنى، گوێچکە یەكیشی

راکیشام و وتی:

- تۆ و ئیسلامی، لە کوێو یەكدی دەگرنهوه؟!.

هەستم کرد پرسیارەكەى زۆر ئاسانە و دەتوانم بە خێرایى

و لەلامى بدەمهوه:

- لەو شوێنەى كە هەردوو كمان دژی (سەدام)ین!

لەوه دەچوو و لەلامەكەم رقی ئەستورتر کردبى، شەپازللەیهك بە

پشتى مەلم كەوت و وتی:

- تۆ كییت، كۆمۆنىست و ئیسلامییەك چۆن یەكدی دەگرنهوه؟

من لەگەڵ زەبرى شەپازللەكە، خۆم وا لێكرد كە گویم لە

پرسیارەكەى نەبووه، زانیم قۆناخی ئەشكەنجەدان لە ئیستەوه

دەست پێدەكا. ماویدیەك، كە بەئەنقەست خۆم بێدەنگ کرد،

دیاربوو لێكۆلەرەوهكە زیاتر لێم دەهرى ببوو، گویم لیبوو، بە

فارسی پسته پستیكى لەگەڵ كەسیكى دیکە دا دەکرد،

تیگەیشتم كە پێى دەلى: (باشترە فریى دەینه زیندانى

ئینفرادى، لەوى چاوه‌رى بکەین، بگره شتیكمان دەستكەوى.)

كەسپك لىم نىزىك كەوتەوۈە و دەستىمى گرت و بەدوۋى خۇيدا
بردم، زانىم بەرەو ئەو شوپنەم دەبا، كە پىش ئىستە گويم
لىبوو. من كە ھەردوۋ چاوم بە پەرۆيەك بەستراپونەو، لە
تارىكى زياتر ھەستم بە ھىچ شتىكى دىكە نەدەكرد. خۇشم
ھەروام دەزانى پارچەيەكم لە جەستەيەكى تارىك، بۇ نىو
تارىكىش ھەنگاۋ دەنىم. ھەنگاۋەكام وەك ئەوۋى لەنىو
بۇشايدا رىبكەن، جۇرىك لە فرىنيان پىوۋە دياربوو. كە گويم لە
ھاژى ئۆتۆمبىللىكىش بو، وا ھاتە بەرچاوم، كە ئۆتۆمبىلەكە
لەنىو فەزايەك لەتارىكىدا رەتدەبى. كە ئۆتۆمبىلەكەش وەستا،
ھەر لەوۋى دەكرد لەناۋ بۇشايدا وەستابى. من ھەردوۋ چاۋىشم
بەستراپون، كەچى كۆمەلىك مرۆقم لەنىو چرى تارىكىيەدا
بەدى دەكردن، كە لە يەك خالەوۋە سەريان دەردەھىنا. ھەرچەند
لىم نىزىك دەبونەوۋە پانتز و درىژتر و پتر دەبون، ھەمويان بە
تەنىشتىدا تى دەپەرىن، ھىچيەك بەر من نەدەكەوتن،
دەنگىكى ترسناكىش لە دەميانەوۋە دەردەچوو، ھەر لە دەنگى
كوندەپەپۆى دەكرد.. كوندەپەپۆ!! شەوانى تارىكى
پىشمەرگايەتى ھىنايەوۋە بىرم، ئەو شەوانەى كە لەسەربانى
بارەگەكەمان، لەو كاتەى نۆرەى پاسەوانىم دەھات، گويم
لەدەنگى كوندەپەپۆكان دەبوو. دەنگەكان لە دوورەوۋە
كشوماتىي شەوۋە تارىك و نوتەكەكانيان دەپرى و بەسەر سەرى

ئىمەدا رەت دەبوون. دەتوت دەنگەكان لە قوولایی ئاسمانەوہ
 دینە دەرى لەگەڵ خۆياندا پەيامىكى ترسناکیان بەو ناوہدا
 بلاودەکردەوہ. من قەت كەیفەم بەو دەنگانە نەدەهات، بەلام بە
 ناچارى دەبوايە ھەر گویشیان لى بگرم، لە يەكى لە شەوہ
 تاريكەكانى ئەو دۆلەى كە بنكەكەمانى لیبوو، من و (تارا)،
 لەسەربانى بارەگەكەمان پىكەوہ پياسەمان دەکرد، لە دوورەوہ
 دەنگى كوندەپەپۆكان وەك ئەوہى شمشیر بە رۆحماندا ببەنە
 خوارى، دەگەيشتە لامان، بۆ ماوہيەك دلتنەنگى دەکردین، تارا
 لىمى پرسى:

- سەران، بۆچى كوندەپەپۆكان تەنيا بەشەو دەخوينن؟
 نەمدەزانى چۆن وەلامى بدەمەوہ، راستيەكەى ھۆيەكەيم
 نەدەزانى، بەلام بۆ ئەوہى كەمىك ترسەكەى بپەويئەمەوہ،
 لەخۆمەوہ وتم:

- ناخر بەو دەنگانە دەيانەوى دەوروبەرى خۆيان بترسينن!
 ئەويش وەك بپرواى بە قسەكەى من كردبى، ھەر زوو وتى:
 - رپى تپدەچى قسەكەت راستى.

من ئەو شەوہ ھەستم دەکرد، سەرما فشارى زۆرى بۆ
 دەھيئام، جاروبار تەزويەكى سارد بە گياندا ھەلدەگەرا، تارا كە
 بە ملپىچىك گەردەن و ملی داپۆشيبوو، ھەستى بە سەرمابوونى

جهستم دهکرد، هەر زوو ملیپچه که ی به دهستی خۆی له ملی
خۆی کردهوه دای به من و وتی:

- دهزانم سهرماته! هەرچهنده رهتمکردهوه، که ملیپچه که ی
لی وهریگرم، بهلام که لکی نهبوو، دواین جار به دهستی خۆی له
ملمی ئالاند. لهو شهوه ساردهدا ههستم به گهرمایی دهست و
پهنجهکانی دهکرد. نهو گهرماییهش که لهناو ملیپچه که دا خۆی
مه لاس دابوو، نهو بۆنهش که له نیو گهرماییه که دا ئاویتته ببوو،
تی که له به جهسته ی من ده بوون. خودایه بهو شهوه تاریکه نهوه
رووناکی چ گهرده نیك بوو، چاره کانی گهش کردنهوه، نهوه بوو،
پری کردم له گهرمی، دهنگی کونده په پۆکانی له نیو کپی نه وشه وه دا
خنکاند؟ که باوهشی پر میهره بانی تیوه رهینام، دهتوت هیژیکی
موگناتیسی بوو لیکی گریداین. ئیمه ههناسه مان له یه کدی
دهدزی، تاریکیمان له نیو لیوه کافمانه وه راو دنا، گهرده فمان تیك
ده ئالاند، تاکه شتیك نهوه ی بیرمان لی نه کردباوه، زه مه ن بوو،
تاکه هیژی چ سیحریك شتیك که ئیمه ی داپۆشیبوو، تاریکی بوو.
حه زمان دهکرد شهوه که هینده تاریك بی، لایتی دهستی
پیشمه رگه کانیس هیژی برین و راوانی تاریکیان نه بی. ئیمه لهو
له حزه یه دا، نه مانده زانی یان به لامانه وه گرینگ نه بوو، که چ
له ده ره وه ی جهسته ماندا ده گوزری. ئیمه نهو کاته په نجه کافمان وه ها
تیکن ئالابوون، نه ته نیا تاریکی، بگره سهرماش بهرگه ی هالاوی

گهرمای ئیمه‌ی نه‌ده‌گرت. هه‌موو شتێك له ده‌وری ئیمه‌دا دوورده‌که‌وته‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌نگی له‌ناکاوێ ئه‌و هاوڕێیه‌ نه‌بوایه، که به‌دوای ئیمه‌وه نۆزه‌ی پاسه‌وانی هاتبوو، ره‌نگ بوو تا به‌یانی من و تارا له‌ باوه‌شی یه‌کدی ب‌بابینه‌وه و رووناکیی گوناچه‌کانمان ئاشکرا ب‌کرده‌یه! ده‌نگی ئه‌و هاوڕێیه، هه‌ر له‌ دارمانی پارچه‌ شاخێك ده‌چوو، که له‌ ته‌نیشتمان‌ه‌وه گ‌لۆزبیتنه‌وه. ئه‌گه‌ر چ‌ری تاریکییه‌ که نه‌بوایه نه‌مانده‌توانی له‌زه‌ته‌کانی ئه‌و شه‌وه ب‌شارینه‌وه....

ئه‌و رۆژه‌ش که هه‌ردوو چاومیان به‌ په‌رۆیه‌ک به‌ستبوو، که‌سی‌کیش په‌لکێشی شوینییکی نادیارێ ده‌کردم، ده‌نگی هه‌مان ئه‌و کونده‌په‌پۆیانهم ده‌بیست که به‌نیۆ تاریکی‌دا تیده‌په‌ری. کاتێک له‌ شوینیی خۆم راجه‌نیم، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌ستی گرتبووم، هه‌ستی به‌ شتێک کرد، له‌وانه‌ش بێ ئه‌و راجه‌نینه‌ی به‌ ترسنۆکی لێک دابیتنه‌وه، بۆیه به‌فارسی پێی وتم:

- نه‌ترس...هه‌یچی نیست!

چونکه له‌ناکاو ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد، زانیم ئیسته‌ ده‌مباته ژوورێک، به‌تاییه‌تی ئه‌وکاته‌ی گویم له‌ کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌ک بوو. که‌سه‌که په‌رۆکه‌ی له‌به‌ر چاوم لا‌برد. داوای لێ کردم به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک ئاور نه‌ده‌مه‌وه. پالێکی پێوه‌نام و فرێی دامه‌ ژوورێکی ته‌سک و تریسک، که درێژیه‌که‌ی له‌ به‌ژنی من که‌متر بوو.

ئەگەرچی زیندانەكە يەكنەفەرى و پانى مەترىك و درىژىيەكەى ھەر دوو مەترىك دەبوو، بەلام كە چاومىيان كردهو و خۆم لە ژوورەكەدا بە تەنيا بينى، ھەستم كرد بەشېك لە قورسايى سەر جەستەم كەم دەبىتەو و دەتوانم خۆم و دەر و ديوارەكان بينم. بى ھىچ مەبەستىك ئاورپىكم لە دواوئى خۆم داىەو، لەپەر دەرگاي زیندانەكە پىئو درا. سەرم بەرز كردهو سەيرى بەرزايى زیندانەكەم كرد، بە مەزەندەى خۆم بەرزايىەكەى لە پىنج مەتر كەمتر نەبوو. گلۆپىك لە نيوەرەستى بنمىچەكە بەوايەرئىكەو شۆر كرابۆو. ھەر كەس بىدىبايە، حەقەن وای بىر دەكردەو، كە ئىستە نا كەمىكى دىكە بەردەبىتەو و شرىقەى لىوئەدى. ئەو گلۆپە نەفرەتییە، دىمەنىكى وای پىدرا بوو، ئەگەر بۆ ماوئى خولەكىك، بە دىقەتەو سەيرت كردبا، ھەر لە دەعبا و درندەيەك دەچوو، كە لە ئاسمانەو بۆت بىتە خوار و راتكىشىتە سەرەو. ئەوئى زىاترىش منى خستبوو ھەزايەكى ترسناك، جوولانەوئى وایەرەكە بوو، كە بە ئەنقەست لە كونى پەنجەرە بچووكەكەو نىژىك كرابۆو، ھەر بە سووكە بايەك دەكەوتە سەما. ئەو كاتانەش كە بە ئەنقەست، كارەباكەيان دەكوژاندهو، رووناكى پەنجەرەكە لە گلۆپەكەى دەدا، دىمەنىكى كوئانى لى چى دەبوو، ھەر لە كەسىكى زەبەلاخى دەكرد، لەپەر خۆى شۆر كاتەو و لە قولايى زیندانەكەو، پرت بداتى و ھەلتكىشىتە سەرەو. يەكەمجار كە بردمىيانە ژوورە تەسكەكە،

خوله كىكى نەبرد، گلۆپەكەيان كوژاندهو، ھەر لە كونی پەنجەرەكەو، جگە لە شەپۆلیكى تۆزای، كۆمەلە دەنگىكى تىكەلاو بە يەكدى دەھاتنە ژوورى، دنيايەك ترس و وینەى تۆقىنەريان دەخستە دەروونەو. من ھەولم دەدا كەمىك دان بەخۆمدا بگرم، بەلام دەستىك، وەك بىھوى تۆقرەم لى بېرى، ترسى دەرژانده نیو دلەم، ھەستم دەکرد ھەناسەدان و وەرگرتنم لە دۆخى ئاسایی دەردەچوون. قورسايیەك دەكەوتە سەر سنگم و بەرچاوم لیل و تاريك دەبوو، لە كونی پەنجەرە چكۆلەكەى سەرەو، بە چاوى خۆم بالئەدیەكى رەشم بینى، رەشىكى قەترانى، دووچار تا نیوى زیندانەكە شۆر بۆو، وەك نەیهوى لیم نىزىك بیتهو، پىچەیهكى دەکرد و بەرز دەبۆو، دواچار چوو خۆى بەوايەرى گلۆپەكەو ھەلواسى، ملی بۆ لای من شۆر کردەو، دەتوت شتىكى لە دلدا بوو، گەرەكى بوو بىدوینى، وام ھەستکرد پىم دەلى: ئەگەر بىمە تەنىشتت نازارم نادەیت؟ بەو پەنجانەت ملم ناقرتینیت؟ من زۆرىنەى ژيانى مندالییم، گەران و منەکردن بوو، بەدووى گرتن و كوشتنى بالئەدان، ئەو رۆژانەى بمويستايە راوہ بالئەدە بكەم، دارلاستىكىكەم دەخستە گىرفانى شەروالەكەم و پارچەيەك نانیشم دەخستە گىرفانەكەى دى، ھەر كە لە مال دەردەچووم، نەمدەزانى بەكویى رینگا و باناندا دەرۆم، راستییەكەى ئەو من نەبووم بەدووى بالئەدە دەكەوتم، بگرە بالئەدەكان بوون منیان بەدووى

خۆياندا راده كيشا، رهنگبوو كوشتن ياخۆ گرتنى بالنده يهك، به خۆى هينابامه وه و ئهوكات بمزانيبوايه له كوئى گه ره كيكم. ياخۆ به چ كند و دۆلكدا تىپه پريوم، دهستم له هيچ بالنده يهك نه ده پاراست. كه چۆله كه يهك، يان بولبوليك، ياخۆ ههر بالنده يهكى ديكه بكه وتايه بهر بهردى دار لاستيكه كه م، به بهردىكى دارلاستيكه كه م بكه وتايه سه ر زهوى، وهك تيسكه ي گولله بۆى ده چووم، خيرا ملم ده قرتاند، ههستم به ئوخژن و خۆشيبه كى زۆر ده كرد، پتريش رهنگبى ههر بۆ گۆشته كه يان بووبى. كه ده گه رامه وه مالى، ياخۆ له سه ر په نگران ده مبرژاندن، يان له نيو رۆن سوورم ده كردنه وه، ئيستش كه ئه و رۆژم ديتته وه هزان، ئهوكاته ي بۆ هينانه وه ي لاشه ي بالنده يهك، به عاسيترين قه لشته كانى خه رند چومه خواري، خه رند چ خه رهندي! مرۆف ههر به ته ماشا كردن ترسى تيده گه را، هه ردو چاوى خۆم توند ده گرت، من كه بۆ ئه و بالنده يه، ئه و ريگا عاسيبه م برى و چهند مه تريك چومه خواره وه. بېرم له وه نه ده كرده وه ئاخۆ چۆن سه رده كه ومه وه، گه يشتمه نيزيك بالنده كوژراوه كه، بهردىكى له قيو له بن پيم خزى، ئه گه ر به دار سماقيك نه بووايه، هه لا هه لا ده بووم، به و حاله ش سووربووم له سه ر ئه وه ي بالنده كه هه لگرمه وه، ته نيا شه قاويك مابور، به عاسته م ده ستيك م به دار سماقه كه وه گير كردبوو، دهسته كه ي ديكه شم شوڤر كرده وه، به چاويك سه يرى قوولاى خه رهنده كه م ده كرد، ههر

له خۆمهوه، ههژم هورژمی بۆ هینام، ههزی خۆفیدانه خواری، ههژم ههه له ههژمی موگناتیس دهچوو، بۆ لای خۆی راده کیشام، تهگه دیمهنی تهو بالنده مردوه نه بوایه، که له بهر چاوم ههردوو لنگه چکۆلانه کهی له نیو زگه پر توو که کهی ده رهینا بوو، مله باریک و سه ره که لا ئاساکهی له نیو بالیدا شارده بوو، رهنگبوو ههژمی خه رنده که بۆ خۆی راکیشابام و تا بنی بنه وه، راینه گرتبام. بالنده مردوه کهم هه لگرته وه، خستمه نیو گهرفانم، به دهرده سه ره یه که گه رامه وه سه ری، وامده زانی له سه فه ری مردن هاتومه ته وه. به ره یگاوه بالنده کهم له گهرفانم ده رهینا، ههشتا گه رمایی له جهسته ی مابوو، و یستم ملی بقرتینم، هاته وه بیرم، که خواردنی هه رامه، چونکه مردار بووه! تهو بالنده ره شه ی که به سه ره وایه ره کهی نیو زیندانه که خۆی هه لواسی بوو ههشتا رووی له من وه رنه گه یابوو، له خۆیه وه له بهر چاوم گه وه و گه وه تر ده بوو، ههینده قه له و و قه له و تر ده بوو، ده توت له جه یگایه که وه پفی ده دهن، ترسی ته وه م لی نیشته له نا کاو بته قی و ته وه ی له هه ناوی دایه به سه ره و گو یلاکم بیته خواری. بیرم له وه کرده وه، تو بلایی ته وه بالنده یه کی راست بی، یاخو له پلاستیک چی نه کرا بی؟ ته گه ره نیسته بیه ری بجه یته ده ری، چون له وه په نه ره به چو که دهرده چی؟ دوو سی جارن کشه کشم لیکرد سوودی نه بوو، له پر دهرگی زیندانه که کرایه وه. بالنده که خۆی کرد به کونی په نه ره که،

کورپیکى گەنج بە جلی سەربازییەو، بەسەر سوپمانەو، سەیریکى
 کردم، بەناماژە پرسىاری ئەوێ لیکردم (ها چ رووی داو، ئەو
 لەگەڵ کى قسە دەکەى؟! نەمزانی چۆن چۆنى تىی بگەینم، کە
 بەلندەییەکی لەو جۆرەى بینیم لە پەنجەرە کە هاتە ژوورەو، ناچار
 بووم بە دەست و چاوم تىی بگەینم کە هیچ نەبوو، کەچی ئەو بە
 گومانەو بە دەوری مندا سوپایەو و چەند جارێکیش لە
 پەنجەرە کەى سەرەو رام، بەلام هیچی دیکەى نەوت، بەرلەوێ
 بچیتە دەرەو، دیسان بە ئىشارەت پىم وت، کە دەمەوئ میز
 بکەم، کەچی دەرگا کەى بەروومدا پىو داو رویشت، جارێکى دیکە
 لەسەر خۆ لە دەرگا کەم دا، داوی کەمیکى دیکە گەرایەو،
 دەرگا کەى کردەو داوای لیکردم بەو پەرۆیەى کە بە دەستیەو
 بوو، هەردوو چاوم بگرم، پەرۆیە کەم لىوەرگرت، خستە سەر
 هەردوو چاوم، پىدەچوو باوەر بە بەستە کەى من نەکا، خۆی لە
 پشتەو گریبەکی توندی لىدا. لە ژوورە کە دەری هیتم، تا
 گەیشتینە ناو ئاودەستە کە دەستی بەرنەدام، لەوئ بو خۆی
 پەرۆیە کەى لەسەر چاوم لا برد و دەرگای ئاودەستە کەشى لەسەرم
 پىو دا، ئاودەستە کە لە ژووری زیندان زۆر رووناکتر بوو، لەوئ
 زیاتر هەستم بە ئازادى دەکرد، لەگەڵ ئەوێ بوئى خەستى
 پاشەپۆکان وەر و کاسى دەکردى، بەلام هیشتا، لە نەفەسى نیو
 زیندان خۆشتەر بوو، لەوئ گویم لە دەنگى خەلک دەبوو، هاژەى

ئۆتۆمبىلەكانى ناو شارت بە ئاسانى دەژنەفت، گویت لە تەرەفرۆش و دەنگى دوورى شوفىرەكان بۆ پەيداكردى نەفەرەكانيان دەبوو. ماوھىەك ھەستم دەکرد بەنىو بازاردا ھاتوچۆ دەكەم، لەنىو ئاپۆرەى خەلكەكەدا، دۆست و ھاوړىكەم دەبينم، ھەوالى گرتنى خۆمیان بۆ باس دەكەم، بۆنى ئاروو، تەماتە، پياز و گوشتى برژاو دەكەم، لەنىو ئاودەستەكە گويم لى بوو، كەسىك وەك لە گۆرەپانىك وىستا بى، ھاواری دەکرد (دنيا خەراپ بوو.. كەس نەماوھ.. شارەكەش سووتىنراوھ!!)

(دەبى چى بووى، حەتمەن كارەساتىك روويداوھ شارىك وىران كراوھ لە دلەوھ حەزم دەکرد ئەو زىندانەى منى تىدابووم، بەفرۆكەكانى عىراق بۆردومان بكرى، بىرم دەكردەوھ، ئەگەر شتى وا رووبدا رەنگى شانسى ئەوھم پى بېرى، خۆم قورتاركەم، مەگەر بە رووداوىكى ئاوا بتوانم، لەو كونە سەيە ھەلبىم، سەيرە بۆ ناين ئەم جىگايانە بۆردومان بكەن بۆ دەچن ناو شار و شوينە قەرەبالغەكان وىران دەكەن؟ ديسان گويم لى بوو پىاويك بە ئەسەفەوھ ناوى ھەلبەجەى دەھينا. ئەوكات لەوھ گەيشتم كە رەنگى ھەلبەجە بۆردومان كرابى. لەدوورەوھ دەنگى مەلاى مزگەوتەكان دەھات، بەلام ھىچى لى تىنەدەگەيشتم. ھەستم دەکرد بازار زۆر شلەژاوھ، لەدلى خۆمدا وتم: (دەى خودايە، تىكويىكى بەدەى، خۆ ئىستە ئىرە بۆردومان بكرى، كەس بە كەس

نابى، توله ريگايهك هەر دەدۆزمهوه خۆمى پيدا بکه، ئەوکات
 كى بهكى رادهگا، هەر باباى دهيهوى لىم دۆزهخه زرگارى بى. تۆ
 بلئى لهو ساتهدا ئەوانهئى ئەشكهنجى خەلك دەدەن لهنيو ئەو
 پاشاگەردانىيەدا بكارن خۇيان وەشىرن؟ بۆ كوى دەچن، بەلام كى
 دهيانناسى، چما لى دەگەرپن دەموچاوى ئەو كەسانە بيبين كە
 ليكۆلئينه وەمان لەگەلدا دەكەن؟) من نەمدەزانى چەند لە
 ئاودەستەكەدا مابوو مەوه، خولەك كىك بوو يان دوو ياخۆ سى،
 گرینگ ئەوه بوو، كە پاسەوانەكە لە دەرگاگەى دا، خىرا
 هەلسام مەوه، شەرۆالەكەم هەلكيشايەوه و خۆم ئامادەكرد بۆ ئەوهى
 هەردوو چاوم بېستەوه و لەوى دەرچم... من نەمدەزانى دەمژمىر
 چەندە و چەند شەمەيه و چەندى مانگە، سى ژەمى ناخواردن،
 ساتەكانى رۆژ و ئىواره داھاتنى بۆم دەردەخست، تۆ دەبوایە
 زۆرىنەى وەختەكانى نيو زىندانى تاكەكەسىي بە خەوتن بېهيتە
 سەر، يان هەر لەنيو زىندان مەراقت لە شتتەك دابا و ئىدى
 بەدوايدا چووبای، من خۆم بە بەرزايى بەژنى خۆم هەموو وردە
 بەردى نيو ديوارى چيمەنتۆكراوى ژوورەكەم ژماردبوو، زۆر جار لە
 سفروە دەستم پى دەكردەوه، هەندى جاريش هەر خۆم حەزم دەكرد
 لە ژماردەكەدا هەلەيهك بکه، بۆ ئەوهى ديسان دەست پى
 بکه مەوه. زۆرم هەول دەدا ريزە داوێكانى ئەو بەتانيه رەش و
 چلكنەش بژمىرم، كە بۆ بەخۆدادان لەوى دانرابوو، بە نووكى قەلەم

جافىك كه له يه كه م رۆژه وه بۆيان هي نام ده مژماردن. ئه و قه له مه
له زه تىكى زۆرى پى ده به خشىم، هه ر له خۆيه وه ببوه ها و پىم و دل م
پى خۆش ده بوو، زۆر جار له خۆمه وه ده رم ده هينا و به خيال
له سه ر كاغه ز شتى كم ده نووسى. رۆژىك هه ر ئه و كه سه ى
لى كو ئينه وه ى له گه لدا ده كردم، پىمى وت:

- چه ز ده كه يت، ده فته رى كت بۆ بى تىم؟

منى ش وه كه ئه وه ى شتى كم لى و نبوو پى و بۆم بدۆزنه وه، هه ر

زوو وتم:

- زۆر سو پاس، مه منو وتم!

من كه چاوم له شوختى كى ديواره كه گىر ده كرد، به ده يان
شوختى دى كه م ده دۆزى به وه، وه كه توله رى گاي به ناو يه كدا چوو،
به نيوياندا تى ده په رى م. هه ر له خۆيانه وه ده بوونه دى مه نى سه ير و
سه مه ره، جارى وا هه بوو و ي نه ى سه گى كم به دى ده كرد، له پر
ده بووه سه رى مانگا. كه مى كى دى كه لى ورد ده بوومه وه، كه لله
سه رى مرۆقى كم ده دى هى نده نه ده ما له گه لم بكه وى ته قسان. به م
چاوانه م، به و هه موو هى ئله خوار و خى چانه ى سه ر ديواره كه، دى مه نى
ئا فره تى كم نه خشان د، هه ر خۆم و املى كرد له گه لم بدوى، سه ره تا
به چا و ئى شاره تى پى ده دام، دوا جار ده سته كانى شم بۆ دروست كردن.
به وردى دى قه تم ده دا پى. سه ير بوو ئه و چاوانه ى سه ير يان ده كردم
چاوه كانى "تارا" بوون، هى نده لى يان ورد ده بوومه وه، ورده

ده‌ماره‌کانی د‌ه‌وروب‌ه‌ری بیل‌بیل‌ه‌ی چاوه‌کانیشم د‌ه‌دیتن. ئەو فرمی‌س‌کانه‌شم د‌ه‌هاتنه به‌رچاوه، که بی‌ وه‌ستان د‌ه‌رژانه س‌ه‌ر گۆنای. لیبی د‌ه‌پارامه‌وه که نه‌گری. پیم د‌ه‌وت من ئی‌ره ه‌ه‌ر جی د‌ه‌هیل‌م، که چی ئەو زیاتر بۆم د‌ه‌گریا. منیش له ح‌ه‌ژمه‌تی رۆند‌کانی ئەو، ه‌ورژمی گریان جه‌سته‌می داد‌ه‌گرت. له‌گه‌ل د‌ه‌رچوونی فرمی‌س‌که‌کانی چاوم، ه‌ه‌موو شتی‌ک لیل و ته‌ل‌خاوی د‌ه‌هاتنه به‌رچاوه. جاریکی دیکه ته‌قه‌لام د‌ه‌دایه خۆ، بۆ ئەوه‌ی له‌س‌ه‌ر رووی دیواره‌که، شتی دیکه ببینم. تیر‌امانه‌کام قوول‌تر و تیز‌تر د‌ه‌بوونه‌وه. له‌ چ‌ه‌ند خالی‌ک و ه‌ه‌ندی شوختی تیک‌ه‌ل و پیک‌ه‌لی دیکه‌دا، باوک‌م بینی خۆی له‌ پشت به‌ردیکه‌وه مه‌لاس دابوو. به‌ ترسه‌وه له‌ نیگا په‌شپوه‌کانی من راده‌ما. دیمه‌نه‌که د‌ه‌گۆرا و د‌ه‌بووه دایکم، به‌ قز رینه‌وه، به‌ غار بۆ لای ته‌رمی له‌وی فریدراوم، رایده‌کرد. دوو توله‌ ریگا، له‌به‌رچاوم بوونه دوو ماری لیک‌ئالو، ناشق و ماشقه. به‌دیتنی ماره‌کان د‌ه‌پرینگامه‌وه. له‌ مندالی‌ش زۆر له‌ مار د‌ه‌ترسام، خه‌ونه ه‌ه‌ره ترسناکه‌کام، به‌ ماره‌وه د‌ه‌دیتن. د‌ه‌بوايه له‌وه‌وانانه‌مدا، ماریک ه‌ه‌ر پتوهم بدا. به‌ چاوی خۆم مردنی خۆم د‌ه‌بینی، ه‌ه‌ستم به‌ د‌ه‌رچوونی رۆحم د‌ه‌کرد. ژه‌نگی س‌ه‌ر د‌ه‌رگای زیندانه‌که ه‌ه‌ر له‌وه‌زوبییه د‌ه‌چوو، که له‌ رۆژی به‌فریاریندا بۆ ته‌پکه دانانه‌وه، خاوتیمان د‌ه‌کرده‌وه. به‌فر ه‌ه‌موو ته‌مه‌نی مندالی‌یمانی له‌گه‌ل ت‌وانه‌وه‌ی خۆیدا برد. ئیمه‌ی

مندال، هیچ جیوازىيەكمان لەگەڵ نازەنە بەرەلاگانى دەورووبەرى
 شار نەبوو. راستە ئىمە مالىكمان ھەبوو، بەلام كۆلانەكان بۆ
 مندالان مالىكى خۆشتر بوون. كە بەفر دەبارى، ھەزمان لى بوو
 ھەر بيارى. دلمان بەو خۆشبوو بەفرىكى زۆر تەپلى سەرمان
 داپۆشى. پيمان خۆشبوو بەفرى ھەموو كۆلانەكانى شار و دۆل و
 عاسيكانى دەورووبەرمان بشيلين، ئەوكات بگەرپينەو. زۆرينەى
 جارائيش ھەر وامان دەکرد، كە جەستەمان شەلالى بەفر و ئاو
 دەبوو، نەدەگەراينەو مالى، دەترساين داركارى بكرين، بە ناچارى
 دەچوينە سەريان. لە نيزيك دوو كەلكيشە كە دادەنشتين، دەست و
 پەنجەمان گەرم دەکردەو، پەر بە سىيەكانمان بۆنى سوتوانى
 دارەكانمان ھەلدەمشت. قەت ئەو خەونەمان نەھاتەدى، كە لەوبەر
 خەرنەدەو بە ئاسانى بەسەر بەفردا بپەرينەو ئەوبەر. خەرنەك
 ھەر بەفرى ھەموو دنيای قوت دەدا، بگرە ناوہ ناوہ كەسانىكىشى
 بۆ خوارەو رادەكىشا و نقوومى ھەناوى خۆى دەکرد، كە لە نھينى
 و سەختىيەكانى ئەو كەندەلانە عاسى و ھەزار بە ھەزارە شارەزا
 نەبوون. ئىمەى مندال كە لەخەرنە نيزيك دەبووينەو گويمان لە
 پاشماوہى دەنگى ئەو مردووانەش دەبوو، كە لە كاتى رۆچوون و
 بەربوونەوياندا لە داوانەو بەجیدەما... تۆ دىقەت بەد، ئەو
 بەتانييە كۆن و چلكنەى نيو زيندان، لە كۆنبوونيدا ەك لۆچبوونى
 دەموچاوى پيرەميرديكى ليھاتووە، لە بى تاقەتيدا شل و خاو، ئەو

ھەموو قەد و چالەي تىكەوتوۋە، ھەر لە شاخىكى وشك و برىنگى، وشكە سالىي دەچى. تۆۋەرە ئەو بەتانييە بەخۆت دادە و بخەۋە. ئىمە كە لە شاخ بووين، دروست لە بارەگەكەمان، بەتانييەكى واى لى بو، لە پەناي دىوارىكى رووخاوى خانوويك فرى درابوو. رەنگبى پاشماۋەي فرىدراوى خەلكى ئەو گوندە بووى، كە بە زۆر راگويزرابوۋنەۋە شار، ئىمەش لە رۆخ كەلاۋەكانى گوندەكە بارەگەيەكەمان چىكرىدبوو. ئەو پەتوۋە، ھىندە كۆن ديار بو، قەۋارەكەي بەقەد تۆيىكى لىھاتبوو. زۆر جار پشيلە و سەگەكانى ئەو ناۋە، كە ئەوانىش دەربەدەر كرابوون و بە ھاتنى ئىمە بۆ ئەو ناۋە، گەرابوۋنەۋە. خۇيان لەنىۋ ئەو بەتانييە دەشاردەۋە و ببوۋە ئامرازىك بۆ يارىكىرن. مەن بە جۆرىكى دىكە لە يارىيەكانى ئەو سەگ و پشيلانە تى دەگەيشتم. زۆر بەجدى بەۋ ھاۋرپىيانەم دەگوت، كە لە بارەگەكەدا پىكەۋە بووين، ئازارى ئەو پشيلە و سەگانە مەدەن، ئەو پەتوۋە كۆنە فرى مەدەن! ئەوان لە مەبەستى مەن تى نەدەگەيشتن، تا رۆژنىكىان زۆر بەجوانى مەبەستى خۇمم بۆ ھەندىكىان روونكردەۋە و تم:

- ئەو پەتوۋە، گەمە نىيە! ئەۋە مېژۋوى يادگار يىيەكانى ئەو سەگ و پشيلانەيە، كە لىرن!

كەچى ئەۋ ھاۋرپىيانە نەك ھەر بەتانييەكە، بگرە سەگ و پشيلەكانىشيان لەۋ ناۋە دوورخستەنەۋە! ئەۋان باۋەرپيان نەدەكرد،

که رۆژی دادی، ئەو پشیلە و سەگانه دینەوه، بەلام ئەوجارەیان
وہکو جارن رەفتار ناکەن! لە نیوہ شەوہکاندا، ئەو کاتانە لە
پرخە ی خەوداین، بەسەرماندا دەدەن! نارەحەتمان دەکەن.

- سەران ورینان دەکا!

زۆرجار ئەو قسەیان پێ دەوتم، بەلام هیندە نەبرد، سەگ و
پشیلەکان، هاتنەوہ. دەچوونە هەمان ئەو شوینە ی کہ کەلاوہ ی
خانووەکانی پیشووی لی بە جی مابوو، لەو ی وہکو جارن بەزمی
خۆیان دەکرد. شەوانەش لی نەدەگەرەن، تۆزقالتیک پشوو بدەین..
ئەو بەتانییە ی کہ ئیستە لە تەنیشتمەوہ دانراوہ، هەر لەو بەتانییە
دەکا، کہ سەگ و پشیلەکان یارییان پێ دەکرد، بەلام نە ئەو
بەتانییە هیندە گەورە یە و نە منیش هیندە بچووکم وەک ئەوان، تا
بتوانم بەخۆمی دادەم یاخۆ خۆمی پێ خەریک بکەم. ئەو پەتووە
هیچ یادگارییە کی منی لەخۆدا هەلنەگرتبوو. راستە لە داھاتوودا
دەبیستە بەشیک لە ژیان ی من و هی ئەوانەش کہ پیش من لیڤە
بوون. بەتان ی بۆنی هەموومان هەلدەگری. ئەگەر چەند سالتیکی
دیكە ئیرەش ببیتە کەلاوہ و ئیمە بیڤەدا گۆزەر بکەین و ئەو
بەتانییە لیڤە جی بمینی، کەس ناتوانی بۆنی خۆی تیدا بدۆزیتتەوہ.
بۆنەکان تیکەل بە یەکدی دەبن و بۆنیک ی دیکە ی لی چی دەبی.
رەنگەکانیش وەک خۆیان نامیننەوہ و دەگۆرین، کەچی ئەو سەگ و
پشیلانە ی شاخ، دوای ئەو هەموو سالە ی کۆرەوپی کردنیان بۆ

شاخه‌کان و به‌کیویی بوونیان، بۆنی ئەو بەتانییه که‌ونهی نیو
که‌لاوهی خۆیان، رایانده‌کیشیتته‌وه... من که سه‌یری ئەو بەتانییهی
ته‌نیشته‌ خۆم ده‌کرد، قیزم لێی ده‌بۆوه. به‌ بۆنه‌ خه‌ست و
قورسه‌که‌ی هه‌ردوو چاوم ئاویان تی ده‌زیا. به‌ نووکی پیم له
ده‌رگا که‌م دا، دوایی دامه‌ به‌ر پیله‌قان. گویم لێ بوو پاسه‌وانه‌که
بله‌ز، ته‌پ، ته‌پ، ته‌پ، گه‌یشته‌ پشت ده‌رگا که‌. شیشی پشته‌وه‌ی
راکیشا و ده‌رگا که‌ی به‌روومدا کرده‌وه. به‌ تووره‌یه‌کی تژی له
ترس و نیگه‌رانییه‌وه‌ وتی:

- چیه، شیت بووی؟! -

ده‌ستی که‌م بۆ به‌تانییه‌که‌ درێژ کرد و وتم:

- ئەم به‌تانییه‌م بۆ بگۆره‌، بۆنیکی پیسی لێ دی!! -

کابرا لیم تیگه‌یشته‌. رووخساری تووره‌بووی خۆی گۆری و به
بزه‌یه‌که‌وه‌ وتی:

- باشه.. له‌سه‌رخۆ!

گه‌ر بته‌وی ئەو پاسه‌وانه‌ی پشت ده‌رگای زیندانه‌که‌ بۆ لای
خۆت راکیشی، یان بۆ ساتیک هاسۆزت بی، گه‌ره‌که‌ له‌و دنیا به
دایرینی. ئەو پاسه‌وانه‌ گوێچکه‌کانی ته‌نیا به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه‌ و
ئهمر و نه‌هی راهیتراون. ده‌بی ئەو گوێچکه‌کانه‌ به‌ نهمر
مۆسیقایه‌کی خه‌یالی له‌سه‌ر ره‌زمی دابارینی له‌ته‌ په‌مۆکانی
ئاسمان، ئاشنا بکه‌یت. تاره‌کانی ئەو مۆسیقایه‌ ده‌بی به‌ په‌نجه‌کانی

رۆحیکی بەدەر لە دۆستایەتی کردنی خوین، بژەنرین. تۆ دەتوانی پاسەوانیکی چاوبرسی بۆ گوشتی جەستە هەلاھەلابوووە کەت بەو مۆسیقایە وەسەما بخە. وای لێ بکە ی روو لە جارەکانی مارشی شەڕ وەرگێڕی. هێدی هێدی لەسەر پەنجەیی پێیەکانی، بالیی خۆنچە تازە پشکووتوووە کان نمایش بکا. من خۆم زۆرینە کاتەکانی زیندانم بە سەفەری خەیاڵ بۆ هەموو ئەو سەرزەمینانە بەرێکردوو، کە کەس پێدا نەرۆیشتبوو. بەو دەشت و زورگ و تەلان و شاخانە هەلدەگەرەم، کە هیچ چاویک نەییینیبون. بەنیۆ ئەو جۆگە و رووبار و دەریایانە تێدەپەریم، کەس خەونی پێیانەو نەدیوو. راستە من لەنیۆ سی دیوار و دەرگایەکی درێژ، بەقەد ئەو پاسەوانە بالابەرزی، کە لە بناری چیاکانی خۆراسانەو پەلکێشی ئەوی کرابوو، ئاخرا بووم. دلنیا بووم هەر کیژۆلەیهک لە بالای ئەو کورە خۆراسانییە رووانی بیت، حەزی کردوو خۆی پێ هەلبواسی. هەر کچیک لەو سەرزەمینە ئەوی ئەو پاسەوانە بەر دەرگای زیندانە کەمی بینیی خەونی بە چاوە هەنگوینی و بزەشیرینەکانی بینیو. من هەرچەند لەو پاسەوانە ورد دەبوومەو، هەستم دەکرد گریانیک نیو راستی قورگی داگرتوو. چاوەکانی ویل و سەرگەردان خۆیان دەنواند، دەتوت بەدوای ئەو حەزانە رادەکەن، کە زەمەنیکە لییان زەوتکراو. من ئەو کاتانە بۆ خۆم و لەسەر خۆ گۆرانیم دەچری، هەستم دەکرد بە حەز و حەماسەتەو گوی لە شێوێ

گوتنه کم ده گری. ئەو لە لای من نەیدەشاردەو و دەبوت (کوردم، بەلام نازام ئیستە بۆچی فارسم!) هەزی دەکرد هەندیک وشە ی کوردی لە منەو فیری. من لەو سحرە تی نەدەگەیشتم بۆچی هەر وشە یە کم فیر دەکرد هەردوو چاوی پر دەبوون لە رۆندکان؟ نەمدەزانی ئەو لە خۆشیی ئاشنا بونی بوو بە پەیفە نوئیەکان یان هەستی هاو نەتەو هیی بوو، کە هەزی دەکرد یارمەتیم بەدا؟ کەچی نەیدەتوانی هیچ شتی کم بۆ بکا. ئەو کورە لە چاوەکانیدا ژەنیی مۆسیقایەکی خەمگینم دەبیست. لە بیستنی گۆرانییەکاندا گۆیچکە ی ئازە لە سرك و کیتیە کاتم دەبینی، من رۆژتکیان پیم وت:

--- ناغای محەمدی بۆچی کە سترانت بۆ دەبیژم خەیاڵ

دەتباتەو؟

(محەمدی پوززادە) بەو قسە یە سەراپای جەستە ی لە بی دەنگیدا

نقوم بوو. کە پیم وت:

- چییە برادەر؟

سەری بیزاریی بۆم بەدا. لەو دەچوو هەواییکی ناخۆشی پیبۆ، وەک ئەو هەوایی کە تاییبەت بەخۆی بی و بیەوی منیش بەشداریی بکەم. بۆ جاری دوو دەم، کە لیتم پرسییەو خیرا راست و چەپ ئاورپیکی دایەو و بە پەلە وتی:

- ئاگاداری، هەلەجە، تەواو!

من وهك ٿهوهي ٿهوههواله به نيوه چلي بکهوٿيٿه بهر گوٿم

وٿم:

- ٿاغاي محمدهدي ياني چي تهواو؟

نهيتواني ٿهوهي له دلٿيدا مابوو بؤمي باس بکات، بهلام
بهدهست و پهغهکاني وهك ٿهوهي مارشيکي شهر و وٿرانکاريم
بهگوٿيدا بدا، ٿيٿي گهياندم مهرگ ميواني ٿهوه دهقههه بووه و ٿههر
له ٿاسمانهوه باريوهته سهر شارهکه و خهٿکهکهي راپيچي
کيٿلگهکاني مهرگ کردوهه. من لهو پهغجانهي پاسهوانهکهوه، که
بهنهٿيني سهيرم دهکردن، رق و ٿازاريکي زؤرم ٿيادا بهدي دهکردن.
من له دواييدا لهنيو زيندان تهنيا بهرپيٿي دهنگه زهبهلاحهکاني
موکهبيرهي مزگهوتهکانهوه، گوٿيستي ٿهوههواله بووم، بهلام
هيشتا ههر وهك خهبهريک و ابوو، کهچي ٿهوهي پاسهوانهکه پيٿي
وٿم شٿيکي ديکه بوو، من مهرگي ههزاران کهسم له پانتايي سهر
و سيماي ٿهوه کوره و وشهي (ههٿهجه تهواو)دا بهدي دهکرد. له
چاوه پر ٿهسرينهکانيدا گرياني سهدان و ههزاران لهو چاوه پر ترس
و پهشوکاو و نيگههوانهوه دهبيني، که له دؤٿ و عاسيکاني ٿهوه
دهقههه بهدواي ٿازيزهکانياندا دهگههپان. قورگي پر گرياني ٿهوه
پاسهوانه، نيٿيک بونهوهي مهرگي ههمووياني نيشان دهدام. داوام
له پاسهوان کرد، که کاغزه و قهٿهميٿکم بؤ بيٿي. ٿهوه نهيويٿا
بهٿيٿيم پيٿي بدا. بهسهر ٿاماٿهي (ٿهري و نهريٿي) بؤ کردم. من پيٿم

وت: (تا لیپرسراوه کهت نه هاتۆتۆه، ده توانی گۆرانیه کم بۆ بلیتی؟) من له چاوه کانیدا زۆر شتاتم ده خویندهوه. له خۆمهوه نهو داوايه لم لئ نه کرد. چهند جارێک له دوورهوه گویم له دهنگه پر ناو میده کانی ببوو، ئه ویش به دزی گۆرانی ده چری، به دزیش گوئی له گۆرانیه دهنگ نزمه کانی من ده گرت. من هیندیک لهوه دلنیا بووم، که نه گهر نهو پاسه وانه شتیکی به دهست بوایه، یان له ته مه نیکی هه رزه کاری سه ره رۆ بوایه، ره نگبوو نه خسه ی نازا کردنی منی دارشتبا و بۆ هه ر کویش بمویستایه له گه لم دهات. ئاغای محمه دی هه ر له پشت ده رگای زیندانه که وه، داواکه می قبول کرد و له سه رخۆش دهنگه به سوژه که ی له که لینی چوارچێوه ی ده رگا که وه ده نارده ژووره وه. منیش وه ک ئه وه ی له کۆنسیرتیکی دهنگ غه ربیه کانی سه رزه مینی خه یال دانیشتم، هه موو ئه ندامه کانی له شم ببوونه گوچکه یه کی زیت و ماتبوو. بئ ئه وه ی گویم له دهنگی هه ناسه ی خۆم بیته، هه ستم ده کرد له گه ل ئاواز و په یقان، ده رگا به ستراوه کانی رۆحم ده بنه وه. له رۆخی رووباریکی مه زندا، که به هیمنی به ده شتیکی بئ گریوگۆلدا تیده په ری، له هه موو لایه که وه له ریگای گوچکه کانی جه سته مه وه، له لقه کانی راست و چه پی رووباره وه، ئاوێکی ساف ده رژایه نیو له شم و چلکه کانی رۆحمی ده شووشته وه و بیابانی گه وره ی دلمی ته ر ده کرد. هه ستم ده کرد په نجه نه رمه کانی ده ستیکی گه رم به سه ر

روومه تمدا تئیده پهن. ئاغای محمه دی خه ریک بوو گۆرانیه که ی
به ره و ته و او بوون ده چوو. له سه رخۆ له ده رگا که م داو پهنم وت:
- بیلته تو خودا!

ئاغای محمه دی، که ته مجاره له جاران خۆشتر گۆرانیه که ی
ده چری، هم موو په یقه کان، ئاواز و ئه دای گوته کان، له سه ر لاپه ره
هه وریه کان ی خه یالم جیگیر بوون. رۆژی دوا یی به نه ینی هه مان
گۆرانیم هه ر به زمانی فارسی بۆ ئاغای محمه دی گوته وه:

دنیا یی زیندوونی، دیواره

زیندوونی ته ز دیوار بیزاره

هه وایی قه فه س کوشه نده ست

بیرون پر ته ز دره نده ست

کوجا بری په رنده؟

که له گوته ی گۆرانیه که بوومه وه، گویم له هه نگاوه
ترستامیز و نیگه رانه کان ی پاسه وانه که بوو، هه ر له وه ده چوو هیزی
موگناتیسینک بۆ لای خۆی په لکیشی بکات. دنیا کشومات بوو،
له گه ل ته وه ش سه دای گۆرانیه که وه ک ته وه ی له قولایی زیندانیک ی
دیکه دا بیته ده ری، به نیو ده رو و غدا گوزه ری ده کرد. بیرم له وشه کان ی
شیه ره که ده کرده وه. بیزاری، هه وا، قه فه س، بۆگه نی، درنده، بالنده،
هه موویان له نیو هه ر چوار دیواری زیندانه که وجودیان هه بوو. چاوم
له هه رکویی دیواره کان ده کرد، ته و بالنده نه ی له وی بوون به دوا ی

ھەناسەدانىڭكى پاڭدا راياندىدە كۆرد. دەيان كەللە سەرم دەيىنى، كە
 لەپىش مەنەۋە لەنيۇ قەلئەشتى دىوارەكان بەجى مابون. ھەناسەى
 بۆگەنيان ھەلدەكىشا. خۆم مېنى، كە چۆن لە ترسى ژەھراۋى
 بوونى ھەۋا، ھەلكشا بوومە نىزىك مېچەكەۋە. سەرم لەنيۇ پەنجەرە
 بېچوۋكە كە بردبوۋە دەرى. لەگەل بالئندەكانى دەرەۋە قسانم دەكرد.
 ھەستەم دەكرد لەنيۇ كۆمەلئىك لاشەى تۆپىوۋ فېندراۋم، نەك ھەر
 تواناى ئەۋەم نەبوۋ لە شوپىن خۆم رېم، بگرە ناچارىش بووم بۆنى
 گەنيوى ھەموويان بگوازمەۋە نيۇ سىيەكام. من توند خۆم
 بەدىوارەكەۋە نووساندبوۋ، دەتوت دەمەۋى لە ترسى دېندەيەكى
 كىۋى بچمە نيۋىەۋە. چاۋم بېرىبوۋە دەرگاگە. خەيالئم بۆ ئەۋە چوۋ،
 كە كى دەلئى ئەۋ كورە خۆرەسانىيە خەرىكى ئەۋە نيىە رزگارم
 بكات. ھەر خۆيشم گالتەم بەۋ خەيالئە دەھات. لەپەر ئەۋەم
 بەمىشكدا ھات، كە ئەۋ بېدەنگىيەى نيۇ زىندان و پشت زىندانەكە،
 نىشانەى خۇنامادە كۆردىكى لىپرسراۋانى ئەۋىيە، بۆ بانگ كۆردىكى
 دىكەم و ئەشكەنجەدانىڭكى دىكە، ئەۋ بېدەنگىيە تەزۋويىكى
 ترسناكى بەنيۇ جەستەمدا تېپەراند. ھاتەۋە بەر چاۋم، كە چۆن
 ئەمجارە فەلاقم دەكەن، بە پانكەيەكەۋە ھەلمدەۋاسن و ناۋە ناۋەش
 لەسەرم ھاۋار دەكەن:

- دەى خىراكە، ئەۋەى ھەتە بىلئى!!

خۆش نازام بۆچی خىرايىيەكانى زەمەنى خەيال بىردىمىيەۋە،
سەردەمى مىندالىيم. ئەو كاتەي لە پۆلى چوارەمى سەرەتايدا بووم،
لە رۆژىكى بەفر بارىندا لە گەرمەي شەپە بەفرى زارۋكاندا، تۆپەلە
بەفرىك بەنىۋ چاۋانى مامۆستايە كمان كەوت. ئىستەش نەمزانى بۆ
بەسەر منيان داھىنا. ھەر ئەو رۆژەش لەبەر ئەو تاۋانە منيان بە
پانكەي ژوورى مامۆستاكان ھەلۋاسى، لەگەلئاندا چەند شولكە
دارىكىشم بەركەوت، من دىنيابووم، كە ئەگەر ئەوجارە بمبەنە
ژوورى ئەشكەنجە، وام لىدەكەنەۋە. بىرم كىردەۋە دەبى رىگايەك
بدۆزمەۋە خۆم لەو ئازارە ترسناكە دوورمخەمەۋە، يەكسەر پەنجەيەكم
لە قورگم بىردە خوارى و ھىلنجىكى توند ھەموو گىامى ھەلتەكاندە،
دەنگىك لە دەممەۋە ھاتەدەرى ھەر لەۋە دەچوو، بەردىكى گەورە
بەنىۋەراستى پىشتم بگەۋى... لەپەر گويم لە تەپە تەپى ھەنگاۋە
خىراكانى پاسەوانەكە بو، بى ئەۋەي ھىچ قسەيەك بكا دەرگاگەي
كىردەۋە و تەماشايەكى كىردم و بەسەر سورمانەۋە وتى:

- چىيە؟!

- دەرشىمەۋە!

ھەر كە پاسەوانەكە منى بىنى، بە پەشۋكاۋى منى
جىھىشت و غارىدا. نەمزانى چ مەبەستىك لە دۋاي ئەم غاردانەيدا
ھەبوو. بىرم بۆ ئەۋە چوو دكتورىكم بۆ بىنى. چەند جارىكى
دىكەش ھەولمدا خۆم برشىنمەۋە، كەچى تەنيا ھىلنجى تووند و

به ده‌نگم ده‌هاتی. خۆم وا دهرده‌خست، که تووشی زگ ئیشانیکی زۆر هاتووم. دووجارانیس سه‌رم به دیواره‌که‌دا کیشا و خۆم له هۆش خۆم برد. زانیم که سیکی دیکه به غهیری پاسه‌وان له تهنیستمه‌وه دانیشتووه. که سه‌که دهستی چه‌پی به‌رز کرده‌وه، دیاریبوو ترپه‌کانی دلمی ده‌ژمارد. من به‌رده‌وام بووم له گرژکردنه‌وه‌ی هه‌موو جه‌سته‌م. وام نیشان ده‌دا که نازاری سکم هه‌یه، که سه‌که ده‌نگی هه‌ر له‌و لیکۆله‌ره‌وه ده‌چوو، که چه‌ند جاریکی دیکه قسه‌ی له‌گه‌ل کردووم. به پاسه‌وانه‌که‌ی وت:

- نیوه‌رۆ چی خواردووه؟

- برنج و گوشت.

کابرا له‌وه ده‌چوو برۆای ته‌واوی به تیکچوونی ته‌ندروستیم کهدبی، بله‌ز هه‌لسایه‌وه و به پاسه‌وانه‌که‌ی وت (ده‌بی بیبه‌ینه نه‌خۆشخانه) هه‌ستم کرد کابرا به په‌له ئیمه‌ی جیه‌یشت. پاسه‌وانه‌که له نیزیك سه‌رمه‌وه له‌سه‌ر چیچکان دانیشت. دوو سی جار بانگی کردم. به ئه‌نقه‌ست وه‌لامیم نه‌داوه. داوای لیکردم هه‌لبستمه‌وه و خۆم ئاماده بکه‌م بۆ نه‌خۆشخانه، که بینی توانای هه‌لسانه‌وه‌م نه‌ماوه، به هه‌ردوو دهستی منی به‌رز کرده‌وه، که چاوم کرده‌وه، له گوشه‌ی هه‌ردوو چاوی پاسه‌وانه‌که، دوو فرمیسکی قه‌تیسماوم بینی. نازانم بۆ ئه‌و رۆژه‌م هاته‌وه بیر، که من و دایکم به هاوکاری براده‌ریک، که خاوه‌ن ته‌کسییه‌ک بوو، له ئاخیرین خالی

پشکینینی سه‌بازانی عیراق، له‌سه‌ر پردی (حافیز) بوّ پشکینین
هاتینه خواری. جیگری ئەفسه‌ریک، که پیاویکی ره‌شتالهی ورگنی
به ئەزموون بوو، لیمان هاته پیشی، نیگاکانی له‌دوو‌ر چاو‌م چه‌قین.
به ده‌میش پیی وتم:

- ناسنامه‌که‌ت!

منیش، که له‌زمانی عه‌ره‌بیدا کی‌شه‌یه‌کی ئەوتۆم نه‌بوو، بی
ئوه‌ی بشله‌ژیم، ناسنامه‌ی زانکۆم پێدا، چه‌ند جارێک سه‌یری
وینه‌که‌می کرد، پاشان له‌من راده‌ما. هه‌ستم ده‌کرد ئەو چه‌ند
خوله‌که‌ی راوه‌ستامان، منی خستبووه‌ فه‌زایه‌کی ترسناک، به‌لام
نهمده‌هیشت ئەو ترسه‌ له‌ سه‌روسیمام به‌دی بکات، به‌ر له‌وه‌ی
ناسنامه‌که‌م بداته‌وه، لیمی پرسی، (ئهو ژنه‌ی له‌گه‌لتدایه‌ کی‌یه‌؟)
منیش یه‌کسه‌ر وتم (دایکه‌). جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ چه‌وه ژوو‌ریک،
که له‌به‌رچاوی من تاریک دیاربوو، من و دایکم هه‌ر له‌وی
وه‌ستا‌بووین، دایکم زۆر له‌ من بو‌یرتر و بی‌منه‌تر ده‌هاته به‌رچاو.
تیسه‌ ری‌ککه‌وتبووین، که مه‌به‌ستمانه‌ بچینه‌ کو‌ی و بو‌چی ده‌چینه
ئهو شوینه، ئەو کاته‌ش که جیگری ئەفسه‌ره‌که‌ لیمی پرسی
(ده‌چنه‌ کو‌ی؟) بی‌هیچ دو‌ولییه‌ک وتم (ده‌رگاله‌)، ئەوان ده‌یانزانی
ئهو گونده‌ به‌ده‌ست پێشمه‌رگه‌وه‌یه، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئەوه‌ی
بجیتته‌ ئەوی، ته‌نیا بو‌ سه‌ردانی پێشمه‌رگه‌کان بچی، یاخۆ شتیکی
له‌گه‌ل ئەوان هه‌بی، دوا‌ی که‌مێک چاو‌ه‌روانی، بو‌یان ده‌رکه‌وت، که

ناوی من له نیو ته وانه نه بووه، که له لای حکومتوه او اکرابوون. ناسنامه که یان بو گه راندمه وه. جینگری ته فسه ره که خوئی وا دهرخست، که قه ناعه تی به قسه کافمان هاتووه. حه تمه ن ته ویش له سیمای مندا ده بی شتیکی ته وتوی به دی نه کردبی، بو ریگرتن له سه فهره که مان. له گه له ته وه شدا که خوا حافیزی لی کردین، ده ستیکی له شانم دا و وتی: (چاوه ری گه رانه وه تانین!). فرمیسکه کانی ته و پاسه وانه ی نیو زیندان، دروست له هه مان ته و فرمیسکه کانی ده کرد، که بو دوا یین جار من و دایکم سه یری یه کدیما ن کرد و له یه کدی جودا بووینه وه. من نازام دایکم چو ن چو نی ساهه کانی ته و روژهی به ری کردن، به لام بو من تا گه ی شتمه ناو ها ورپییه کاتم، فرمیسک له چاوه کاتم نه ده وه ستا. تا خر کاکی پاسه وان من چیم بو غه ری بیکی وه ک تو، تا به فرمیسک ها وخه می خو تم نشان بده ی؟ ته گه ر بزانی ته وه ی من نیسته ده یکه م، هه مووی نمایشیکه و درو له نیو درو. چیم پیده لی؟ من ته م چوار دیوار و ته م ژوره ته سکه یه، وایان لی کردم، بیرم بو ته وه بچی، که من له م دنیا یه دا ناژیم. من له شو نی کد ام هه ر له وه ده چیت، ته ستیره یه کی دوور، منی بو خو ی را کیشابی. من نازام خه لکی له دهره وه ی ته م دنیا یه ته سکه، به چیه وه خه ریکن، به چی دل یان خو شه، بوچی ده بی خه لکانیک له دهره وه تا مردن زیندانی بن، هه ندیکیش له م ژوره ته سک و تاریکه دا، له سفری خه یال وه بو

سفرى خەيال ژيان بېنەنە سەر؟ دەبى من چىم كىردى كاكى پاسەوان؟ نەكەى ئەوانى دىكە ئەو فرمىسكانەت بىيىن، دەنا چاۋەكانت ھەلئەكۆلن. من ئىستە خۆشم نازام، بە چ پەرچوۋىيەك لىرە رزگارم دەبىت. تاۋانى من تەنيا ئەۋەيە، كە سرود و گۆرانىيەكانى ئەوانم ئەزبەر نىيە. من چۆن بكارم تىت بگەنىم، كە من چىم و كىم، سالھەى سالھە بە دۋاى چىيەۋە وىلەم؟ من ئىستە دەمەۋى ھەناسەيەكى پىر دەنگ و ھەراى دەرەۋەى زىندانى ئىنفرادى ھەلئەكىشم. دەمەۋى بۆ چەند خولەكىكىش بىت بۆنى چلكنى ئەم بەتانىيەيە لەناۋ سىنگم بىتە دەرەۋە. بەم چاۋانەم جارىكى دىكە خەلئەكە بىيىن، كە چۆن بە رىگاۋە دەرۆن، چۆن لەگەل يەكدى دەدئاخقن، چۆن شەران دەكەن و بە چ شىۋەيەك دەگرىن و پىدەكەنن؟خەرىكە ھەموو ئەو شتانەم لە ھىزان دەچنەۋە. من دەمەۋى ئەگەر جەستەيەكى مردۋى نىۋ جىگاڭاش بىم، چاۋە بزىۋەكانى ئەم و ئەو بىيىنم. دەمەۋى چاۋەكانى (تارا) لە پشت بەردە رەنگىنەكانى بارەگەكەمان بانگى من بگەن، لىيان بچمە پىتەش، بە ھەسرەتەۋە سەيرىيان بگەم، بە ناسكىيەۋە پەنجەكانم بەسەر پىلئەكانىدا تىپەرىنىم، ئەو چاۋە گەرۆك و مەستانەى لەسەر چاۋەكانم پشۋوبدەن. من دەمەۋى كاكى پاسەوان چى دىكە ئەو فرمىسكانەت نەبىيىنم. دەزانم مېژوۋىك، كارەساتىكى مەزنى مېژوۋىيە لە پىشتى ئەو فرمىسكانەۋەيە. ئەۋە ھەموۋى كوردانى

خۆرەسانن، كە لە پانتايى چاوه كانتەوه ريزيان بەستووه، بە چاوه پر حەسرەتەكانى تۆوه، رۆندكان دەپرژن. خودايە چۆن بكارم حەقىقەتى ئەم غمايشەمى پى بلىم، چۆن بتوانم پىيى بلىم ئەمە تەنيا فيللىكە و گەرەكمە بمەنە دەرەوه؟ دەرسم ئەم هەموو پاكىيە لىل بكمە و چى دىكەش گۆرانىم بۆ نەلى! كاكى پاسەوان بى ئەوهى چاوم ببەستى، دەستى گرت و لە پىيىلكەكان بردمىيە خوارى. لە پىشەوهش كابرايەكى زەبەلاحى چوارشانە، كە جليكى خاكى لەبەردابوو، بە خىرايى هەنگاوى هەلدهينا، پىدەچوو ريشىكى پان و بەرىنى هەبى، چونكە لەلای راست و چەپىيەوه دەبينرا، لە شىوهى رۆيشتن و شەقاوه قورسەكانىدا هەستت بە بى فيزى دەسلەتدارىك دەگرد، كە لەوپەرى قودرەتەوه كارىكى بچوك ئەنجام بدا. ئەو پىاوه بى ئەوهى نىوه ئاورپىكىش بداتەوه، هەر دەرپىيى. كە گەيشتە بەردەمى پىكايىكى خاكى بە قور سواخدارا، وىستا و چاوهروان بوو تا من و پاسەوانەكەش گەيشتىنە لای. بۆ خۆى دەرگای ئۆتۆمبىلەكەى كردەوه و لەگەل پاسەوانەكە منيان سواركرد. چاويكم بە دەورى خۆمدا گىپرا. هەستىكى سەير و نامۆ هەموو گىمانى داگرت. لە ساتەوهختىكى زۆر كەمدا دوو دىناى جىاواز بەبەرچاومدا رەتبوون، جىاوازی نىوان زىندانى تەنيايى و ژيان لە دەرەوهى زىندان. بىرم كردەوه، كە چۆن لە زىندانى تەنيايىدا ژيان لە واتابەخشىن و گەورەبييدا زۆر بچوك دەبىتەوه.

ھەر ئەۋەشە ۋا دەكات كەسى گىراۋ، مانايەك بۆ بوونى خۆى
 نەدۆزىتەۋە، مەگەر خەيال بە ھاناپەۋە بىت و واتايەكى دىكەى بۆ
 ژيان پى بەخشى، خۆ خەيالئىش لە سنوورداركردى مەۋداكانىدا
 بىبەش نىبە. من بۆ خۆم ۋەنەبى كەسىكى پىر خەيال نەم، بەلام
 ئەۋ خەيالەى، كە لە زىندانى تەنبايدا دەمكا بە گەپىدەپەكى ۋىل
 و سەرگەردان، ھەمىشە ترسىك راۋى دەنى، قامچىبەك بەدوايدا
 رادەكا، زلەپەك بناگوپى سوور دەكاتەۋە، ئاۋە ساف و
 بىگەردەكانى لىل دەكا. ھەردەم پاسەۋانىكى چاۋسوورى فرمىسك
 مردوۋ بۆ پەپاندنى سەرى خەيال لە ئامادە بوۋنداپە. من ھەزم
 دەكرد بە ئارەزوۋى خۆم زىندانىبەكى تەنباپم ھەبوۋاپە، با لەھەر
 كوپى سەر روۋى ئەم زەمىنە بىت. من زۆرچار بۆ خويندەۋەى
 كۆمەلە كىتپىك، بىپارم دەدا نەچمە ھىچ شونىكى شارەكەم،
 چاۋم بە ھىچ كەسىك نەكەۋى، لە ھىچ كۆر و كۆپۈنەۋەپەك، كە
 زۆرىشم ھەز لىبوۋ ئامادە نەم. زۆرچار نىۋە شەۋانىش ھەر
 خەرىكى خويندەۋە بووم. ھەموۋ ئەۋ شەۋانەش، كە درەنگ
 دەخەۋتم، دەبوۋاپە داىكم چەند جارىك دەرگای ژوررەكەم بكاتەۋە و
 سەپىركم بكات، ئەگەر بىنباپى لەسەر كىتپەكە خەۋم لىكەۋتوۋە،
 بە ئەسپاپى دەھاتە ژوررەۋە و پىخەفەكەى پى دادەدام. من لە
 دەمى ئەم داىكەم چەند جارىك بىستوۋمە: (سەران، يان شىت
 دەبى، يان كوپر!) بۆ نا؟ داىكم لەۋەدا ھەقى بو، ئەى ئەم ھەموۋ

خویندنه و هیه و شه و غونیییه، جوړیك نه بوو له شیتیتتی؟ نه گهر
چاوه کاڼم هینده ماندوو نه کړدبان، قهت ئاوا بیټییز دهبوون؟ من
پروا ناکه دواى هم هه موو ساله ی ئیشکردن و نه شکه نجه دانی
چاوه کاڼم، بتوانم رهنگه کان وه کو خویان بیینم، سه روسیمای
مرؤقه کان وهك ته وهی هه ن ئاوا بیته بهرچاوم. من ئیسته شین و
مؤر، په مبه و سوور، زهره و نارنجی، رهش و نیلی، لیك جیا
ناکه مه وه. نه ی ته مه سه رته ای کویربوونم نییه؟ ته و هه موو دیمه نه
سهیر و سه مه رانه ی، که له سه ر دهر و دیوار، بهرد و دار، ده بیینم
چین؟ ته و هه موو خه ونه پر له درنده و مار و مارمیلكه و مرؤقی
حهوت سه ر و خه رهنده کانی په رمؤدا و ئاوه رهنگا ورهنگه کانی
کیلگه و بیابان، به شوودانی مامزی کیوی بو گویدریژی، تاوسی بو
باشوکه یی، له شیشدانی بوق و دیتنی ته سپه کیسه لی، ته وانه،
ته گهر شیتیبوونی نه بن ته دی چین؟! من ئیسته که له نیو ماشینیك
و دوو پاسه وان دانراوم، وا هه ست ده کم سواری پشتی فیلیك
بووم، دوو که سیش له تهنیشتمه وه له گه ل هه نگاوه کانی فیله که
ریده که ن به نیو دارستانیکدا تی ده پهرین. له سه ر هه ر لقه داریک
که سیك دانیشتووه و ملی به ئاراسته ی ئیمه شوړکردوته وه. نه و
حه شامه ته ی له نیو ته و دارستانه دا ده بییرین، له ژمار ناین،
ئاوه کانیان له ئاسماندا بهرووی ئیمه دا دینه خواره وه و
گوچکه کاڼان ور و کاس ده که ن. من له و خه لکه تی ناگه م چیان

دەۋى، من ئەگەرچى لەسەر پىشتى ئەو فىلە زەبەلاھەم، كەچى دەستم بە ھىچيان راناگا، دەنگم لە دەنگى ھىچ بەكىكىيان ناکا، ھەر كە لە كۆمەلېكىيان نېزىك دەمەۋە، ھەموويان دەچنەۋە نېۋ خۇيان تەنيا دوۋچاۋى مۆلەقىيان جى دەمىنى، فىلى زەبەلاھ وەك ئازەلە شىتەكانى فىلمە ترسناكەكان، بەنېۋ شاردە سوۋراپەۋە و شار لەنېۋ تەپوتۇزى ژىر پېنى فىلەكەدا نەدەبىنرا، ھەموو شىتەك لە جوۋلە كەوت... لەپەر گويم لەدەنگى بو، بە فارسى پېنى وتم: (فەرمو، ۋەرە خوار!!) من لەۋە تېنەگەشىتم ئەو جىگۇرپىيە چى بو بەمىيان كرد. لە پىكايىكەۋە بۇ قەمەرەكە سى. بى ئەۋەى چاۋم بەستەن، دەرگەى دواۋەى قەمەرەكەيان بۇ كردمەۋە، كە سوار بووم، بە شۇفېرەكەۋە سى كەسى لەنېۋ دانىشتىبون. زەلامە رىشدارەكە، كە لە زىندانەۋە تا شوينى قەمەرە ۋەستاۋەكە لەگەلمان بو، لېمان ھاتە پېش و بە پاسەوانەكانى نېۋ قەمەرەكەى وت: "زۇرتان ئاگا لە سەران بى، كورپىكى چاكە. بۇ ئەۋانېشم نووسىۋە، كە رېزى لى بگرن!" ھەر لە پەنجەرەى ئۇتۇمبېلەكەۋە دەستە زل و زەبەلاھەكەى بۇم درېژكرد و تەۋقەبەكى گەرمى لەگەل كردم، تۇزقائىك مابو دەم بەكەمەۋە و بلىم: "بۇ كويىم دەبەن؟" ئەۋ خېرا لە سىماى من، ئەۋ پرسىارەى خويندەۋە و ھەر زووش ۋەلامى دامەۋە و وتى: ئىنشاللا نازاد دەكرىت! من بەۋ قەسەبە دلم خۇش بو، ئاورپىكم بۇ لاي پىكەبەكە

دایه‌وه، پاسه‌وانه خۆره‌سانییه‌که‌م بیینی، دوو چاوی زه‌قی پر له نیگه‌رانی و بی ئومیدیم دیت. دووچاوا، که له‌نیو فرمیسکدا غه‌رقیبوون. من هه‌ولمدا خۆم کۆنترۆل بکه‌م و نه‌هیلم فرمیسک هه‌لمه‌ت بۆ چاوه‌کامم بهیینی، به‌لام له‌و کاته‌ی ئۆتۆمبیله‌که‌ جووله‌ی کرد، چه‌ند دلۆپه فرمیسکیک بارینه سه‌ر په‌نجه‌کانی ده‌ستم، نه‌وه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه دانیشتبوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، هیچی نه‌وت، به‌لام وا هاته به‌رچاوم، نه‌و فرمیسکانه‌م یادگاریه‌کی تالی وه‌بیر هینابیته‌وه. من پیم سه‌یر بوو، نه‌وانه گه‌ره‌کیانبوو بۆ کویم به‌ن؟ خۆ من نه‌و هه‌موو نمایش و فیلم ده‌ره‌یتانه‌م، بۆ نه‌وه‌بوو، بمه‌نه نه‌خۆشخانه، که‌چی تا ئیسته خه‌ریکه له‌ شاریش دوور ده‌که‌وینه‌وه. قسه‌کانی زه‌لامه ریشداره‌که‌م هاته‌وه بیر، که به‌ر له ئیسته هیوای نازادبوونی بۆ خواستم. بیرم کرده‌وه، کوا نه‌خۆشخانه له‌و چۆله‌وانیه‌ی؟ نه‌و ریگایه ده‌چیتته شاریکی دیکه، نه‌وانه چه‌ند به‌ نه‌رمی نه‌خشه‌کانیان پیاده ده‌که‌ن! به‌چ زمانیک له‌ دۆزه‌خیکه‌وه ده‌تگوازنه‌وه دۆزه‌خیکه‌ی دیکه. ده‌بی ئه‌مجاره‌ چ زیندانیکم پی نیشان بده‌ن؟ ترسیک، وه‌ک هه‌والیکه‌ی ناخۆش په‌لاماری دام، ده‌توت له‌ خه‌ونیکی ناخۆشه‌وه، ده‌چمه نیو خه‌ونیکی ناخۆشتر، جه‌ستم هه‌ر له‌وه ده‌چوو خوینی تیدا نه‌گه‌ری، چاوی نیگه‌ران و پر غه‌ریبیم به‌و ناوه‌دا ده‌گیرا، هه‌تا بیناییت حوکم بکا، راست و

چه پمان دارستان بوو، دارستانیک چروپرییه که ی بهرادهیه ک بوو،
 واتدهزانی دهریایه که له سهوزایی، من که نهمدهزانی بو کویم
 دهبن، نهمدهزانی چ رۆژیکی رهش چاوه پیم دهکا، چون بتوانم
 تامی شو دیمه و فهزا شیرینه بکه م؟ من ئیسته په لکیشی
 سه فهریک کراوم، نازانم مه وداکه ی چند نیزیکه و چندیش دوره،
 شهوه شهوان، که سیکی وه ک منیان که وتوته بهرده ست و بو هه
 کوی شه دنیا به چن، له گهل خویان ده مهن. . ئوتومبیله که ودها
 دهروا، ده لئی به نیو ده می کراوه ی دارستانه چروپه که دا تیده پهری،
 ده لئی شه ریگایه ی به سه ریدا ره تده بووین، ده چیته نیو قورگی
 دارستانه که. ههرسی که سه که ی ناو ئوتومبیله که، بی شهوه ی
 نیگایان راست و چه پ بسورینن، ده توت په یکه ریکن کر و بیدهنگ
 دانیشتبوون، له وه تی نهمده گه شتم بوچی له گهل یه کدیش قسه یان
 نهمده کرد. بیدهنگی و متبوونی شهوان، شه ریکی گه وره ی دهروونی
 بوون، ئاخر شهوانه یاخو شهوته هیچ شتیک له باره ی من نازانن،
 یان له وه ده ترسن شتیک له ده میان ده ربچی و سوودی بو من هه بی.
 ئاخر من کیم، تا بهو بیدهنگییه پر نازار و شه شکه نجه یه، شه
 سه فهره نادیاره م پی بکه ن؟ ئیسته رهنگی له دل خویاندا، وا
 بزنانن شه ریکی گه وره یان پی راسپیردراوه و به شه مانه ته وه چی
 به جی ده که ن، شه سی که لله سه ره ده لئی سی کوارگی ره شی
 هه لئوقیوی نیو دارستانن، شه کوارگانه ی بهرده وام لیان ده ترسام،

ھەموو ئەو سالانەى كە لە شاخیش بووم، بۆ جارێكیش نەمتوانى
 بە دلئى خۆم، لە گەل ھاوړپىكانم، بیاخۆم، كوارگ، لە ژيانى مندا
 داستانىكى وەحشەتناكى ھەيە، ئەگەر ئەو رۆژەى لە داوھتپىكى
 كوارگ خواردن ئامادە بوومايە، ئىستە ئەو سى كەللە كوارگەشم
 نەدەبينى. ئەوانەى كوارگەكەيان خوارد، زۆرينەيان نەگەيشتنە
 نەخۆشخانە و مردن. من نازام بۆ ئەو ئىوارەيە، داواى ئەو
 برادەرەى دراوسىمانم بەجى نەھينا و نەچووم بۆ مالىيان؟ ئەو
 برادەرە زۆر پاراپەوھە كە ئىوارە لە مالىيان پىكەوھە ژەمە كوارگىك
 بخۆين. من نەچووم، بۆ بەيانى ھەوالئى مەرگى ئەو برادەرەم و چەند
 نەسىكى دىكەش لە خانەوادەكەيم پىگەيشت. لە پىشمەرگايەتیش
 خۆشترين خواردن بۆ ھاوړپىكانم كوارگ بوو، وەرزی بەھار بۆ ئەوان
 وەرزی كوارگ بوو، كەچى بۆ من وەرزی كارەسات و مەرگ بوو،
 بەلام ئەو رۆژە ھات، كە بەدەر لە بريار و ئىرادەى خۆم، ناچار بم
 ئەو ژەھرە مەرگھينەرە بخۆم. كە تۆ چەند رۆژىك لە نىو ئەو
 شاخانەدا، ھىچت بەدەست نەكەوى بىخۆيت، لە شەپىكى خۆتريين
 و ھاوړەگەزىدا دژرابت و لەگەل سەدانى دىكەدا راوھ دوونرايبت و
 ھەر بەرپىگاوھ نەوھستيت و رابكەيت، جگە لە مەرگ چ شتپىكى
 دىكە ھەرەشەت لى دەكا؟ برسيتى، تۆ ئەگەر بزانى برسيتى چ
 ھەرەشەيەكى كوشندەيە، ئەوكات تى دەگەى ھەموو خواردنىك،
 ماناكانى پىشووئى لەدەست دەدا، لە ھەموو ئەو خواردنە نىزىك

ده‌بیته‌وه، که تا دوینی رقت لییان ده‌بووه، پیت سه‌یر نه‌بی
 له‌کاتیکی وادا چاوت بنوقینی و شتی وا بخۆیت، که له ژیانندا
 بیریش لی نه‌کردیته‌وه.. بینه به‌رچاوت، سوپایه‌که له شه‌ریکی
 بیمانا، دۆرانیکی گه‌وره‌ی تووش هاتبی، به‌نیو دۆل و عاسی و
 په‌ناو پیچی شاخه‌کاندا رابکا، له‌وه‌ش دلنیا بی، که نه‌یاره‌کانی
 دوا‌ی که‌وتون، به‌رای توو له‌وه سوپایه له‌وه سه‌فه‌ره نادیاره‌یدا، به‌چی
 ده‌توانی جه‌سته‌ی تیکشکاوی راگری؟ له‌وه هیزه به‌وه ریگا دوور و
 دریژ و بی کۆتاییانه‌دا پروا و نه‌یاره‌کانیشی به‌دوایه‌وه بن بیر له
 چی ده‌کاته‌وه؟ بینیت؟ هیچ شتی‌ک وه‌کو جارن نایتته‌وه به‌رچاو،
 هیچ چه‌زی‌ک له‌ چه‌زی جارن ناچی، قسه و پیوه‌ندی بی نیوان
 که‌سه‌کانیش ده‌گۆری، له‌وه‌ی حوکم به‌سه‌ر له‌وه سوپا تیکشکاوه
 ده‌کا، مه‌نتیقیکی دیکه‌یه جیا له‌ پیشوو، ره‌فتاریکی دیکه‌یه جیا
 له‌ ره‌فتاری به‌ر له‌ شه‌ر و سه‌رکه‌وتن له‌ شه‌ردا. ئیمه‌ دروست
 ئاوابوین.. تاکه شتی‌ک بیرمان لی ده‌کرده‌وه، هه‌لاتن و خواردن
 بوو، به‌تایبه‌تی دوا‌ی له‌وه‌ی راگردنه‌که زۆری خایاند. له‌وه ئیمه
 نه‌بووین بریارمان ده‌دا چ بخۆین، زگه‌کامان چه‌ند هه‌نگاوێک له‌پیش
 که‌لله‌کامانه‌وه رایان ده‌کرد، گه‌روومان به‌نیو هیشکاییدا ده‌گه‌را،
 هه‌رچی ته‌پایی سه‌ر زه‌وی بوو وشکیان ده‌کرد، بو‌ق، کیسه‌ن،
 ماسی، ته‌یر و تاشی له‌وه ناوانه، به‌رگه‌ی چاوبرستی ئیمه‌یان
 نه‌ده‌گرت، لیتمان تی‌ک نه‌چی، من باسی روژانی یه‌که‌مین جه‌نگی

دنيا ناكەم، باس لە قاتوقرى رۇژانى دواى ئەو شەپەرە ناكەم، كە
 خەلكى ھەرچ شتەككىيان بىكەوتبايە دەست و ھەرامىش بوايە
 دەپانخوارد. من باس لەو شەپەر و تەكشكانانە دەكەم، كە لە شاخ،
 ھەر بۇ ھەزى چەند كەسەك ھەلمانگىرساندبوو، يەكديمان راودەنا،
 لە ھەمووى سەيرتەر ئەو ھەبوو لەسەر لاشەى نەيارەكانى خۆمان،
 لاوكى سەركەوتنمان دەگوت! ليدە.. پەرشينە قوربانىت بىم، ئەمەرد
 رۇژى سەركەوتن و لەناوچوونى دوژمنەكانمانە! ھەلپەرە قوربانى
 دەسمالى دەستت بىم، ئەمەرد فرىشتەكانى دوندى سەركەوتن، ھەوالى
 زىندووبوونەو ھى شەھىدانمان بۇ دەھينن! ئەمەرد كوارگە پەيسكەكان
 لەژىر پەي پۇلاينى نەو دەدا بوونە تۆزوبا! بۇ كوى دەچن، ھەوالى
 مەركى نەو لەنەو گەرفانى نەمەدايە، رۇحى تەكشكاوتان و ھە
 تەكشكانى سەنگەرەكانتەن، لەنەو لەپە نەمەدايە. لەجياتى ئا،
 زمان لەمەزى خۇتەن و ھەردەن، لەجياتى نان، شاپى لەدەورى گوى
 وشكى خۇتەن بىكەن، لەجياتى گۆشتى بزن و مەپ و گا و گۆلك،
 بەدواى مار و كەسەل و بۆق بىكەن.. خۇ بەگوى خۇتەن ئەو
 قەسەتە بىست؟ من يەكەك بووم لەنەو ئەو شەپەرە تەكشكاوانە،
 يەكەك بووم لەو سەدان كەسەى دوچار نەمەھەشت لەخۇرا زەوى
 مەزم ھەلەمەزى، چاوم دەنوقاند و فەرم دەكرد، ئەو ھى باش بو،
 مەزەكە ھى خۇم بو، دەنا زۆر زەھمەت بوو بىتوانم ھى كەسەكى
 دىكە بۆمەو، نازانم لەوانەشەبى ئەگەر ئا لە لەشت نەمەينى و

توئینییه تیش هه‌په‌شه‌ی مه‌رگت لی بکا، میزی شه‌وانی دیکه‌ش
 به‌په‌له فرکه‌یت! من ناکارم شه‌وه‌شت لی بشارمه‌وه، که چۆن وه‌ک
 شه‌وه‌ی گوشتی برژاوی مریشک بچۆم، ئاوا گوشتی برژاوی بۆقم
 ده‌خوارد، هه‌ر به‌ته‌نیشته‌ منه‌وه، چهند سه‌ریکی برسی له‌نیو
 دووکه‌لی کیسه‌لی سه‌ر ئاگره‌که‌ نقووم ببوون، من نازانم گوشتی
 کیسه‌ل، مار، قه‌له‌په‌ش، سه‌گ، که‌ر، جوانوو، چ تامیکیان هه‌بوو،
 به‌لام تامی گوشتی بۆقه برژاوه‌کانم بۆ هه‌موو شه‌وانه‌ ده‌گپه‌په‌وه،
 که‌ نه‌یاغواردبوو، بینیت؟ له‌تیکشکانا، یاخۆ له‌قاتوقری دا،
 هه‌یج شتی‌ک واتای جارانی نامینی، شه‌و کوارگه‌ی که‌ له‌کاتی خۆیدا
 له‌سه‌رده‌می مندالی‌مدا، مه‌رگی که‌سانیکی نیژیکی خۆمی
 هه‌لگرتبوو، له‌سه‌رده‌می شاخدا، هه‌موومان‌ی له‌مه‌رگ
 پاراست..من له‌سه‌فه‌ری تیکشکان و هه‌لاتندا، شه‌و کوارگه‌ی
 به‌رده‌وام لیی ده‌ترسام و مه‌رگی نیشان ده‌دام، چهند جاریک بۆ
 راوانانی مه‌رگ ناچار بووم تاقی بکه‌مه‌وه، من هه‌موو شه‌و جارانه
 تا ماوه‌یه‌ک ترس به‌رۆکی ده‌گرتم، ترپه‌کانی دل‌م خه‌را لییان ده‌دا،
 ئاره‌قه‌ی له‌شم زیاتر داده‌چۆرا، که‌چی هه‌ر ده‌مخوارد، شه‌وه‌ی که‌ زۆر
 لیی ده‌ترسام، کوارگی ره‌ش بوو، دروست که‌لله‌سه‌ری شه‌و سی
 که‌سه‌ی نیو ئۆتۆمی‌په‌که‌ له‌و کوارگه‌ ره‌شانه‌ ده‌چن، هه‌ر شه‌و
 کوارگانه‌ش ببوون، مندالی‌می ره‌ش کرد، شه‌و کوارگه‌ ره‌ش و

نه فره تيبانه بوون، كه ئيسته له بهرانبه رمدا ههلتوقيون.. نا،
نامه وى بتانينم، بهرچاوم چۆل كه ن...

- چيه، شيت بووى؟

ئسته من له ژورر كدام، به منه وه ده گيراوى ديكه تيباه،
كه سيك له نيوماندايه جلوه رگى سه ربازي له بهره، ده لين گوايه
له بهره كاني شهه هه لاتوه، به كيك له گيراوه كان پيم ده لي:
- درۆ ده كه ن، له به كى له خاله پشكينه كاني به رهى شهه به
سه رخوشى گرتوويانه.

ئيره گرتوو خانويه، ههه كه سيك به ده ستى سوپاي ئيمانداران
بگيرى، به ههه تومه تيكه وه بى ده هينرته ته هم ژوره و ژورر كى
ديكesh كه به ته نيشتمان وهيه، به قسه ي ته م سه بازه بى، چوار
پينچ ژوررى ئينفرا ديشى لييه، ناوه ناوه به تاييه تى دواى
ده مژمير دوزدهى شهه گويمان له دهنگى تهو گيراوانه ده بى، كه
ته شكه نجه ده درين، پيده چى تهو ته شكه نجه تاييه تى بى به وان،
ئيمه نه گرته وه، له گه له ته وه شدا هه موومان به زيره و هاوارى
ته وان نيگه ران ده بين، ئيمه زور به زه سمه ت ده توانين له گه له يه كدى
بدوين، سه يره هه موومان له يه كدى ده ترسيين، هويه كه شى ته وه يه
هيچمان تهوى ديكه نانسين، هه ريه كه و له شوينيكه وه

دەستگیرکراوین، ئەگەرچی زۆربەشمان کوردین، بەلام گومانیک
 کەوتۆتە نیوانمان، کە منیان هینایە ئیڕە هیندیک سوکناییم بە
 دلدا هات، ئاخر وەک دەزانن ئیڕە لەکۆی و زیندانی تاکە کەسی
 لەکۆی! لیڕە هەستدە کەیت ژیان هیندیک واتای بۆ گەراوەتەو،
 لەخۆتەو وادیتتە بەر چاوت، کە چەند هەنگاویک لە مردن
 دوور دەکەوتەو، لە پێوەستبوون بە ژیان نیزی کەدەبیتەو، شتیکی
 ئاساییە، کە بۆ یەکەجار بێتە شوینیکی ئاوا، کەسیکی لاپرسەن
 لیت بێتە پێش و پرسی (بۆچی گیراوی؟) تۆش ئەگەر لەوانە بیت
 حەز بەکەیت بەلەز دەردی دلی خۆت هەلپێژی، بە دوور و درێژی بۆی
 دەگێریتەو، ئەگەر لە نەینییەکانی زیندانیش شارەزا بیت، ئەو
 زەحمەتە راستییە کە بلێی، من کە هاتمە ئەم ژوورە، دلەم بەو
 خۆشبوو، کە لە تەنیاپی زیندانی تاکە کەسی رزگارم بوو، بایی
 ئەو نەدەش ئەزمونم هەبوو، کە بە ئاسانی بەرسقی هەموو
 پرسیاریک نەدەمەو، لەگەڵ ئەوەشدا یەکیک لەو گیراوانە خۆی
 گەیاندمی و لیمی پرسی :
 - خەلکی کویندەری؟
 - ئەو دیو.
 - لەسەر چی گیراوی؟
 - نازانم!

ويستم ناراسته‌ی قسه‌کانی بگۆرم و رامنه‌کیشیتته نیو کرۆکی
بابه‌ته‌که، لی‌ئو هەر مکوربوو له‌سه‌ر پرسیارکردنه‌کانی خۆی:

- هیچیان پینه‌وتی؟

- با چۆن هیچیان پینه‌وتم!

کابرا وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ بیزاربوونی من تیگه‌یشتبێ، هەر زوو به
(نم)ئیک کۆتایی به‌ قسه‌کانی هینا و هه‌ستیکرد به‌ ئاسانی
ناکه‌ومه‌ چنگییه‌وه، منیش بۆ ئه‌وه‌ی رقم لی‌ هه‌لنه‌گری، به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه و تم:

- ئەم شاره‌ ناوی چیه‌؟

گیراوه‌که وه‌ک بیه‌وی بۆ کۆمه‌لێک پرسیا‌ری دیکه‌ خۆی ئاماده
بکاته‌وه، زیاتر لێم نێزیک‌که‌وته‌وه، ئه‌مجاره‌یان له‌سه‌رخۆ پێمی وت
:

- دياره‌ لێره‌ نه‌گیراوی؟

که‌ ئه‌و پرسیا‌ره‌ی لی‌ کردم زانیم هه‌له‌یه‌کم کرد، ده‌بێ به
خیرایی راستی بکه‌مه‌وه و نه‌هینلم درێژه‌ی پێدا، هیندیک به
جدییه‌وه پرسیا‌ره‌که‌م دووباره‌ کرده‌وه و تم:

- من ده‌لێم ئەم شاره‌ ناوی چیه‌!؟

له‌ ده‌م‌و‌چاوی کابرا هیندیک نا‌ره‌حه‌تیم به‌دی‌کرد، هه‌ولیشیدا
نه‌ختیک لێم دوور بکه‌ویتته‌وه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی نیشانی بدا، که
له‌شپه‌وه‌ی قسه‌کردنه‌که‌م زویر نه‌بووه، له‌سه‌رخۆ پێمی وت :

- مەبەستم هیچ نەبوو، دیارە تۆیان لە شارێکی دیکەو بە
چاوبەستراوی هیناوتە ئێرە؟

هەر زوو بە چاوە ئاماژە ی (بە ئێم پێدا، بۆ ئەوەی بێدەنگ
بێت، کەچی دەلیقەیه کی دیکە ی بۆ رەخسا و پرسیارکی دیکەشی
لێکردم:

- ئەو شارە ی لێی گیرای ناوی چ بوو؟ من نەمدەزانی بۆچی
ئەو کابرایە لە سیما و قسە کاتم تۆ نەدەگەیشت؟ لەوەش نەدەچوو
کەسیکی راسپێردراو بێ و بیهوی قسە کاتمان بگوازیتەو؟ من
هەستم دەکرد تازە دەبێ لە گە ئێ برۆم، خۆیشم نابێ وا نیشان دەم کە
لێی دەترسم، بە ناچاری بەرسقم دایەو و وتم:

- هەر کە هاتە ئەودێو، لە یە کەم خالی پشکنین گیرام.

- بە لگەت پینەبوو؟

- بە ئێ پیمبوو بەس گومانیان لێمکرد.

- لەسەر چی؟

- هەر وا، هیچیان لە گەل باس نەکردووم.

- دوایش یە کسەر بۆ ئێرەیان هینای؟

- بە ئێ، ئیدی نازانم چیم پێدەلێن.

- پێشمەرگەیت؟

- نەخێر، هیندیک نەخۆشتم ویستم لێرە چارەسەری خۆم بکەم.

- چ نەخۆشییەکت هەیه؟

- ريخۆلە كام تەواو نين.

- هيچ نيبه، ئينشاللا چاك دەبيتهوه و ليړهش نازاد دهبي.

- سوپاست ده كه م.

ئيدى ههستمكرد ئاخاوتنه كه مان تەواو بوو، كابر اش له وه
دهچوو نه يه وي چى ديكه پرسيارم لى بكا. له وه ده مه ده رگا كه
كرايه وه، كورپكى گه نجيان هينايه ژوورى، كوره زور په ريشان و
ناره حهت دياربوو، بى ته وهى سلاؤمان لى بكا، به حه په ساوى له
نيوه پراستى ژووره كه وهستا. پاسه وان هيشتا هه ر له بهر ده رگا كه
وهستا بوو، وه كو ئيمه به حه په ساوى له كوره گه نجه كه راده ما، دواتر
به كورد بيه كى تيكشكاو پيى وت:

- برۆ له وي دانيش.

كوره جاريكى دى ته ماشاى هه موومانى كرد و چاوه كانى
پرپوون له فرميسك. چند پينگاڅيك هاته پيش و له تهنيشتم
دانيشت. منيش به خير هاتنم كرد، ته و يش له سه رخؤ سوپاسى
كردم، كه له سه روسيماي رامام، هه زيك فشارى بو هينام، كه لپى
پيرسم خه لكى كو بيه، به لام زمانى خؤم گرت و هيچم نه وت. ته م
گرتووخانه يه بو من به به راورد له گه ل زيندانى تا كه كه سيبى
جياوازى ته رز و ئاسمانيان هه يه، ليړه هه ر هيچ نه بى به كو مه ل
ده مان به نه ده ره وه و له هه وشيكي پان و به رين به ره لامان ده كه ن،
من بو خؤم ته وه يه كه ده مژميره به پياسه و دالعه ليدان ده به مه

سەر، پیتان سەیر نەبی ئەگەر بلیم ھەموو رۆژتیک، کە دینە دەری، زیتەر لە سەد کەرەت ئەو کاشیانە ی ژیر پیم دەژمیتم، زۆر بەوردی لە پیکھاتە و ھیل و نەخشە لەخۆرا دروستبووھەکانی کاشییەکان دەروانم. مەراق لە یەکیکیان دەدەم و لیبی ورد دەبمەو، دەزانن چی دەبینم؟ سەر و کەللە ی مرۆف و دیمەنی ئازەلی ڕەنگاوەرەنگ و جوولە ی دارودرەخت. ئەگەر ئیستە قەلەمیکم پی دەبوو، نەخشە ی ھەموو ئەو دیمەنانەم دەکیشان، کە بە ھیزی بینین بۆم دەردەکەون، من ئیستە لەنیو پیکھاتە ی ئەم کاشییە ی بەردەم، کیژیکی قز دریزی چاوخومار دەبینم، کە چۆن شیتانە پەنجە ناسکەکانی بەسەر نامیریکی مۆسیقا دادەھینی، گویم لە دەنگ و ئاوازی مۆسیقاکیە، ھەست بەو دەست و پەنجە نەرم و ناسکانە دەکەم، کە چۆن بەسەر تارەکانی ئەو ئامپەردا کەرویشکە دەکەن. رەنگبێ وا بە ئاسانی باوەر بەو توانایەم نەکەن، کە من لەخۆمدا دۆزیومەتەو، من توانای ئەو دەم ھەبە لە نیو ئەم بەردە وشک و رەق و بیروھانەدا گویم لە حکایەتە دوورو دریتەکانی سەردەمی منالییم بی. گویم لەو دەنگانە بی، کە لە قولایی زەویدا عاسی بوون و ناگەنە گویچکە ی ھیچ کەسی. من کە چاوەکانم دەنوقینم، ھەموو ھزر و ھۆشم لە یەک خالدا کۆدەکەمەو، گویم لە ئیقاعی پی ئەو کەسانە دەبی، کە رۆژە ڕیپەک لیخەو دەورن. ئیو ئەگەر بەو ئەزمونەدا تێپەریبان

گالته تان بهم قسانه ی من نه ده هات، من هه موو روژانی شهو
گرتووخانه ییم بهو شیوه یه ده برده سهر، خوژیا له کونی که وه
ده تانیینی که چۆن لهو کاتانه ی ده مانبه نه ژووره وه من ئاخرین
که سم به راته کاندن نه بی به ئاگا نایمه وه و له شوین خوژما
هه ئناسمه وه. وهردیانه کانی زیندان، که من بهو شیوه یه ده بینن، به
مه زهنده ی خوژیان واتی ده گهن تووشی جوژیک له شیبتبوون
هاتوومه. جاری وابووه دلیان پیتم سووتاوه. ههندی جاریش به زۆر
هه لیانساندوومه ته وه. جار جار هه له ته نیشت خوژمه وه وهردیانی که
ده بینن، که چۆن له گه له من، له کاشییه که ی به رده مم ورد
ده بیته وه. شهوان له وه نار هه حهت ده بوون، که هیچیان نه ده بینن، له
هه ژمه تان لیم تووره ده بوون و توند شانیان راده ته کاندن و وه پش
خوژیان ده دام و ده یان برده ژووره وه، منیش بهو کاره زۆر نار هه حهت
ده بووم و وامده زانی به شه نقه ست نایانه وی بو چهنده ساتیکیش بی
له دنیای شهوان بچمه ده ره وه.

لیره شهوانه ش که هه موویان هه و بیده نگیان ده کا، ته نیا منم له
چاوه پروانیدا ده مینه وه و به سانایی خوژم راده ستی هه و ناکه م. خو
شه گهر ههر که سی که بهو شیوه یه بمبینی ئه رخاین ده بی که منیش
خه تووم، که چی من قهت شه ونده به ئاسانی نه ده نووستم. من هه موو
شه وی که وه که شه یه له بو سه یه کدا بم، چاوه ریم ده کرد هه موویان بخه ون،
شه کات پیلوی چاوه کاتم داده خستن، خوژم له گرژی ده ماره کانی

جهسته مدام رزگار ده کرد، هه موو گیانم خاو ده کرده وه، به خه یال
 ديقه تم تهنيا له شتيك ده گرت، هه ناسه ی قولم هه لده کيشا و
 ده رمده دابه وه، له هيکرا هه ستم ده کرد مه و دای بيستم فره وانتر و
 قولتر ده بيته وه، وامده زانی گويچکه کام به کپارچه بوونه ته به هيترين
 موگناتيس بو راکيشانی ده نگه کان. باوه پر م پي بکن ناوازی هه ناسه ی
 هه موو ته وانه ی له ژووره که خه وتبون، ليکم جيا ده کرده وه. تریه ی
 لي دانی دلی هه موویانم وه ک ره زمی گلوربوونه وهی که قرینکی مه زن،
 گوی لی ده بوو. ته گهر گومان له قسه کام ده کهن، ده کارن له پشتی
 زيندانه که به ثاره زوی خو تان، هه رچی ده لين، بيلين، هه ر
 مؤسيقايه که ده ژهن، بيژهن، جه زده کهن به هه ناسه له گهل به کدی
 بتاخفن، به چ زمانیک قسان ده کهن، بيکن، ته و کات هه موو
 شتيکتان پیده ليتم و گومانه کانيشتان ده ره وينمه وه. من وامليها تيوو
 به نيو شه پولي هه ناسه و هاژه ی هه وا و له رينه وهی دار و دره ختاندا
 رويچم، به لام ده بی ته و راستييه ش بلیم که له کاتی ناساييدا هيچيه که
 له و توانايانم ناميني، بو نمونه نه که هه ر ناتوانم هيچ جوړه
 مؤسيقايه که بژه تم، بگره ناوی ناميره کانيش نازانم، به لام ته و کاتانه ی
 سه رنجه کام تيژ و هه سته کام به هيتر دهن، خویشم نازانم چون له م
 دنيا به داده برپم و ده چمه دنيايکی ديکه، له ويډا هيچ شتيك به
 ناسايی نايت بهر چاوم، خویشم ده به شتيکی ديکه هه ر له با، ياخو
 تيشك ياخود له موگناتيس ده چم، من ته و ماوه به راسته له نيوان

ئومىد و ئاومىددا دەژيام، لەنيوان گەفت و بەليني خوڤش و قسهى
 ژههراويدا مابوومهوه، بەلام بۆ خوڤم توانيبوم سوود لەو توانايەى
 هەمبوو وەربرگرم، بە تايبەتيش ئەو کاتانەى ليکۆلئينهوهيان لەگەلدا
 دەکردم، لەو ساتانەدا هەولم دەدا بە ميڤشکيکى سارد بەرسقى
 پرسيارهکان بەدەمهوه، باقى وهختهکانى دیکه فرم بەسەر دنيای
 زيندانەوه نەدەما. با ئەوهشتان پى بلیم ئەو کاتەى لە قسهکانم قەلس
 ياخۆ وەرپس دەبوون و هيچيان چنگ نەدەکەوت، شیت و هار دەبوون،
 لەو کاتانەدا که من چههرەى کهسيانم نەدەبينى، زرمە لەبن گويمهوه
 دەهات، پشتيشم بە شريقهى قامچيهک قيت دەبووه، بەلام ئەوهى
 ئەوان نەياندەزانى و پەيان پى نەبردبوو، هەستنهکردنم بوو بە
 تازارى زهبرى ئەو قامچى و شهپازلانە، که ناوه ناوه و لە ناكاو
 پيم دەکەوتن، وا بزائم ئەوهى جينگای سەرسرمان بوو بۆ ئەوان،
 بيدهنگى من بوو لە هەمبەر ئەشکهنجەدانم. ئەوان پى نەدەچوو لە
 نهينى تواناکانى من شارەزاييان هەبووى، دنا حەتمەن بيريان لە
 بەکارهينانى ريگای دیکه دەکردهوه و وايان دەکرد تازاريکى زۆرم
 پى بگهينن. خاترجەم بووم هەرچاره و منيان بېردايه بۆ ئەو
 شوينهى که تايبەت بوو بۆ ليکۆلئينهوه و ئەشکهنجەدان، وا بيريان
 دەکردهوه که شتيکيان لە من هەر دەست دەکەوى. ئەوان لەوه بى
 ناگابوون که من بەردەوام مەشقم بۆ ئەو بانگکردنانه دەکرد، هەر
 کاتيکيش بانگيان بکردبام و چاوميان ببهستايهتهوه، دەمزانی بۆ

چیم دەبەن، ھەر بە رینگاۋە لەگەڵ خۆمدا دەموت (سەران..ئێستە تۆ لەبەرانبەر کەسێک دەووستین، رەنگبێ کۆمەلێک پرسیاری نویت لێ بکا، ئەگەر وەلامەکان بە دلێ ئەو نەبێ، خۆت بۆ ھەموو شتێک ئامادە بکا، ھەرەشە، تۆقاندن، ئەشکەنجە. تۆ وا بێنە بەرچاوت ئەو کەسە پرسیارت لێ دەکا لەپەر زلەلە کێشت لێ دەدا، یاخود بە قامچی دەکەویتە سەرت، ئەووی بۆ تۆ گرینگە، نابێ هیچ قەسە کێ خۆت بگۆری، بە مێشکیکی سارد و زۆر بە ھێمنی وەلامەکان بەدەرەو. تۆ کە ئێستە لەسەر کورسییەک دادەنێن، نازانی لە دەورووبەرتدا چ روودەدا و چ دەگوزەری. ئەگەرچی تۆ لەنیو فەزایەکی تاریکیدا دەژیت و ھیچ نابینی، بەلام ھەر بە زەین پیلوی چاوەکانت دادەخە و دوور دەروانی، گرژی دەمارەکانی جەستەت خاودەکەیتەو، بێ تۆقرەبی لە ھزر و ھۆشتدا مەھیلە، تەنیا بیر لەجەستەت بکەو کە رەنگبێ ئێستە نا کەمێکی دیکە وەبەر ھەلمەتی لێدان بکەوی. تۆ ئێستە دەتوانی وا بێنیتە بەر چاوت، کە لەسەر کورسییەک نەماویت و بە ھەزری خۆت بۆ شوێنێکی دیکە دەگوازیتەو، لەویدا رۆح و جەستەت سەفەریکی تولانی دەکەن و بە ئەزمونیکی سەخت و دژواردا تی دەپەرن. جەستەت گویراپەلێ ئامازەکانی رۆح دەبێ. تۆ پەيامێک لەو ئامازانە بۆ مێشکە سارد و خاوەکەت دەنیری، داواي لێ دەکەیت ھەموو ئازای بەدەنت بەرگری لە زەبری ئەو ئازارانە بکا،

كه پيى دهكهون. ئىستته همموو گىانت گهرم دادى، تو به هيمنى
 وهلامى همموو پرسيارهكان دهدهيتهوه، با جهستهشت بو همموو
 زهبرىك ناماده بى، لهوه ئهراخين به ئهوكاتانه نازارت دهدهن كه
 قسهكانت به دللى ئهوان نابى، ههر كاتى بهسهرتدا قيژانديان، ئهوه
 بزانه جهستهت داوهموويك له ئهشكهنجهدان نيژيك بوتهوه. لهوه
 مهترسه چيت پى دهكهوى، تو واى دانى زللهيهكه، ياخو
 قامچيهكى زور بههيزه، گرینگ ئهوهيه لهوه لهزهديه دهبي تاكات
 لهوه بى، كه همموو لهشت خاوكردبيتهوه، ئهوكات دهبينى چ
 هيژيك روو له جهستهت دهكا، تو لهو ساتانهدا تهنيا گويت له
 دهنگى قامچى و زللهكانه، ههست به هيچ نازارى ناكهت. ئهوان
 لهوهدا دهتوقن و ههست به بهرائهتى تو دهكهن، بهلام به ئاسانيش
 دهستت لى ههئناگرن. ئهوان بو ئهوه هاتوون گويبىستى قسهيهك
 بن كه تو پيى تاوانبار كراوى، ئهگهر هيچ شتيكت لى نهبيستن
 ئهوه هيچيان پى ناميى تهنيا ماندووبوون و بيژارى نهبى، دواتر
 ناچار دهبن بهر لهوهى جيت بهيلن و به رووشتدا هاواربكهن:

-- تو له چ جنسيكىت، ئينسان نيت؟!

ئهو دهمه دهكاريت پييان بليت:

-- بهلى ئينسانم، بهلام من ئهوه نيم كه ئيوه به دوويدا

دهگهريين.

ئهگهر پتر پى لهسهر قسهكانيان دابگرن و بليين:

-- بلی کۆمۆنستەم، تا ئازادەت بکەین!
باوەر بەو قسانە مەکە، وەکو جارێ تەنیا پێیان بلی:
-- مەن دۆستی ئەوان و هەموو ئەو کەسانەشم کە دژی
بەعسەن.

لەدواییدا هیچیان بۆ نامیشتەوه و بە تورپهیی دەچنە
دەرەوه و پێت دەلێن:

-- تۆ درۆزنی، دەبێ لێرە پرۆتێتەوه!
مەن ئاوا خۆم بۆ ئەو لیکۆلێنەوهیە ئامادە کرد، کەچی کە بە
چاوبەستراوی بردمیانە ئەو جێیە، پێم سەیربوو ئەو جارێان لە سەدا
سەد قسەکانیان جودا بوو، یەكەم پرسیار کە لێیان کردم، کەسیک بە
دەنگێکی لەسەر خۆ وەك ئەوهی دڵم بداتەوه وتی:

-- ئەگەر وێنە یەکت نیشان بدەین دەیناسیتەوه؟

مەنیش زۆر بە هیمنی وتم:

-- ئەگەر بیناسم پێتان دەلێم.

مەن بەلامەوه گرینگ نەبوو وێنە ی چ کەسیکم نیشان دەدەن
لەگەڵ ئەوهشدا یەكسەر بیرم بۆ وێنە ی ئەو برادەرە چوو، کە بەر لە
گرتنەكەم نامە یەکی پێدام. کە چاومیان کردەوه، کەسیک لە پشت
مێزێک دانیشتبوو، بزە یەکی بۆم فرێدا و رووی وێنە کە ی لە مەن
کرد و وتی:

- دەیناسی؟

منیش بۆی هه‌لسامه‌وه و له وینه‌که نێزیک که‌ومه‌وه، که
 دیکه‌تم دایی، دروست شه‌وهی بیرم لی ده‌کرده‌وه، وینه‌ی شه‌وو.
 منیش بی شه‌وهی تۆزقالینک خۆم تیک بده‌م، ده‌ستم بۆ وینه‌که درێژ
 کرد و لی‌مه‌رگرت. به‌و ره‌فتاره‌م ویستم با‌وه‌پێکی وا له‌ می‌شکی
 که‌سی پشت می‌زه‌که‌ بچه‌سپینم، که شه‌گه‌ر بیناسم، شه‌وه پێی
 ده‌لێم، به‌لام هه‌ر زوو وینه‌که‌م دایه‌وه ده‌ستی و پیموت:
 - نه‌خێر نایناسم.

کابرا، که وینه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتمه‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌که‌ سه‌یری کردم
 وه‌که‌ شه‌وه‌ی پیم بلی (شه‌وه‌ی قسه‌یه‌شت وه‌که‌ قسه‌کانی پێشوو راست
 نه‌بوو، به‌لام با وا بی!) من له‌وه‌ تی‌گه‌یشتم، که نیشان‌دانی شه‌وه‌ی
 وینه‌یه‌ له‌ دوو شت به‌ده‌ر نه‌بوو، یاخۆ شه‌وه‌تا (موحسین) شه‌وه‌ی
 له‌گه‌لم گیرابوو، ئیعتزافی له‌سه‌ر خاوه‌ن وینه‌که‌ کردبوو، که
 هاو‌پێی هه‌ردوو‌کمان بوو، یاخود ده‌بی له‌می‌ژ بی خاوه‌ن وینه‌که‌
 له‌ژێر چاودێری ئاسایشی شه‌وه‌ی شاره‌دا بی. من شه‌گه‌رچی به‌بینینی
 شه‌وه‌یه‌ هه‌ستم به‌ هه‌ژانی‌کی رۆحی گه‌وره‌ کرد، به‌لام
 نه‌مه‌یشت له‌ سه‌روسیمامدا ده‌رکه‌وی. راستییه‌که‌ی ترسی گه‌وره‌م
 شه‌وه‌بوو خودان وینه‌که‌ بگیری، چونکه‌ به‌ گرتنی شه‌وه‌ی زۆر شت
 تی‌که‌لوی‌یکه‌ل ده‌بون، به‌ تاییه‌تیش شه‌گه‌ر هه‌رسی‌کمان رۆبه‌پروو
 بکه‌نه‌وه. من زۆر له‌وه‌ دل‌نیابوم شه‌گه‌ر (موحسین) ئیعتزاف له‌سه‌ر
 شه‌وه‌ براده‌ره‌ بکا، شه‌وه‌ لی‌که‌لینه‌وه‌کان ئالۆزتر ده‌بن و کی‌شه‌کان

گه وره تر و پرسپاری تازه تر دیننه گۆرئ. من بۆ خۆم قه ناعه تییکم
 لا چئ ببوو، که رهنگبئ له ماوهیکی نئزیکدا بهرمبدهن، بهلام
 نیشاندانی ئه و وینهیه، جارئیکی دیکه بئ ئومئیدی کردمهوه و
 زانیم شتگه لئیکی دیکه بهرپوهیه، ئه و کابرایهش که لئیکۆلینهوهی
 له گه لدا ده کردم، بهر له وهی جیم بهیئلی، ئاخیرین قسهی کرد:
 - گهر دهتهوی ئیسته ئازادت بکه م، باشتر وایه بۆ خۆت ئیعتراف
 بکهیت و برپایهوه.

ئه و قسهیهی کرد و ههلسایهوه، بئ ئه وهی ئاورپیشم لئ
 بداتهوه رۆیشت و له سه رخۆ ده رگاکه ی پیوه دا.

هیئده ی نه برد پاسه وانئیک هات و په رۆ ره شه که ی خسته وه
 سه ر چاوم و بردمییه وه ژوره که ی خۆم. من ماوه یه ک بوو له و
 ژوره دا بووم، نه لئیکۆلینه وه م له گه ل ده کرا و نه هیچ ئامازه یه کیش
 هه بوو بۆ بهردانم. نازانم له و گوی پیئنه دانه یان گهره کیان بوو چیم لئ
 بکه ن؟ ئه وی گرتوو خانه یه کی کاتیی بوو، زوو زوو به ندرکراویان
 ده هیئنان و ده یان بردن، که س نه یده زانی ئازاد ده کرئین یاخۆ بۆ
 شوئینیکی دیکه ده گوازرئینه وه. گرینگ ئه وه بوو نه که س ده مایه وه
 و نه چۆلئیش ده بوو، پاسه وانه کان زمانی کوردییان ده زانی، به لام
 له وه ده چوو یان فیئرا بن یاخۆ به و شیوه یه فیئربووبن، زۆرینه ی
 ئه وانه ش، که ده هیئرانه ئه وی کوردبوون، تا ک تاکیشیان به ئازده ی
 و فارسی قسانیان ده کرد. ئیمه هه موومان چاومان برپیوه وه ده رگای

ژووری به ندیخانه که، مات و بیده‌نگ، له چاوه‌رپی هاتنه ژووره‌وی گپراویکی دیکه‌دا بووین. له‌پر دەرگا که کرایه‌وه، پیره‌می‌ردیک که له‌وه ده‌چوو دووسی رۆژ بی ریشی نه‌تاشیبی، هینرایه ژووره‌وه. من هەر که بینیم له شوین خۆمه‌وه تاسام، گیانم پر بو له موچرکه‌ی سۆز و غه‌ریبی، پیره‌می‌رد بی شه‌وی سهر به‌رز بکاته‌وه به شه‌رمه‌وه سلاویکی کرد و یه‌کراست له ته‌نیشته من دانیشته. له‌پی ده‌سته‌کام به‌خیرا ئاره‌قه‌یان دهردا. به لاوونبو له پیره‌می‌رده‌که‌م پروانی. به شه‌نقه‌ست به کوردی به‌خیرهااتم کرد. شه‌ویش هەر به کوردی وشه‌ی (خۆشبی) له دم دهرچوو. هه‌ولمدا له به‌رانبه‌ر شه‌وانی دیکه‌دا خۆم به ئاسایی نیشان بده‌م، که‌چی له ده‌رووندا شتیکی دیکه‌ده‌گوزه‌را. می‌ژووێک پراگه‌یاندن بوون، یه‌که یه‌که به به‌ر چاومدا ره‌ت‌بوون. شه‌و چادرانه‌ی که له‌بن داره‌ زل و زه‌به‌لاحه‌کانی گوندی مه‌لای ناوچه‌ی لۆلان هه‌لماندابوون. شه‌و خانوانه‌ی که له‌وی قیتمان کردبوونه‌وه، شه‌و ئیزگه‌یه‌ی که وتاره‌کامان تیدا ده‌خویندنه‌وه، هه‌موو شه‌و دیمه‌نانه به هاتنی شه‌و پیره‌می‌رده له به‌رده‌مدا ئاماده‌ بوون. پیره‌می‌رد وه‌ک شه‌وی له ژیانیدا منی نه‌ناسیبی به ئاسایی سه‌یری ده‌کردم. له چاوه‌کانیدا شه‌و زمونویکی زۆری زیندان و شه‌شکه‌نجه و دهر به‌ده‌ریم ده‌بینی. خۆی وا دهرده‌خسته وه‌ک شه‌وی به‌هه‌له که وتبیتته شوینیک و نیازی نه‌بی هیچیش بپرسی. بی ئۆقره‌یی له چاوه‌کانیدا ده‌بینرا، به‌لام نیگای

به نيگای هيچ كه سيك نه ده كه وت. قروقپ له شوپن خويدا
هه لئروشكا. كه يه كه مجاريش سه يري منى كرد، ته نيا بو شه بو،
كه به چاو پيمبلى (نه من تو دهناسم، نه توش من دهناسى!)
راستيبه كه من له ده ليقه يه كه ده گه رام، به په له دوو قسانى
ده گه لدا بكه م، كه چى شه خوئى وا نيشان نه ده دا، كه پيوستى
به هيچ قسه يه كه نه بى. دوو رۆزى ره به ق نه من شتيك م وت نه
ئو ويش. زور له وه ده ترسام له ژوره وه كه سيك چاو دييمان بكا. شه
كاتى پيره ميديان برده ده ره وه، دل م به وه خو شبو، كه ئيدى
ناگه رپته وه، كه چى هينده ي نه برد هي نايانه وه ژورى. پر به دل
هه زمه ده كرد هه ندى پرسيارى لى بكه م، كه بوچى بانگيان كرد و
ده بى چيبان پيوتبى، به لام هه ر زوو په شيمان بوومه وه و بيده نگ
بووم. ههستم كرد ئو ويش به نيازه شتيك م پى بلى. له ده رفه تيك
ده گه را ليم ني زيك بيته وه. له شانسى شه، له ده رگا كه درا و
وه رديبانه كه داواى كرد دووسيبه كمان بچن خواردنى نيهرؤ بينين،
كه له پشت ده رگا كه دانرابوو. پيره مييرد خيرا سه رى هي نايه بن
گويم و وتى:

- من ناوم دكتور ره حيم نيبه! له توشيان پرسى وتم نايناسم.

منيش بله ز وتم:

- زور باشه، ته واو.

نازانم بۆ بەو قەسەيە شەپۆلەيەك لە موچرەكەي خۆشەي بە لەشەدا رەتەبوو. زوو لێي دوور كەوتەووە و خۆم گەياندە دووانەكەي ديكە و خوارنەكەمان هەيئايە ژوورەووە. ئەو رۆژە ئەگەرچي دليشم زۆر خۆشەبوو، كەچي هەر دوای ناخوارنەكە پيچيەكەي بەهەي بە هەناومدا هات و هەيەي هەيەي ئازارپەكەي توندی لەگەل خۆيدا دەهەينا و تەواو بێتاقەتي دەكردم. يەكی لە گيراوەكان بە توندی لە دەرگاكەي داو وتی:

- ئەري كاكەي پاسەوان، برادەرپەك زۆر نەخۆشە، دەرگاكە بكەرەووە.

پاسەوان لەسەرخۆ دەرگاكەي كردهووە و بە چاوی تۆي لە پرسيارەووە تەماشاي هەموومانی كرد و بەكوردیيەكەي خۆي وتی:

- چيە كی مرد، بۆ دەرگا دەشكینن؟!

كە پاسەوانەكە منی بينی، يەكسەر رووی لە دكتور رەحيم كرد و وەك هەوالپەكەي خۆشان پيیدا وتی:

- ئەو دكتور ليرە، با تەماشای كا.

دكتوريش بە دەست ئامازەي بۆ پاسەوان كرد، كە جانتاكەي بۆ بينی، بۆ ئەوێ پشكینم بۆ بكا. من بە شپۆيەك خۆم پيشانی پاسەوانەكە دا، وەك ئەوێ هەوالپەكەي خۆشم لێ بيستەي، دنيايەك بېرەوێ خۆش و ناخۆشم لەدور چاوەكانی بېرەميرد بينی. بۆ ساتپەك هەستمكرد خۆي لەبېر چۆتەووە. وا هاتە بەرچاوم وەك ئەوێ

له ژورړيكي باره گه كاني راگه يانندن داناشتبن. نيگا پر له
 بهر ائه ته كاني پيره ميږد، فينكاييه كي بي ته ندازه ي خسته
 د هروغوه، هه ر له فينكيي هه واي تپواره هاوينييه كاني سه ر
 كانيه كه ي نيو باره گه كه مان ده چوو. كه س له گرتو خانه كه
 نه يده تواني حه ر فه كاني نيوان چاوه كانمان بخوينيته وه. پيره ميږد بي
 ته وه ي هيچ نيراده يه كي به سه ر خو يه وه مابي، به ده ست و په نجه چرچ
 و لوچه كاني توند ده ستم ي ده گوشي. ناوړي كم له پاسه وانه كه دا يه وه،
 به ر له وه ي قسه يه كه بكه م، ته و خيرا پيمي وت:

- ته وه دكتور، عيراق، به س زماني عه ره بي...

من هه ر دوو ده ستم بو پاسه وانه كه به رز كرده وه و سو پاسم كرد.
 ته وه نده شم پيوت، كه دكتور داواي جانتا كه ي ده كا، بو ته وه ي به
 جيهاز فه حسم بكا. هينده ي نه بر د بله ز جانتا كه يان هينا. دكتور
 داواي لي كردم له به رده مي، له سه ر پشت راكشي م، پيره ميږد تاميري
 پشكنينه كه ي يه كه مجار له سه ر دل م دانا، له سه ر خو پيمي وت:
 - هه ناسه يه كي قول هه لكيشه.

خودايه! چ دو باره بوونه وه يه كي سه ير روو ده دا؟ بوچي ده بي
 ژيان پر بي له و جوړه روو داوه له يه كچو وانه؟ كي هه يه له و كاته ي
 ديمه ني به چاوي خو يه وه بيني، يا خو بويه ريكي توشبي، به
 زه يني دا بي كه له شوينيكي كه و له زه مه نيكي كه، ته و ديمه ن و
 روو داوه ي بيني بي؟ من كه دكتور ره حيمم به سه ر سه رمه وه بيني،

وام ههستکرد ژيان ههه مووی له خهونیککی دووپاتکراوه دهچی. تاکه جیاوازییهک له دووبارهبوونهوهی ئەو دیمهه، شوپینهکه بوو. لهو ساته بیرم لهوه دهکردهوه، توۆ بلینی دکتوریش ههمان دیمهه کۆنهکهی نیۆ ئەو چادرهییتهوه بیر که له بنکهیهکی شاخ بوۆ ئەو ههئدراووو؟ له رووانینه پر پرسیار و له گرژبوونهوهی دهووروبهری چاوهکانی، بوۆم دههکهوت، که ئەوهی ئیسته رووده دا بوۆ ئەویش جیگای سههسپمانه، بهلام به هیچ شیوهیهک خۆی وا نیشانی من نهده دا، که ئەو دۆخه جاریککی دیکهش روویدا بی. پیره میرد زۆر به هیمنی ئامیره کهی گواستهوه سهه زگم، چهند جاریککی دیکهش داوا ی لیکردم ههناسهی قول ههلبکیشم، دووسی سههه پهنجهی له سکم دا:

- لیره نازارت ههیه؟
- بهئی، بهئی.

دکتۆر وهک ئەوهی ههمان دیمهنی ئەو جارهی شاخی هاتبیتتهوه بیر، له ناکاو ههردوو چاوی له نیۆ رۆندکان پر بوون. بلهز به پشتی دهستی، فرمیسهکهکانی سپینهوه. ههستمکرد له نیۆ جهستهی منیشدا شهپۆلیک له فرمیسهک ههئدهکشیتته سهههوه و به پره پر له نیۆ چاوهکاندا دهبنه قهتره قهتره و به تهنیشت گۆشهی چاوهکاندا دینه خواری، دکتۆر که دیمهنی فرمیسهکهکانی بینی، خۆی پی رانهگیرا و ئەویش فرمیسهکهکانی خۆی ئازاد کردن، ئەو

واى نیشان دەدا که هەر خەریکی پشکنینی منە، جارێکی دیکە بە چاوی گەیاندمەوه، که من و ئەو بە هیچ شێوەیەک یە کدی نانا سین، منیش ئەرخانیم کردەوه که هیچ نیگەرانی نەبێ. بە هەلیشم زانی لێی بیرسم که چۆن گیراوه، که چی پێمی وت:

- گرینگ نییە چۆن گیراوم، گرینگ ئەو یە من تۆ نانا سم!
تێمە بە زمانی عەرەبی لە گەڵ یە کدی دەدواين، ئەو دڵنیا بووین که هیچ کەس تێمان ناگا، ئەو کاتەش که پارچە کاغەزیکی دەرھێنا و شتیکی لەسەر نووسی، هەلیکی بۆ رەخسا پێم بلی:

- فۆرکەکانی عیراق زۆر شوینیان کیمیا باران کردووه، هەزاران کوژراو و بریندار هەیه....

خێرا قسەکانی خۆی گۆزی و هاتەوه سەر نەخۆشییە کە ی من و پێمی وت:

- تۆ ریحۆلە گەرەت هەوی کردووه، دەبی ئەو دەرمانانە بۆ ماوهی مانگیك بە کار بهیینی..

راچیتە کەم دایە دەستی پاسەوانە کە و هەر لە تەنیش ت دەرگا کە دانیشتم و سەرم خستە نیوان ئەژنۆکاغەوه، ئەو رۆژەم هاتەوه بێر که چۆن لە ئیوارە یە کی ساردوسری دۆلی (دەراو) من و چەند هاوڕێیە کە لە دەوروبەری سۆیادارە کە ی ژووریکی بارە گە کە مان دانیشتبووین، لە دەری بە فریکی خەست باریبوو، ئە گەر ئیشیکی

زۆر گرینگمان نه بوايه، نه ده چووينه ده ره وه. وه ختيكي زورمان به
 گفتوگوي جدی ده برده سهر. روزانهش هه ندي کاتمان به گه مهی
 مشکه کان ده دا، که له دهیان کون و درزی ژورره که مانه وه ده بیان
 ده کرد و به بن ده ست و قاچماندا ره ته ده بوون و بازبازینیان ده کرد.
 ئەو مشکانه وه که ته وهی له چاری ئارام و تووره نه بوونی ئیمه دا
 شاره زا بووبن، به بهر چاومانه وه بهر له وهی نی و میکانیان جووت
 بن، ده که وتنه سه مایه کی شیتانه، دواتر به زمانیان رووخساری
 یه کدییان ده لیسته وه و ئیدی ده که یشتنه قوناخی
 ئامیژ له یه کگرتنیکی به هیژ و له یه کتر نه ده بوونه وه تا به لا دا
 ده که وتن. (ئاسۆی هاورپم شه وانه له بهر سه فا و مهروای
 مشکه کان نه یده و پیرا به بی (کیسه خه) بنوی، له وهش زیاتر ناچار
 ده بوو زنجیری کیسه خه وه که تا ته و قی سه ری ببا. زورجار به و
 شیوه یه ش خه وی لی نه ده که وت و ئوقره ی نه ده گرت، له داخان
 له کیسه خه وه که ش ده هاته ده ره وه، تا به یانی شه ری له گه ل
 مشکه کان ده کرد. له هه مووی سه یرتر و کۆمیدیاتر نه وه بوو،
 شه ویکیان ئەو براده ره مان بریار ده دا فیلیک له مشکه کان بکا و
 له و ناوه بیان دوور بخاته وه. له نیوه ی ئەو شه وه دا له نیژیک کونه
 سه ره کییه که ی هاتوچۆی مشکه کاندا خۆی مات ده کا، گوئ له
 چرپه ی هاتنیان ده گری، هه ر مشکیک بیه وی سه رده ربینی، خۆی
 لیده کا به پشیله و به میاو، میاو، میاو ده یانتر سپینی! ئیمه له

دەنگى پشیلەئاسای ئەو، بە ئاگا دێینەو، کە گوێی لە چریه چری
ئیمه دەبێ، یە کسەر بۆ لامان دی و چوارمشقی بۆمان دادەنیشی و
دەلی:

- مياوووووووووووووووووووو...بیدەنگ نەبن ئیوہش دەخۆم !!

من ئەو شەوہ خۆشانەم بە ئییش و تازاری ھەناوم دەبردەسەر، ئەو
شەوی مياو مياوہشم لەو برادەرانە تال و ناخۆش کرد، کاتیک
پینچیکى توند و درێژخایەن بەنیو زگمدا ھات و لە پەلوی خستم،
ھەموویانم لەنیو جیگادا ھەلساندەو و خیرا لامپەکەیان پیکرد،
ھەستم دەکرد لەنیو خۆیاندا مشتومریان بوو لەسەر ئەوہی چۆن بەو
شەوہ خۆیان بگەیننە دکتۆر و لەو دۆخە زرگارم بکن، لەلاوہش
تازاری سکم گوشاریکی ئەوتۆی بۆ دەھینام، کە نەمدەزانی خۆم بە
کوێی ژوورەکەدا بکەم.

جاری لەسەر پشت و جاریکی دی لەسەر سک دەکەوتم، جاری
جەستەم دەبووہ بازەبی و جاری راست راست. ئیشەکە بەپراڊیەک
گیانمی داگرتبوو، دەتوت لە دواين ساتەوختەکانی ژياندا دەژيام،
گەیشتمە ئەو قەناعەتە کە دەبێ بە ھەر نرخیک بی لەو تازارە زرگارم
بی. لەپەر دەستم بۆ دەریچەى سۆپاکە برد و کردمەوہ، کە سەرم لە
کورەى ئاگرەکە نێزیک کردەوہ، توند لە پشتەوہ بۆ دواوہ رایانکیشام.
من ئیدی ئاگام لەخۆم نەمابوو، وەختیک چاوم ھەلینا، خۆم لەنیو
کۆشى ئاسۆی ھاوڕێم بینییەوہ، پێم سەیر بوو نەمدەتوانی لەو بارودۆخە

تېبگەم، وروگېژ بېوم، كە ئاۋرېكەم لە تەنېشت خۆم داېهە، (سەرۆ) و
دكتور (ئەبو گۆران) لەسەر چۆك دانېشتېبون، بزەپە كېان بۆم كرد و
دكتور پېمى وت:

- سەرۆ گوتى وا بزائم سەران مردووه، كە چى دەبېنم زېندووى؟!
ئەو كات زانېم سەرۆ بەو نېوہ شەوہ، بەو دنيا بە
بەفرداپۆشراوہ خۆى گەياندۆتە دكتور، ئەبوگۆران دەستېكى لەسكەم
داو يەكسەر نەخۆشېيەكەمى دەستېشانكرد و وتى:
- ئېلتېھابى رېخۆلەتە.

بەو شەوہ دەرزېيەكى لېدام، دوو دەستە گولاجېشى پېدام و
وتى:

- رۆژى سى دانە لەو گولاجانە دەخۆيت، ئەگەر چاك
نەبېتەوہ ئەوہ دەست لە خۆت بشۆ!!!

من لەرېگاي دكتور رەحېمەوہ زانېم، كە خەلك و شارى
ھەلەبجە چيان بەسەر ھاتووه، گرتوو خانەكە نەرادىۆى لېبوو نە
تەلەفېزىيۆن. تاكە سەرچاوەپەك بۆ زانېنى ھەوالەكانى دەروہ تەنيا
ئەو كەسانە بوون، كە رۆژانە دەگېران. تېياندا ھەبوو بى ئەوہى لە
كەسېكى گومانلېكراوى نېو زېندان بترسى، وەك ئەوہى رووداويكى
ئاسايى بۆ برادەرە نېزېكەكانى بگېرېتتەوہ، خۆى بۆ ئېمە قالالا
دەكردەوہ. ئەو كورە گەنجەى كە لەدوايېدا زانېمان خەلكى
ھەلەبجەپە، داوى ئەوہى دوو رۆژ زمانى لە گۆكەوتېبوو، پاش

ئەو ەى دوو رۆژ سەرى لە نىوان ەردوو ئەژنۆى عاسى کردبوو، لە
هەيکرا سەرى بەرز کردەو ە و بە چاو ە پر لە خوین و
فرمىسکە کانىيەو ە سەيرى يەک بە يە کمانى کرد، وەک ئەو ەى پىمان
بلى ئىدى ەقە ەيندىکيش گوى لە من بگرن. من ەەر کە
سوورايى چاو ە کانيم بينى خيرا وتم:

- ئەو ە چاوت بۆ وای لىهاتو ە؟

سەرەتا ەستمان کرد بەر لەو ەى بىهوى قسە يەک بکا، گريان لە
قورگى عاسى ببوو، چەند جار يک ەه و ليدا خوى ئاسايى بکاتەو ە،
دوچار پاشەکشەى بە گريان کەى کرد و لە دەستپىندا چەند
پەيقانى بە نيوچلى و پچر پچرى لە دەم دەرچوو (کيم.. يا..
کيم.. يا، گويتان.. لىبوو ە؟ ەلەبجە.. تەيار ە؟! دياربوو ئەو
برادەر ەبىرى چووبوو، کە لە ماو ەى ئەو دوو رۆژ ەدا ئىمە ەەر لە
تەنىشت ئەو ەو بە زمانى ئەو، قسە مان لە گەل يە کدىي دەکرد.
لەو ەش دەچوو، تەنيا بە جەستە لەلای ئىمە بوو بى، دکتۆر رەحيم
کە لە زمانان نەدەگەيشت، کەچى بە بينينى چاو ە خويناوييەکانى
کۆر ە گەنجە کە، يە کسەر وەک بىهوى ەيندىک ەيۆرم بکاتەو ە
دەستپىكى منى گوشى و لەسەر خو بە ەرەبى پىمى وت:

- ئەو کۆر ە بەر کيمياوى کەوتو ە!

منيش دەم لە گويچکەى نىزيک کردەو ەو وتم:

- بۆ بە پاسەوانەکان نەلپين دکتۆر؟

دكتور ھەر بە ئىشارەت پىمى وت، كە باشتر وايە بېردىتتە نەخۆشخانە. من جارىكى دىكە بە دەست و چاوم ھامدا كە قسان بكا، ئەويش ھەستايە سەر پى، وەك ئەوھى ئەكتەرى شانۆگەرىيەك بى و ئىمەش بىنەرەكەى بىن، بى ئەوھى ھەست بكا كەسەك لە ژوورەكەدایە، چەند ھەنگاويك بۆ دواوہ گەراپەوہ و خۆى بە دىوارەكەوہ نوساند، ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكىشا و يەكراست لە دور چاوەكانى من راما و وتى:

- من لە مائەوہ دانىشتبووم، داىكم تازە لە بازار ھاتبۆوہ، تراكسوتىكى وەرزشى بۆ كرىبووم، ھىشتا لە عەلاگەكە دەرى نەھىنابوو، خوشكە بچوكەكەم نازام لە كى تۆرەببوو، مانى لە خواردن گرتبوو، ھەرچەند ھەولمان دا، پاروويەكيشى نەخوارد، نەماندەزانى بۆ ئەوئەندە رووى لە ئاسمان دەكرد؟ من لەخۆمەوہ وام زەندەبەرد، لەو دەمە دوعا لە ھەموومان دەكا، برا ناوہنجىيەكەم لە نىوہراستى ھەوشە بە تەنيا يارى لەگەل تۆپەكەى دەكرد، من لەتەنىشت نەنكم لە سەر پشت ڤاكشابووم، ناوئىنەيەكى بچووكم پىبوو، لەخۆم رادەمام، كەس نەيدەزانى لەنىو ئاويئەكەدا چىم دەبىنى، من ئەسلەن سەروسيماى خۆم لى ديار نەبوو، لەگەل كچە دراوسىكەمان دەدوام، ئەو كچەى زۆرىنەى ئىواران لە سەربان يەكدىمان دەبىنى، ئىوہ ھەتمەن زۆرىنەتان خۆشەويستىتان كرووہ؟ دەبىننە بەر چاوتان، ئەو كاتەى دنيا تاريك دادەھات ئىمە

هەردوو کمان دەبووینە یەک جەستە و لەنیو تاریکیدا ون دەبووین،
 باوەر دەکەن ئەو کاتانەی دەمانویست لەیەکدی جیا ببینەو،
 نەماندەتوانی! ئەو خوایە چ سیحر و لەزەتییکی هەبوو، ئەری تو
 خوا ئەگەر ئیوێ من و (شەنگول) تان وا بدیبایە ویژدانتان ریگای
 پێ دەدان بمانکوژن؟ باوەرناکەم، کەچی من و شەنگول لەنیو
 ئاویئە کەدا بووین، کە رۆژی قیامەتمان بینی، بەلێ گەر ئیوێ
 قیامەتتان نەبینیو، ئیمە بینیمان، دروست لەو کاتە بوو کە
 دایکم خەریکی دەرھێنانی تراکسوتە کەم بوو لە نیو عەلاگە کە،
 دایکم لەو کاتە دەیویست تراکسوتە کە تاقی بکەمەو، منیش بە
 دەستیک ئاویئە کەم گرتبوو، بە دەستە کە ی دیکەیشم ئاماژە ی
 نەخێرم بە دایکم دەدا، من راستییە کە ی لە دنیای خۆمدا بووم،
 ئاویئە کە بۆ من وە ک شاشە ی تە لە قیزیۆن وابوو، لە نیویدا زۆر بە
 جوانی خۆم و شەنگولم دەبینی، لە ناو دارستانیکی چروپردا رامان
 دەکرد، ئەو ی مەخلوقی خودایە لەو ی نەبوو، لە سەر کانیاوی
 گیرساینەو، هەردوو کمان لە ناو کانیاو کە باوەشمان بەیە کدا کرد و
 گرمان لە ئاوە ساردە کە بەردەدا، ئەو کاتە دنیا بە گەورەیی خۆی
 بۆ من و شەنگول تەنیا ئەو کانییە بوو، لە پەر کۆمە لە گرمە یە ک
 وە ک ئەو ی یە کدی ی راو بنیۆ بە دوا ی یە کدا لە ناو جەرگە ی ئاسماندا
 هاتنە خوارەو، دنیا بە هەموو تالی و ناخۆشییە کانی هاتە بەر
 چاوم، هەموو دیمە نە جوان و رووخسارە شیرینە کان بەرگی حەپە سان

و بى ئۆقرەبىيان گرت هيچ شتىك له شوين خۇيدا نەمايەوہ و
 تىكەل بەيەكدىي بوون، برا ناوہنجىيەكەم كه يارى به تۆپەكەي
 دەکرد، لەبەرچاوم وەك تۆپ بەرز بۆوہ و زرمەي لىوہ هات،
 خوشكە بچوكەكەم كه تا ئەو كات مانى له خواردن گرتبوو، پەناي
 بۆ دايكەم برد و بە گريانەوہ داواي تىكە نانىكى لىكرد، نەنكەم
 تەنيا يەك وشەي لەدەم دەرچوو ئەويش يا سەتتار بوو! ئىدى
 ئىستەشى لەگەلدا بى نەمدىتەوہ، من كه سەيرى ئاسمانم كرد، ھەر
 لەوہ دەچوو لەویدا گرگانىك تەقىبىتەوہ، ئەوہى منى بەجارى
 شپرزە كرد، ئەو خوشكە چكۆلەم بوو، لەنىو باوہشى دايكەمدا
 جىگاي نەدەبۆوہ، ھەولئى زياترى دەدا بەنىو جەستەي ئەودا
 رۆبجى، لەویدا خۆي بشارىتەوہ، منىش وەك ئەوہى شەنگول لەبەر
 چاومدا ھەلۆرەيبى، لەنىو پارچە شكاوہكانى ئاوينەكەمدا بە
 دوويدا دەگەرەم، نەماندەزانى بۆ چ لايى رابكەين، ئەوہى زۆر
 گرینگ بوو، دەبايە لەو شوينە بچولئىنەوہ، رىگايەك ببىنەوہ و
 لەوى دەرچين، لەكاتىكدا مائەكەمان دەرگايەكى گەورەي ھەبوو،
 كەچى ھەموومان بە رادەيەك سەرمان لىشىوايوو، وامان دەزانى
 لەنىو دۆلئىكى عاسىداين هيچ رىگايەكمان شك نەدەبرد بۆ
 رزگاربوون، ئىمە لەو ساتەدا تەنيا ئەوہمان دەزانى كه دنيا
 بەسەر ئىمەدا خاپوور دەبى، ئەوہى زياترىش ھەترەشى
 ھەموومانى برد، تىكەل بوونى قىژە و ھاوارى نىر و مى، گەورە و

بچووك بوو، سهره رېمى هه موو دهنگه كانيش هاوارى بيكوتايى
 مندا لان بوو، دهگه يشته كه شكه لاني فه لك، من ته نيا ته وه م
 پيكره خوشكه بچووكه كه م له باوه شى دا يكم ده ربه يئيم،
 خوشكه كه م ته وه نده ي بو دا يكم ده گريا و ده پارا يه وه ته ونده ترسى
 له دارمانى ناسمان و زه مين نه بوو، من هه رچه ند هه ولم ددها
 بيلاو يئيمه وه و بيده ننگى كه م ، كه چى ته وه هه ر ده ستى بو دا يكى
 دريژ ده كرد و هاوارى بو ده برد، دا يكم زوري هه ولدا نه نكم قيت
 بكاته وه، كه چى نه يتوانى، من هه ر ته وه نده م پيكره هاوارى كه م
 (دايه ميران رزگار بكه، خير اكه!) ميرانى برام هيشتا له ژير
 كاريگه رى زه برى گرمه ي ته قينه وه كان له نيئو حه وشه كه دا
 ده گه وزا، من خوشكه كه م توند له باوه ش كرد و چوومه ده ره وه،
 خه لكى وه كه ته وه ي هيژيكي غه ييى راويان بنى راست و چه پ
 غاريان ددها، كه س نه يده زانى بو كويى ته و شاره هه لدين، منيش
 به دواى كوومه لنيك له و كه سانه كه وتم، هه ر به ريگاوه هه ستم
 ده كرد خوشكه كه م وه كه ته وه ي به هه ورازيكدا هه لبگه رى، به
 زه حمت هه ناسه ي ددها، من خو يشم له به ر زوورانه وه ي چاوه كانم
 به ر پيى خو مم به باشى نه دده ي، له و ده مه بيرم له هيچ شتيك
 نه ده كرده وه، به غه يري ته وه ي چو ن بتوانم خوشكه كه م له و
 مه ينه تيبه رزگار بكه م، هه ر به ريگاوه زور كه سم ده بينى وه ك
 ته وه ي تواناى رو يشتنيان نه مابى، به لادا ده كه وتن، باوه ر م پي

بکەن منیش بۆ چەند جارێک قاچەکانم دەنوشتانەو و هیئەندە
 نەدەما بکەوم، بەلام کە سەیری خوشکەکەمم دەکرد هیزێکی
 سەیر لەنیو گیاندا چەکەرەوی دەکرد، توانایەکی زۆری پێ
 دەبەخشییم و لە قورسایێ ئەویشی کەم دەکردهوه، بەلام گرفتی
 گەورە ئەو بوو، ئەو دیمەنە ترسناکانەیی دەمانبینی، بەردەوام ترس
 و تۆقاندنی لە وجودمان بەرھەم دەھینا، ئێمە ھەر رامان دەکرد و
 ھەر دەپۆشیتین، شاریشمان بە جێھێشت و ھەر بە پێو بووین،
 ھەر بابای لە دەشتەکانەو بەرەو ھەوراز و بەرزاییەکان رایدەکرد،
 دەتوت گژوگیا و دارودەوێ ئەو سەرزەمینە سیوی لی پوو، بۆ
 ھەر لایێ دەچووی بۆنی سیو ھوروزمی بۆ دەھینای، روت لە ھەر
 کوێ دەوروبەرت بکردایە، کەسێک دەینالاند و لەسەر ئەرزەکە
 دەگەوزی...

من بیرم لە ھیچ نەدەکردهوه، ئەوێ گرینگ بوو دەبویە لەو
 ناو دەور بکەومەو، ھەر کاتیکیش سەیری چاوە پر ھاوار و
 چەپەساوێ کانی خوشکەکەمم دەکرد ھەردوو قاچەکانم تێکدەنالان،
 ھەنگاوەکانم راست و چەپیان دەکرد و سەرم بۆ ئاسمان بەرز
 دەکردهوه و ھاوارم بۆ خوا دەبرد، کە تەنیا ئەو خوشکە
 جوانکیلەییەم لە مردن دەور بخاتەو، من ھەموو گیانم لەنیو
 گریاندا نفووم ببوو، ھیچ کەسێک نەبوو لە دەوروبەرم ھاوار نەکا و
 نەقیژینی و داوای کۆمەک و یارمەتی لەوانی دیکە نەکا، من کە

خۆم لەو شارە لە دایک ببووم و هەموو تەمەنیشم لەوی بردبوو
سەر، کەچی نەمدەزانی بۆ کوێی دەرەوی ئەو شارە رادەکەم، هەر
لە کەسێک دەچووم سەرلێشێواو، یاخۆ میناک ئەوەی تازە هێنرابە
ئەو شارە، دوور و نێزیکم لێ تێکەڵ ببوو، باوەر بکەن کەس
نەدەناسیەوه، رەنگبێ هەر لە تەنیشت خۆمەوه کەسانی زۆر
نێزیکیشم بەلامەوه تێپەری بن، من لە تاوی گریانە جەرگبەرەکانی
خوشکەکەم، ئەوەی هۆش بێ لە سەرمدا نەمابوو، ئەو خوشکەم
چەند غەریب بوو براینه! کە بە هەموو گیانی هاواری دەکرد:
دایه!! هیچم بۆ نەدەمایەوه و منیش لەگەڵیدا رووم لە ئاسمان
دەکرد و پر بە دل دەمقیژاند (ئەری دایه گیان توخوا لە کویت،
وەرە لای کچە جوانکیلە کەت؟) خوشکەکەم تا دەهات دەنگی
دەنوسا و قیژەکانی کەمتر دەبوونەوه، تا دەهات نوزە ی لێدەپراو
هەناسە هەلکێشانێ تەنگتر دەبوو، جەستە ی تا دەهات شلوخاوتر
و قورستر دەبوو، منیش لە زەینی خۆمدا وامدەزانی هەنگاوه کاتم
بۆ دواوه دەگەرێنەوه، ترسی گەرەم ئەوه بوو (سوورگولی)
خوشکەم لە دەست بەریتەوه، ناچار بووم لە شوێن خۆم دابنیشم،
سوورگولم لە تەنیشت خۆم درێژکرد، چەندجاریک دەستم بە
نیوچاوانی داهینا، لە گۆشە ی هەردوو چاوه کانیدا فرمیسک
دەهاتنە خوارەوه، من لەبەر خۆمەوه قسەم لەگەڵیدا دەکرد،
دەمگوت: (سوورگول گیان، تۆ پشە خەویک بکە، هێندە نابا دایکم

و نه نكم و براكانيشم ده گه نه لامان، له من تورې مه به، ده بوايه
 له وى دوورت بجه مه وه، ده زانم بۆ تۆ زۆر ناخۆش بوو، چار نه بوو،
 ئېسته من و تۆ له مهرگ دوور كه وتووينه ته وه، ئه ي نابينى،
 له سهر ته پۆلكه يه ك دانىشتووين، ته نيا خوامان لى دياره، ئه ها
 ده بينى خه لكى شاره كه مان چۆن به دووى يه كه وه راده كه ن؟
 ته وانيش وه كو ئيمه خوښيان نازانن بۆ كوى ده چن، ده لئى له
 دۆزه خه وه هه لدين و گه ره كيانه بگه نه به هه شت، به لام حه يف و
 مخابن هه ر به ريگاوه به لادا دين و ده كه ون، ره نگبى بۆ دوا جارىش
 چاوه رپى ئه وه بن به ر له وه ي چا و ليك بنين نازيزه كانيان بينن،
 توش مه نوو سوورگول گيان، كه ميكي ديكه دا يكم ده گاته لامان،
 ئه و خوى پيى وتم.. دياره زۆر ماندوو يت؟ ئه وه تا يه كي ك له دووره وه
 ده بينم، هه ر له دا يكم ده چى، به لام پينا چى كه سى له گه لدا بى،
 ئه ي خواى ليقه و ماوان له كو يت؟ هه موو به له نگاز و
 به دبه خته كانى ئه م سه رزه مينه هانا يان بۆت هينا وه، په حميان
 پي بكه، فري شته يه ك بۆ ئيره بنيره تا بزاني چ ويران بو نيك لي ره
 رووده دا، تا بزاني خه لقه نده كانت بۆ وا يان به سه ر دى. كوا ده سته
 پر ميهر و پر به ره كه ته كانت، ئيمه له سه ر زه مينى تۆ دا چ
 قه باحتيكي گه و ره مان كر دبوو تا ئه و سزا يه مان بۆ به رپينه وه؟!
 ئيمه له زر ئه ستي ره يه كى تۆ دا نه ها توينه ته خوار و ئه رزى
 كه سيكي ديكه مان دا گير نه كر دووه.. كوا په نجه يه كى ئه م

ناسكۆلەيەم نیشان بدە لە چ زەمىن و زەمەنىكدا تاوانى پيكر دووه،
 ئيوه سهيرى ئەم ئيوچاوانه پاكو بينگەردە بكنە نيشانەى چ
 تاوانىكى پيوهيه؟ نا ئەكەى ئەو چاوه چكۆلە و شيرينانەت بۆ
 هەتا هەتا داخەى، من ليڕەم لە تەنيشت تۆوه دانىشتووم،
 سوورگول خان دايه دواى ساتىكى كە لە باوهشت دەگرى، ئيدى
 بەلئيت پى دەدەم چى ديكە هەلتنەگرم، تۆ لەئامىزى دايه بنوو،
 منيش جيتان ناهيەلم، ئەى خودايه ئەم ئاسمان و زەمىنە بۆ وا
 دەكولى؟ ئەو خەلكە بۆ ناتوانن لەسەر پى بووهستن، بۆچى زەوى وا
 بە ئاسانى هەلياندهلوشى؟ ئەگەر ئەمروژ روژى قيامەتە، كوا
 فريشته چاكەكانت، من كە چيدىكە نەتوانم ئەم خوشكە نازدارەم
 ليڕە دووركەمەوه، بۆ بە هانامەوه نايين؟ سوورگولەكەى دايه
 دەبى بمبوورى، من دەمويست لە بۆنى سىر و سيوه رزيوهكان
 دوورت بچەمەوه، كەچى ئەو بۆنە، وەك ميوانىكى رەزا قورس
 ليئمان جيا نايئتەوه، ئەو هەتا بە چاوى خۆت دەبينى چۆن چۆنى
 هەموومان لەبەرى هەلديين، دەزائم تۆ ئيستە ئەوهندە لەم ئاسمان و
 زەمىنە بيزاريت، ناتەوى جارىكى كە بيانىنى و چى ديكەش ئەو
 پرسىيارە سهير و سەمەرانە ناكەى، كە منيش زۆر جار لە ئاستياندا
 دۆشادەمام و نەمدەتوانى وەلاميان بدەمەوه، سوورگول من لە
 هەناسەگيران و دەست و پى كوتىنەكانت تيدەگەم كە ئيستە لە
 خۆشى بينىنى داىكت بەم هەورازە دەچيئە خواري، وەك ئەوهى

بآلت گرتبى، له سهر ئەم زهوييه نه فره تيبه بهرز دهبيتتهوه، له ناکاو
 ده فرپيت، له هه ورازه وه به ره وه ده شتايي، له دووره وه دا يکه ماندوو و
 کلۆله کهت چاوه رپيت ده کا، تۆش به نه غمه ي شه قه ي باله کانت، به
 جهسته يه کي ليوانليو له خه نده، بۆي هه لده نيشي، هه ردوو کتان
 باوهش له يه کتر ده گرن، هينده له ئاميزي يه کديدا ده ميننه وه، تا
 رۆده چنه گياني يه کتر و بۆ ته به د جيا نابنه وه)... من ئيستتهش
 نازام سوورگول بۆ کوي چوو، چۆن له نيو دهستي مندا ونبوو، من
 هه ر ته وه نده م زاني به شوين کدا هه لده گه رپيم مه گه ر نازه له
 کيوييه کان ملي ته و شوينانه بگرن، وه نه بي من له و شوينانه دا به
 ته نيا بووم، نا، زۆريک له و که سانه ي له ترسي هه ره شه کاني مه رگ
 هه لاتبوون، له گه ل مندا بوون، به لام وه ک ته وه ي هيجمان له گه ل
 هيج کهس نه بين، هه ر يه که و ملي ريگايه کمان گرتبوو، بي ته وه ي
 بزاني بۆ کوي ده چين، هه ر ده ريشتين، ته وه ي بۆ من جيگاي
 سه رسورمانبوو، له و سه فه ري هاتوو نه هاته دا، له و خه لکه زۆره ي
 که به ريگاوه ده مديتن، ته وه ي مندا بوو له نيوانماندا نه مابوو،
 هه موومان ده ستمان قالا بوو له هاوچکۆله کافان، شه کهت و
 ماندوو، برسي و تينوو، زۆرينه مان وامان ليها تبوو، هه نگاويک
 ده چوينه پيش دوو هه نگاو ده گه رايينه وه دواوه، ده توام بليم من
 يه کيک بووم له وانه ي مردن ده رۆستم نه ده هات، له ئاخو و
 ئۆخره که ي هه ستم ده کرد من ته وه تا خه ريکه مردن راوده نييم، نازام

بۆ له قوولايى دەرووندا بەردەوام كەسنيك له گەلندا بوو، له وه
 دلنيايى دەكردمه وه، كه سوورگولئى خوشكم گهراوه ته وه لاي
 دايمك، هەر به ريگاوهش چەند جارنيك گويم له خودى دەنگى
 خوشكه كه م دەبوو، كه ئاورم دەدايه وه له پشتمه وه پهرييه كى
 چكۆله بۆم ده وهستا و بزهيه كى پر سۆزى بۆ ده كردم، كه بۆى
 ده چووم، هەردوو قاچى له زهوييه كه دادەبران و وهك دهستنيك بۆ
 ئاسمان هەليكيشى، له بەر چاومدا بەرز دەبووه، له گەل ئەوهى به
 هەلڤينه كەى دلگير و نيگه ران دەبووم، به لام ئوميدنيك هەموو
 گيانمى له خويدا نغووم كردبوو، هەر به راستى وايلىكردبووم باوهر
 به وه بهينم، كه سوورگولئى خوشكم له لاي دايمكه!

من و كۆمه لنيك كه سى ديكه پاش ئەوهى كيويكى سهخت و
 عاسى له دوامانه وه جيما، خويمان له پيئده شتيكدا بينييه، كه بۆ
 دهستنيشان كردن و چاوديري كردنمان زۆر ئاسان بوو، ئيمه چەند له
 شاره كه مان دوور ده كه وتينه وه زيتر و زيتر له دلنيايى نيزيك
 ده بوينه وه، ئيمهى غهريب و سه رليشيواو، گه رۆك به دواى
 په ناگهيه كدا، نه مانده زانى ئاراستهى ههنگاوه كانمان رووه و كوى
 بكهين، ئەوهى كه زۆر هه په شهى لى ده كردين ترسبوو له وهى
 تواناى رۆيشتمان نه ميئى و نه گهين به هيچ كوى، ئيمه تا
 گهيشينه سنووريش ههواى ئەو ناوه به بۆنى سيو ئالوده بوو،
 من خوَم نه مده زانى له كويوه سنوورى ئيمه كۆتايى دى و سنوورى

تیرانیش له کوپوه دهست پیده‌کا، به‌لام نه و کاته‌ی له پیده‌شته‌که‌دا
 له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌وانه‌ی وه‌ک خۆم هه‌لاتببون یه‌کمان گرت‌ه‌وه،
 زانیم که ئیسته ئیمه له نیو خاکی ولاتیکی دیکه داین، من به‌و
 زانیارییه نه دلم خوشبوو نه ئۆقره‌م ده‌گرت، ناوه ناوه داده‌مام،
 وه‌ک نه‌وه‌ی شتیکی گرینگم ون کردبێ، یاخۆ به‌شیکی جه‌سته‌م له
 شوینیکی جیمابێ، من گویم له مشتومری نه‌و که‌سانه‌ ده‌بوو که
 لیمه‌وه نیزیکیبون، به‌لام به‌ روونی نه‌مده‌زانی چی ده‌لین، له
 که‌سیک ده‌چووم وروکاس بێ، له یه‌کیکم ده‌کرد نه‌خوشییه‌کی
 کوشنده‌ی گرتبێ و بیه‌وی سهردانی دکتۆر بکا. چاره‌کانم به
 راده‌یه‌ک ده‌سورتانه‌وه و ده‌خوران تاقه‌تیان له به‌ر بریبووم، ده‌بوايه
 به‌رده‌وام ده‌ستیکم بۆ خوراندنیان به‌کار به‌ینابوايه، نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل
 منیشدا بوون زۆرینه‌یان تووشی هه‌مان ده‌رده‌ چاو هاتببون،
 پیده‌چوو یه‌کیکیان له ئاخ‌ر و ئۆخری ساته‌کانی بینیندا بێ، من
 که خۆم له‌گه‌ل نه‌وانی دیکه به‌راورد ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد له‌ رووی
 تواناوه هیشتا له‌وان باشت‌ر بووم، هه‌ر نه‌و تینه‌ی که به
 جه‌سته‌مه‌وه مابوو، وای لیکردم خۆم بگه‌ینمه نه‌و کارابیه‌ی که
 له‌به‌ر تازاری زۆری چاره‌کانی، خه‌ریکبوو به‌ لادا ده‌که‌وت، خیرا له
 کابرا نیزیکی بوومه‌وه، ده‌ستیکیم گرت و هه‌لمسانده‌وه، سه‌یربوو
 خودایه! نه‌و پیاوه پیریش نه‌بوو، که‌چی هه‌موو گیانی وه‌ک نه‌وه‌ی
 له مه‌رگ نیزیکی بوویته‌وه ده‌ینالاند، نه‌مده‌زانی چی لی پیرسم،

زمانم له ئاست ئازاره كانى لەشى له گۆ كه وتبوو، له هه مووی
 سه رسامتر ئه وه بوو ههستم به گریانیک ده کرد وهك ئه وهی له
 شوینیکى قووله وه ده رچی و به سه ر جهسته پيدا په خش ببیتته وه،
 گریان به ئه سپایی به لام پر له خوگریی، له بن لیو و چاو و له تاك
 تاكى په نجه كانییه وه ده رده چوو، له ریگای په نجه كانمه وه به نیو
 جهسته ی منیشدا ره تده بوو، له گه لیدا ناگری له دهروونی منیش
 به رده دا، له وه ده مه وامده زانی ئیمهش مه حکومین به وهی دواى
 ساتیکى دیکه، پيشوازی له مهرگ بکهین، من بۆ خوّم ئه و رووداو
 و کاره ساته م مینا ك خه ونیکى تال و هوڤینا ك دهاته بهر چاو،
 گومانم له هه بوونی خوّم ده کرد، له وانه بوو ئه گه ر به ته نیا بوومایه
 ئه و گومانه م زیده تر بوایه، هه ندیجار تروسکه یه کی ئومید به
 هه بوونی ئه و پیاوهی دهستم گرتبوو بۆم ده گه رایه وه، ئه وانهش كه
 له ده ورویه رمدا ههنگاوی قورس و بۆ ئا کامیان هه لده هیئا،
 په یامی ئه وه یان پى ده به خشیم كه زۆر زه جمه ته جاریکى دیکه ژیان
 بگه ریته وه جهسته مان، له گه ل ئه وه شدا ویده چوو هه موومان
 چاره نووسمان دا بیهتته دهست قه دهر. ئه و پیاوهی كه توند قۆلى له
 قۆلم ئالاندبوو، به رده وام لیوی پرده بوو له هه نسكى گریان و
 دو عا کردن، هه زم ده کرد له یه كى له وه دو عایانه تیبگه م، كه چى
 په یقه كان له بن لیویدا گرمۆله ده بوون و هیچی لی تینه ده گه یشتم،
 له ناكاو كبرا له شوین خو ی وىستا و به جوړیك سه یری منى كرد،

له دلى خۇمدا وتم (رهنگبى بيهوى وهسيه تم بؤ بكا) كه چى له
سيما و چاوه سوور و خوین تیزاوه كانيدا گله بيه كى زۆرم بينى، بهر
له وهى ده مى بكا ته وه، به زه حمه ت هه ناسه بيه كى هه لكيشا و به
پچر پچر ده ريدايه وه و وتى:

- ته واو كوره كه م هه موو شتتیک ته واو!!

ويستم به دلدانه وه كه ميك له نازاره كانى دوور خه مه وه، به لام
سوودى نه بوو، به ناو ميدييه وه قسه كه مى برى كاتتیک پيموت:

- نارام بگره مامه گيان ئيستته ده گه ينه ناوايى!

- كه س ناتوانى له مردن رابكا كوره كه م!

ئيمه له سه رخؤ كيسه لئاسا به رپوه ده رويشتين هاوشاره كانم
له دوورى ئيمه به نشيويتكدا شوڤر ده بوونه وه، له پر هه ر له نيزيك
خؤمانه وه ده سترپيژنكمان ليكرا، من و ئه و پياوه بى ئه وهى
بستىكى ديكه هه نگا و بنيين، له شوين خؤمان دانىشتين، من
چاوه رپى بووم شتتیکى ديكه رووبدا، له دووره وه چهند كه سانتيك
بينى كه دواى ته قه كه له پشت كه فر و قه دى داره كان ده رپه رين و
به ئاماژه داوايان له هاوشاره كانم كرد، كه له شوين خؤيان
نه جوولئينه وه و دانىشن، ئه و كه سانه هه موويان چه كدار بوون و
جلى سه ربازييان له به ربوو، ئه گه ر به زمانىكى ديكه قسانيان
نه كردبا وامان ده زانى سه ربازي عيراقين و پشتيان لى گرتووين،

کابرا که له هه موو شتیڤک ناومید ببوو، رووی له من کرد و
وتی:

- نه مگوت بۆ هه ر کوی بچین مه رگ پیشوازیمان لیده کا!
تازه ئیمه شتیڤکمان نه مابوو لیمان زهوت بکری، له پشته وه
تارمایی مه رگ راوی ده ناین، له پیشه وهش چاره نووسیکی نادیار
چاوه پروانی ده کردین، هاوشاره کانم بۆ خۆبه دهسته وه دان له
سه ربازه کان چوونه پیش، من و کابراش وامان ده زانی کهس له و
سه ربازانه ئیمه یان نه بینیه، هاوه له کم به سه رسرمانه وه له من
راما و وتی:

- ده ته وی چی بکه یت؟ ههسته با ئیمهش بچین خۆمان به
دهسته وه بدهین، به ته مای خوا.

دهسته جی هه ردووکمان دهستان بهرز کرده وه و له سه ربازه کان
نیزیک بوینه وه، ئیمه یان له یه ک شوین کۆ کرده وه و
دایاننیشان دین، یه کیتک له ئیمه به تامازه داوی دکتۆریکی کرد و
دهستیشی بۆ چاوی هه موومان درێژ کرد، به مه بهستی ئه وهی به
خیرترین وهخت چاره سه ریک بۆ تازاره کانی چاومان بدۆزنه وه،
ئه وان زۆر گرینگیان به داواکهی ئیمه نه دا، ته نیا ئه وه نه بی چهند
مه تاره ئاوئیکیان بۆ هی ناین، داوی ئه وهی به تیری ئاومان
خوارده وه، هه ریه که و پارچه سه موونیکیان پیداین، هینده ی نه برد
گویمان له گره گری ئۆتۆمبیلێک بوو، تا دههات لیمان نیزیک

دهبۆوه، ئاماژه‌یان پێ داین که هه‌لسین و رووه و ئەو زیله بچین که له خواره‌وه بۆمان وه‌ستا‌بوو، من بۆ خۆم هه‌شتا له‌نیۆ فه‌زای ترسیکی زۆر ما‌بوومه‌وه، ئەو کا‌برایه‌ش که به‌ ئاسته‌م به‌رپێی خۆی ده‌بینی و له‌نیۆ زیله‌که‌ش هه‌ر ده‌ستم گرت‌بوو، به‌ قسه‌ پر نا‌ئومیده‌کانی زیاتر و زیاتر ده‌یت‌ساندم، کاتیک که بۆ ئاخ‌رین جار پێی وتم:

- نیوان ئەو سنوورانه هه‌مووی خه‌ره‌ندی مه‌رگه‌!

وا هاته به‌رچاوم، پشتی ئەو زیله‌ی که هه‌موومانی تێدا ئاخ‌را بووین وه‌ک ئەوه‌ی گۆرپکی به‌ کۆمه‌ل‌ بێ و ها‌کا به‌رد و خاشی ئەو شاخانه به‌سه‌رماندا باری، ئەو کاته‌ی ئیمه‌ سواری زیله‌که‌ بووین خۆر له‌ ئا‌وابو‌ندا بوو، پشتی زیله‌که‌ش که به‌ چادریکی خاکی دا‌پۆش‌رابوو، تا ده‌هات تاریک‌تر و تاریک‌تر ده‌بوو، وامه‌هه‌ست ده‌کرد زیله‌که‌ به‌ خێراییه‌کی له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر به‌نیۆ تونیلیکی تاریک‌دا ده‌پ‌روا، تا ده‌هات تونیله‌که‌ ته‌سه‌ک‌تر و ته‌سه‌ک‌تر ده‌بیته‌وه، من ئەوه‌نده‌ ئا‌گام له‌خۆم بوو که تارمایی ده‌ستی‌ک به‌نیۆ هه‌ناومدا گه‌پ‌را و له‌و دنیای گواسته‌مه‌وه، که چاوم کرد‌ه‌وه، خۆم له‌نیۆ ده‌ستی که‌سی‌ک بی‌نیه‌وه، که به‌ ئا‌و ده‌مو‌چاومی ته‌ر ده‌کرد، دواتر بێ ئەوه‌ی هه‌یج قسه‌یه‌کم له‌گه‌ل‌ بکه‌ن، منیان به‌ ئۆتۆمبیلی‌ک هه‌ینایه‌ ئێره‌.

كورە لاوہ ھەلەبجەبىيەكە، كە ھىكايەتى بۆنى سىۋو و شكانى قامەتى ھاوشارىيەكانى بۆ ئىمە دەگىراپەو، ھەموومان تاسابووين، من بۆ خۆم ھەستم دەكرد ھەواى ئەو ژوورەى كە گىراوہكانى لىبوو، بۆنى سىۋى لى دەھات. دكتور رەھىم كە لە تەنىشت مەنەوہ دانىشتبوو، لە سىماى گەنجەكە وردىبوو، چاوەكانى بە ئەبلەقى وەستابوون، دەتوت چاوەرىي كەسىكى دەكرد، كە لە دوورەوہ بى و ھەوالىكى گرىنگى بۆ بىنى، ئەو ئەگەرچى ماوہىكى باشىش لە شاخ بوو، بەلام وەك ئەوہى من بىناسم لە چوار پىنج وشەى كوردى زىاتر نازانى، بۆيە پى نەدەچوو ھىچ شتىك لەو رووداوى كورە بۆمانى گىراپەوہ تىگەىشتبى، منىش ناچاربووم پوختەى كارەساتەكەى بۆ بگىرمەوہ، لە ژياندا بۆ يەكەمىنچار بوو، دووجار شەپۆلى فرمىسك بە چاوى سەر كوردەيەكى ئاواى سىياسىيەوہ بىنم، نازانم بۆ لە كاتى قسەكردندا ھەزىك يەخەى گرتم، واى لىكردم ئاراستەى باسەكەم بگۆرم، بى ئەوہى وەختى ئەو پرسىيارە بى پىيى بلىم:

- گەر بتناسن چىت لى دەكەن؟

دكتور بۆ ساتىكى كەم بىدەنگ بوو، بزەيەك لەسەر دەموجاوى ھەلنىشت، دواتر لەسەرخۆ وتى:

- نازانم، شايد بەرمبەدن!

وه لّامیکی سهیربوو، یه کسه ر دیمه نی ئه و لیکۆله ره وه م هاته
 بهرچا و کاتی ره پوراست پیی وتم (تیمه ده زانین تو چیت، چیت
 ماندوو مان مه که و برپایه وه!) ویستم به دکتۆر بلیم (خۆ ده زانن
 منیش چیم، ئه ی بو بهرم نادهن؟) به لّام ههستم کرد ئه گهر ئه و
 قسه یه بکه م ره نگبۆ به جوریکی دیکه لیم تیبگا و نارپه حهت
 ببی. له گه لّ ته وه شدا نازانم ئه و وه لّامه ی دکتۆر بو هینده نی گهرانی
 کردم؟ بیرم کرده وه بو نا که سینکی وه ک من کۆ پیی ده زانی، کۆ
 هه و لّی نازاد کردنی ددها، کۆ ده زانی ئیسته له کویم، چیان
 لیکر دووم و چیم لی ده که ن؟ من ده زانم ئیسته ئه و ده ستانه ی به
 کوچه و کۆلانه کانی ئه و ده و لّته ده گهن، به پله و پایه کانی
 ده سه لات تاشنان بو نازاد کردنی من ناجوولینه وه، ئیسته هه و لّی
 گرتنی دکتۆر له ریگای حزبه وه گه یشتۆته هه موو دنیا، چهند
 رۆژیکی دیکه نازاد نه کری، کۆبوونه وه ی گه و ره ی بو ده کری، له
 هه موو کون و قوزبنی ئه م دنیا یه به یاننامه و هه لّمه تی نازاد کردن
 بلا و ده کرینه وه، ئه گهر گیرانه که ی زۆر دوا بکه وی، ئه و
 خۆپیشاندانی جه ما و هری و نامه ی نارپه زایی و ئیمزا کۆکردنه وه
 سه رتاسه ری دنیا ده گریته وه، له سه ر رووپه ری رۆژنامه کان به
 مانشیته ی گه و ره ده نووسری (هاوری ره حیم عه جینه نازادکه ن،
 ئه شکه نجه و لیدان له سه ر تیکۆشه ری گه له که مان هاوری ره حیم
 هه لگرن، له پایته خته کانی دنیا خۆپیشاندانی نارپه زایی گه و ره

دهه ممبر بالیۆزخانهی ئییرانهوه بهرپوه چوو، ئییران دوژمنی
 سه سه ختی رژیمی عیراق هاوری ره حیم عه جینه ده گری و... هتد)
 ئیدی دهسته به هیژ و کاریگه ره کان ده گنه زیندان و
 گرتووخانه کانی سه رتاسه ری ئهم ولاته، تا دکتور نه دوزنه وه
 ناوهستن، تا نازادی نه کهن ئوقره ناگرن، ئاخو وه نه بی دکتور
 شایسته بی ئهو هه ولانه نه بی، به لام نارشه که ئهو دیه ئاخو من چ
 جیاوازییه کم هه یه له گه ل دکتور، ئهی ئهو نییه منیش له ته ک
 ئهو دا راکشاو، ئهی بو که سی لیمناپرسی، کی ده لی ئهو هه ر
 ئیسته نازاد ناکری و منیش به و تۆمه ته بیست سال زیندانیم بو
 نابریته وه؟ ئه گه ر ده ستیک به هانا مه وه نه یت خو هه ر ده بی لی ره
 پالده مه وه، ره نگبی دوا ی ده رچوونیشم بلین ئهو ئیمه بووین
 هه ولئیکی زۆرمان دا بو نازاد کردنت، ئاخو ئه گه ر ئهم حکومه ته
 دلنیا نه بووی که من کۆمۆنیستم، بو ده مگری؟ نا ئهم قسانه
 هه مووی بیمانان، باشتر وایه حزب له گرتنی من بیده نگ بی،
 دکتور که سیکی ناسراوه و تازه چۆن ده توانی نه ناس بکا، ئهو
 هه رچییه کیش بلی باوه ری پی ناکهن، گالته یان به قسه کانی ئهو
 دی، له وانیه ده یان وینه و به لگهی به هیزیان هه بی، که هیچ
 قسه یه کی بو نه کری و ناچار بی دان به کۆمۆنیستبوونی خو ی
 دابنی، به لام من وه ئهو نیم، من هه ر له سه ره تاوه و تومه هیچ
 نیم، ئهی چۆن ده کری دا کۆکیم لی بکه ن؟ به لام بو نا، خو ده کری

وهك كه سيكي دژ به سه دام داواي نازاد كردنم بكن، تازه كه س
 نه ماوه نه زاني، كه من گيرام، من له بهر چاوي خه لكه وه گيرام،
 نه وانهي له كاتي گرته كه له وي بوون، برادره م بوون، هه موويان
 بينيان كه چون پيكاييكي پاسداران هات و له بهر دوكانی نه و
 برادره م وه ستا، كه له گهل من گيرا، چه كداری له توتومبيله كه
 هاته خواره وه و داواي له هه موومان كرد ناسنامه كامان ده ريئين،
 زور به بي بايه خه وه سه يري ناسنامه ي نه وان ي ديكي كرد، ته نيا
 نه وي من و برادره كه مي گيرايه وه، به چاو ناماژهي پيماندا كه
 سواري پيكابه كه بين، ئيمه يان برد، به لام هه والي گرتمان له وي
 مايه وه، له وه نه رخين بووين، كه هه هه مان رور حزب به گرته
 ئيمه ي زانيوه، نه ري كه من نكوئي هه موو شتيكم كردي بو
 چاوم له وه بي حزب به يان نامه م له سه ر ده ريكا تازه هه رچيه كم
 گوتبي ده بي هه نه وه دو ياره بكه مه وه، ئيوه پيتان سه ير نه بي،
 كه من نه و شتانه م به ميشكدا ده هات، ناريشه ي هه ره مه زني
 من، نه و هاورييه م بوو كه له گهل من گيرا بوو، نه و هه موو شتيكي
 مني له ناو ده ستي ليكو له ره وه كان نا، نه وان ئسته به شينه يي
 شه ري ده روو نيم له گهل ده كهن، منيش كه يشتبومه نه و راستيه،
 كه ده بي نمايشيكي زور چاك بكه م، نه گينا به ناساني ده سته موم
 ده كهن و ناخيره كهش به تومه تي نه ندا م بوون له حزبيكي
 قه ده خه كراوي دژ به تاين، له نيو زيندان ده مرزينه وه. سه يره بو

ھەر كۆيى ئەم دىنبايە رادەكەيت، زىندانىك چاۋەپرىتتە و گۆشەيەكت
 پى پىر دەكەنەۋە، بۆ ھەر كۆي بچىت چاۋىك بە دواتەۋەيە، من كە
 تا ئەم لەھزەيە ھەستدەكەم لەنىۋ ئەم گەردوۋنە پانوبەرىنەدا جىم
 نايىتەۋە و ھەر لە شتىكى زياد دەكەم، بۆچى دەبى ھەموو ژيانم
 پەرىنەۋە بى بە سەر خويىن و مەرگ، بۆچى دەبى لە زىندانىكەۋە
 بچمە زىندانىكى دىكە، لە خەرەندى سنوورىكەۋە بەكەۋمە
 نىۋخەرەندى سنوورىكى دىكە؟ تۆ بلىيى ئەۋەى من دەيكەم ھەر لە
 بىنەرەتەۋە ھەلەيەك نەبوۋىيى و پىم نەزانىيى، تۆ بلىيى ئەۋ
 قەناعەتانەم قەدەرئىك بن و ھەر دەبى لەسەريان بىرۆم؟ ئاخىر بۆ
 دەبى لە بەرەكانى مەرگ رزگارم بى و ژيان لە بەرەكانى زىندان
 بەسەر بەرم؟ من كە چەند جارنىك مردن چاۋشاركىيى لەگەل
 كىردووم، گوللە ختووكەى پىستى داوم، كۆپتەر لە خەيالنىكى قوول
 بە ئاگاي ھىناۋمەتەۋە، تۆ بلىيى بۆ رۆژنىكى ئاۋا بوۋىيى، بۆ ئەۋەى
 زىاتىر بىم تا زىاتىر و زىاتىر زىندان و گرتوۋخانەكانى ۋلاتان بىنم؟
 ئەۋ ۋلاتانە ھەر ھەموۋيان لەيەك دەچن، بە يەك شىۋە
 ساتوسەۋدائىيى لەگەل گىراۋەكان دەكەن، مەبەستىشيان يەك شتە و
 بەس، ئەۋىش داننانە، دواتر ھەموۋيان ۋەكو يەك ياخۇ ئەۋەتا
 ھەموو تەمەنت دەبەخشىنە زىندان يان لە چاۋتروكانىكدا كۆتايى
 بە لاسارىيەكانت دىنن! خۇ ئەگەر بزائن سوۋدىكى مەزىيان پى
 دەبەخشى، ئەۋە رەنگىيى بەۋ مەرجه ئازادت بەكەن، كە خۇيان

دهیانه وی. ئەو کاتە ی لە شاربووم یەکی لە برادەرەکانم کە لە
 خۆپیشاندانەکانی قوتاییانی زانکۆ لەسالی هەشتا و دوو دەستگیر
 کرابوو، لە لیکۆلینەوه لەگەڵیدا پێیان وتبوو (ئەگەر ئازادت
 بکەین هاوکاریمان دەکەیت؟) ئەویش لە ترسی ئەشکەنجە و فەزای
 هۆقیتناکی زیندانی ئینفرادی، بەلێنی پێدابوون هەرچیەکیان بوی
 نامادەیه هاریکاریان بکا، لی ئەو برادەرەم هەر کە ئازاد دەبی
 وێژدانی رێگای پێنادا بچیتتەوه نیو خۆبندکارەکان، هەر ئەو رۆژە
 بریار دەدا لەبەر چاوان ون ببی و ملی شاخەکان بگری، کە من لە
 شاخ بینیم، هەر زوو پێی وتم (سەران من وەکو تۆم پێ ناکری،
 ئێرەش جی دەهێلم!) سەیرە ئەو برادەرەم نەک هەر لە زیندان، بگرە
 لە شاخیش بە دووی ئازادیدا دەگەر! ئەو لە هیچ جیگایەک
 ئۆقرە ی نەدەگرت، هەر وایشی کرد دوایی چەند رۆژێک شاخیشی
 جیپێشت، ئیستە لە ولاتیکی ئەوروپایی دەژی، منیش دوایی ئەو
 هەموو سالانە ی شاخ ئەوە تام لەناو گرتوو خانەیه کی ئەودوو سنوور.
 ئەو لەنیو شەقامەکانی ئەوروپا دەسوورپتتەوه و هەر شەوهش خوا
 دەزانێ لە باوهشی چ نازدارێک رۆژ دەکاتتەوه، منیش لەم ژوورە
 داخراوەدا بە خەون و خەیاڵ رۆژ و شەوهکان بەسەر دەبەم...!

(خۆتان سەخەت مەکەن ئیمە هەموو شارمان کۆنترۆل
 کردوو، تەواوی ئەو لیبەرساوانە ی ئێرەمان کوشتون، ئیستە بە
 نیازین ئەم زیندانه بەسەر لاشەکانیان دا برمێنین، ئیوه خیرا خۆتان

ناماده بکهن، لهو دیو دەرگای زیندانهوه رزگارتان دهکهین، لهوه مهترسن جارپکی دیکه بکهونهوه دهست ئهم حکوممهته، لهگهلاؤ خۆمان دهتان بهین، ئهگهر چهز بکهن لهناو ئیمهه دا بینهوه، ئهوه ئازادن، ئهگهر بتانهویش بگهڕینهوه ولاتی خۆتان، ئهوه، تا ئهوه شوینه دهتان بهین، که دهتانهوی، خیراکهن ههنديک بهدهستوبرد بن، نهوهکو هیژپکی سهربازی گهوره بگاته سهرمان. تۆ(سهران)، ئهمه چهکینکی زیادهیه وههلبگره، تۆ له ههموویان به ئهموون وبژیوتری، ئهوه چند ساله ی پيشمه رگه بوویت، سوودی بۆ رۆژپکی وهک ئهمرۆ ههیه. من که رقیکی زۆر له دهرووندا پهنگی دابۆوه، له ساتپکی ناوا دهگه پام، که دەرگا و پهنجهرهکانی ئهوه زیندانه به ههواوه بیینم، ههر که ئهوه چه کدارانهم بیینی، وامزانی خودا له ئاسمانهوه فریشتهی ئازادبی بۆ ناردووین، ئیمه ههموومان بهوه شهوه تاریکه، خۆمان له شاخی ترس و خهرهندی مهرگ دهدا، بهوه شهوه ههموو دەرگاکانی زیندانمان شکاند و ئهوهی هاته سه رپیمان له پاسهوانهکان ههناسه برمان کردن، که هاتینه سه ر شهقامی بهر دهرکی گرتوو خانه که که سمان له پیاوانی دهولت نه بیینی، ته نیا چه ند چه کدارپک که ههر له سه ره تا وه زانیمان پيشمه رگهن، به ره و روومان هاتن، داوایان لی کردین ریگای یهکی له کۆلانه ته سه کهکانی شار بگرین، ئیمه هه رچه ند له گرتوو خانه که دوور ده که وتینه وه، دهنگی ته قه کانیش کزتر و په رتوبلاوتر ده بوو، قهت

كهسيك لهو شاره نه يده و پرا سهر دهر يئني، ده توت هم موويان له پشت په نجره ي ژووره كانيانه وه تيمان دهر وانن، ههر به ريگاوه ده يان لاشه ي كوژراوي چه كداره كاني ده وله تمان بيئي، هه نديكيان هيشتا له نيو خويئي خويان ده گه وزان، داواي كو مه كيان لي ده كردين، من له گه ل ته وه ي زوريش رقم لييان بوو، به لام هيچيانم نه كوشت، ته وه ي بو من گرینگ بوو قورتار بوونم بوو له و دوزه خه، چونكه له وه دلتيابووم ته گهر هه تا زوه له وي رزگارمان نه بي ته وه له داردانان مسوگه ربوو، له هه مووي سه يرتر بو من ته وه بوو، ته وه چه كدارانه ي ئيمه يان له زيندان هينايه دهر ي، من خوم نه مده زاني كين و سهر به چ حزيكن، له وهش سه يرتر ته وه بوو كه ده يان زاني من له كاتي خويدا پيشمه رگه بووم، ههر له بهر ته وهش بوو چه كيكيان به من داو داواي ته وه شيان ليكردم ده بي ته وه چند گيراوه ي له گه ل مندا بوون بيان پاريزم، من زور به ورياييه وه به ريگاكاندا هه نگاوم هه لده ينا و گيراوه كانيش له قسه ي من دهر نه ده چوون، له سهر ي ههر كو لانيكيش نيزيك بباينه وه، كو مه له پيشمه رگه يه كمان ده بيئي و ئيشاره تيان پي ده داين كه بو كوي بچين، زورمان نه مابوو له شار دوور بكه وينه وه، له پر گرمه ي تويي ك هم مووماني ليك جيا كرده وه، من بو خوم هيچم لي نه هات، به لام بوم روون نه بووه چند كهس له ئيمه ي گيراوه كان كوژران ياخو بريندار بوون، ههر داواي گرمه ي توپه كه له چوارده وري ته وه

شوینەى ئیمەى لی بووین به ریژنەى گوللە دایانگرتین، له یهك
 چرکه ویزهى سەدان گوللە به بن گویمدا دەهات و تێدەپه‌ری،
 ترسیك به هەموو گیاندا هەلگه‌را، زانیم تازه ئیدی یهك ریگام له
 پیش ماوه یان ئەوه‌تا وهك ئەوانی دیکه تا دوا گوللە به‌رگری
 له‌خۆم بکه‌م یاخۆ ده‌بێ‌خۆم به ده‌سته‌وه بده‌م، ئەوه‌شم له پیش
 چاوی خۆم دانا، که ره‌نگه‌بێ‌بگیریم یاخۆ له شه‌ره‌که‌دا بکوژریم،
 گرفته‌که ئەوه‌بوو ناوی که‌سیکم له‌و چه‌کدارانه‌ى ئیمه‌یان رزگارکرد
 نه‌ده‌زانى، هەر یارۆی له شوین خۆیان‌وه ته‌قه‌یان ده‌کرد و له
 ناکاویش هه‌لده‌هاتن، له ساتیکى ئاوادا زۆر زه‌حمه‌ت بوو بۆ منى
 نه‌شاره‌زا بکارم ته‌قه‌ى دۆست و دوژمن لیک جیابکه‌مه‌وه، که
 ئاوپم له ده‌ورو به‌ری خۆم ده‌دایه‌وه و که‌سم له دوور و نیزیکی
 خۆمه‌وه نه‌ده‌بینى، وام هه‌ست ده‌کرد هه‌موو ئەوانه‌ى له‌گه‌ڵ مندا
 بوون یاخۆ ئەوه‌تا گیرابوون یان کوژرابوون، چه‌ند جارێک به‌هزرى
 ئەوه‌ بووم ئەو شوینەى خۆم تیا هه‌شار دابوو، به‌ خیرایی جی
 به‌یلم، به‌لام ویزه ویزی گولله‌کان رییان لی ده‌گرتم، ئەو کاتانه‌ش
 که ته‌قه‌کان ده‌هه‌ستان، وام زه‌نده‌برد، که چه‌کداره‌کانى ده‌وله‌ت به
 دواى ئیمه‌دا ده‌گه‌رپین، بیرم کرده‌وه باشت‌ترین چاره‌ ئەوه‌یه له‌وى
 رابکشیم و شوینی خۆم ئاشکرا نه‌که‌م، نازانم بۆ مرۆڤ له ساتیکى
 وادا خه‌یالی بۆ هه‌یج شتیك ناچى، ته‌نیا بیر له‌وه ده‌کاته‌وه چۆن
 مه‌رگ زه‌فه‌رى پێنه‌با، من هەر به‌ راستى میناک ئەوه‌ى ته‌سليم

بهو قه دهره بووم، برپارم دا هيچ ته قه يه كيش نه كه م، چونكه نه مده زاني گولله كانم به كيئوه بنيم، مادام ئه شوينهش كه لپي راکشابووم بو كهس ئاشكرا نه بووي، بو ئاشكرای بکه م؟ له نيئو فهزای بيده نكييه كي وه حشه تناكدا، كه سيك ناوی مني هينا و بانگي كردم، به ترسه وه كه ميك سهرم هه لپري، له دووري ده مه تريك چه كداريكم بيني، زانيم ده بي ئه وه يه كي له دوسته كانم بي، چونكه ناوی مني ده زاني، خه ريكبووم بۆي هه لسمه وه، كه چي له ته نيشتمه وه گولله يه ك ده ستی راسته می پيكا، جاريكي ديكه بۆه ته قه، ته قه كه هينده چروپر بو، ده توت له ئاسماندا شه ري گولله كانه، هينده ي نه برد ته واوی ده ستيم نقوومی خوین بو، خه ريكبوو بتوقم، هه ر ئه و خوينه زوره ش وای لينكردم، وه به ربه دم و به خيبرايي هه ستمه سه ر پي، پر به ده نگم هاوار بکه م:

- تو کييت، من ئه وه ليرهم برادر، خيراكه ن من بريندارم!

راسته ئيمه به شه و گرتوو خانه كه مان جيھيشت، به لام شه ويكي زور رووناك بو، كۆلانه كان و به ر ده رگای هه موو ماليك به گلۆپيكي شه و قدار رووناك كرابۆه، من نه مده تواني له شوين خۆم هه نگاويك بييمه ده ره وه، كه چي ئه و كه سه ي ناوی مني هينا له نيوه راستي كۆلانه كه وه ستابوو، جاريكي ديكه بانگي كردم، ئه و جارهيان به بي ترس هه لسامه وه، ئه و ناوه هيچ ته قه يه كي لي نه مابوو، ته نيا بۆني باروتي لي ده هات، له چرکه يه كدا خۆم گهيانده چه كداره كه، ئاي

خودايه چي ده‌بينم! ئەوه هه‌مان ئەو هاو‌پييه‌مه به‌ر له‌گرتنه‌که‌م
نامه‌يه‌کي پي‌دام، که له‌ دو‌اييدا لي‌يان گرتم، ئەو هاو‌پييه‌ چي ده‌کا
لي‌ره؟ حکوومه‌تي تي‌ره کون به‌ کون به‌ دوويدا ده‌گه‌ري. هه‌ر که‌ لي‌ي
ني‌زيک بوومه‌وه، توند باوه‌شي تي‌وه‌ره‌ينام، ويستم لي‌ي بي‌رسم تو‌ بو
له‌گه‌ل ئەوانه‌يت، که‌چي ئەو خي‌را ده‌ستمی گرت و به‌ کۆلاني‌کي
ته‌سکدا برده‌ميه‌ خوازي، له‌ني‌و ئەو هه‌موو ته‌نگه‌تاوي و شه‌پۆلي
تازاره‌کاني ده‌ستم، موچرکي‌کي خۆش به‌ له‌شما هه‌لده‌گه‌را، تا ده‌هات
سوکناييه‌ک هه‌موو گياني داده‌گرت، هه‌ستم ده‌کرد له‌ مردن دوور
ده‌که‌ومه‌وه و له‌ ژيان و تازادي ني‌زيک ده‌مه‌وه، ئەو هاو‌پييه‌م وه‌ک
ئوه‌ي شاره‌زاي کون و قوژبني ته‌واوي شاره‌که‌ بي، به‌ ني‌و کوچه‌ و
کۆلاني وادا ده‌ي‌ردم، که‌ دوو که‌س زياتر جي‌گيان نه‌ده‌پۆوه به‌
ته‌نيشت يه‌که‌وه برۆن، هه‌موو ئەو مالانه‌ي ده‌مديتن له‌ خشت و قور
دروست کرابوون، هاو‌پي‌که‌م له‌به‌ر ده‌رکه‌ي مالي‌ک وه‌ستا، به‌ په‌نجه‌يه‌ک
ده‌رگا‌که‌ي کرده‌وه، مني برده‌ ژووره‌وه، بي‌ ئوه‌ي فزه‌يه‌کي له‌ دەم
بي‌ته‌ ده‌ره‌وه، به‌ناماژه‌ داواي لي‌کردم خي‌را جله‌کام دابکه‌م، منيش
ناچار بووم پي‌ي بل‌يم، له‌به‌ر ده‌ستم ناتوام، که‌ سه‌يري‌کي ده‌رو ديواي
ژووره‌که‌م کرد له‌ شوين خۆم چه‌په‌سام، خه‌ري‌کيوو پر به‌ ده‌نگم هاوار
بکه‌م (ئهي ئەمه‌ ئەو خانووه‌ ني‌يه، که‌ من و تو‌ و هاو‌پي‌کاني ديکه‌
دروستمان کرد، ئەي ئەمانه‌ کتي‌به‌کاني من نين؟) هه‌رچه‌ند له‌
ژووره‌که‌ راده‌مام، جي‌په‌نجه‌کاني خۆمم به‌ سه‌ر ديواره‌که‌وه ده‌بي‌ني،

ئەو دۆشەكەى لەسەرى دانىشتىبووم، بۆنى منى لى دەهات، هەقم بوو
 خۆم وەكو شىت و سەرلىشىئاو بىتتە بەر چا، ئاخىر هەر كەسىك لە
 شوپىن من بوايە ئەو دنيا سەير و سەمەردەى كە من دەمدى، ئەو
 بىدىيايە راست شىت دەبوو، من هېشتا لەسەر پى نەوہستابووم بۆ
 ئەوہى جەكەم بگۆرم، لە هېكرا، گويم لە ھەرا و ھەندامە و دەنگە
 دەنگىكى تىكە لاوبوو، بۆم روون نەدەبۆوہ چى دەلین، بەلام ھەر
 ھەموو دەنگەكان بە گوچكەم ئاشنا بوون، وەختىك خۆم لەنيو
 ئامىزى ئەو ھاوړپىيانە بىنيىوہ كە چەند سال پىكەوہ لەو ژوورەدا
 ژيامان دەبردە سەر، بە بىنىنى ئەو دىمەنە، گريان بىنە قاقاى گرتم، بە
 دەنگ گريام. يەكى لە ھاوړپىكانم بۆ ئەوہى ھىورم كاتەوہ، دەستە
 برىندار بووہ كەمى راگوشى. لە تاوى ئازارەكەم ھاوارىكى توند لە
 دەمم دەرچوو، ئەو جارەيان نەمزانى كى بوو دەستى رادەتەكاند و
 چەند جار پىكش بە ناوى خۆم بانگى دەكردم:

- سەران بىدار بەوہ، حەتمەن خەونىكى ناخۆشت دەبىنى!؟

شەو بوو كە ئىمەيان پەلكىشى دەروەى گرتووخانەكە كرد،
 من نەمدەزانى ئەوانەى لەگەل مندا بوون چەند كەس بوون، ھەر
 كە لە ژوورەكە دەريانىنام يەكسەر چاوميان بەست، شەپۆلىك
 لە ترس، ترسىكى وەحشەتنەك ھەموو گيانى داگرت، نازانم بۆ
 لەو ساتەدا بۆنى خوپىن ئەو ناوہى داگرتبوو، لەژىر پىمدا ھەستم

به جوولہیہک دہکرد ہەر له جوولہی بۆمەلەرزه دەچوو، من
 ئەگەرچی هیچیشم نەدەبینی، بەلام لەنیۆ چری تاریکیدا
 سوپایەک لە دەرویشانی ئیمامم بینی، بە یەک دەنگ و یەک ئاواز
 دەیانوت (سەرمان لەپیتتە ئیمام... دۆژمن ناگا بە مەرام!)
 نەمدەزانی ئەوانە چییان لیم دەویست بۆچی بەو دەنگە تۆقینەرە
 بە دەوری مندا دەیانقیژاند؟ خودایە گەرەکیانە بۆ کویم بەرن؟
 ئەو دەنگ و نمایشکردنە تیمی ئەو سەربازانە هیئایە بەرچام،
 کە خۆیان بۆ لەدردانی کۆمەڵە کەسیک ئامادە دەکەن و هاکا
 پەنجەیان لەسەر پەلایتکە تەفەنگەکانیان هیئایە داوایە و ملی
 گیراوەکانیان بە رووی زەویدا لارکردووە، من لەنیۆ ئەو
 تاریکییەدا یەکیک بووم لەو گیراوە دەست و چاوبەستراوانە، وام
 هەست کرد یەکەم گوللە سوپای ئیمام بە من کەوت، لەو
 دەچوو گوللە بە نیوچاوانم کەوتی، بۆنی خۆین کەللەمی پیر
 کرد، وام زەن برد لەنیزی کەمەو گەرەگری شۆفەلینک دێ و پاش
 کەمیکی دیکە فریمان دەدەنە کەندەلانیک و خۆلبارانمان
 دەکەن. چیمان لێ دەکەن خودایە؟ من هەستم دەکرد خراومەتە
 قۆرتیک و بە خیراییش خۆلبارانم دەکەن. ئیدی لە هەناسەدانیس
 دەکەوتم. هیئەوی نەبرد دەستی بە هانامەو هات، بە پڕەپیر
 منی لەژێر خۆلە کە دەرھینا، بۆ کویم دەبەن خودایە؟ کەسیک بە
 دواي خۆیەو دەستمی رادەکێشا، بەلام بۆم مەعلوم نەبوو، ئەو

كەسە كىيە، لە گىراوكانە يان پياويكى دەولتە، بەگرەى
 ئۆتۆمبىل و تەوژمى ھەواى ئەو ناوە بۆم دەركەوتن كە من لە
 دەرەوہى زىندانم، بەو چرپانەى كە لە دەوروبەرمدا گويم لى
 دەبوون، وا دەھاتە بەرچاوم چەند كەسىك دەورىان دام، لەوہ
 دەچوو پاسەوان بن. كە سوارى ئۆتۆمبىلىكيان كردم، گويم لە
 كۆخەى كەسىك بوو زانيم دكتور رەھىمىش لە گەلماندايە،
 منىش ھەر بە كۆخەيەك وەلامم دايەوہ بۆ ئەوہى ئەرخاين بى،
 كە منىش لەنيو ئۆتۆمبىلەكەدام، كەسىك فەرمانى بە شوفىرەكە
 كرد، كە ئۆتۆمبىلەكە لىبخورپى، خودايە ئەوانە چيان لىمان
 دەوى؟ بەو شەوہ چيمان لى دەكەن؟ من تەنيا بىرم بۆ ئەوہ
 دەچوو، بمانبەن بۆ جىگايەك، لەوى ئەشكەنجەمان بدەن، يان
 بمانكوژن و تەرمەكانىشمان لە چۆلەوانىيەك فرى بدەن، شوفىرەكە
 ناوى خوداى ھىنا و ئۆتۆمبىلەكەى وەگەرخت، گويم لىبوو
 كەسىك كە لە تەنىشتەوہ دانىشتبوو بە ھەناسە ئايەت كورسى
 دەخويىند، ئۆتۆمبىلەكە چەند جارىك پىچى دەكردەوہ، دەتوت بە
 دەورى خۇيدا دەسورپتەوہ، دواتر بى ئەوہى بەملاو بەولادا
 رىيكا، بە راستە رىيەكدا رۆيشت، من ھەستم دەكرد بەرە بەرە
 لە ھەناوى شاردا دەردەچىن و بە رىگايەكدا دەرۆين لە دەرەوہى
 شاردايە، ئۆتۆمبىلەكە ھىندە بە خىرايى دەرۆيشت دەتوت لەو
 وەختەى بۆى ديارىكرابوو، دواكەوتبوو، لەوہش دەچوو كەسانىك

هەبن لە شوێنێک چاوەڕێمان بکەن، بۆ ئەوەی پادەستی ئەوان
 بکەین، ماوەیەکی زۆر که بە مەزنده لە دوو دەمژێران پتر دەبوو،
 کەسمان نەمان لێوە نەهات، چاوەڕێی ئەو قەدەرە بووین کە بۆیان
 کیشابووین، من لە هەموو ئەو ماوەیەکی کە بە رێگاوە بووین،
 چەند جارێک خەوم لێکەوتبوو، تەنیا ئەو کاتانە بە ئاگا
 دەهاتمەوە، کە ئۆتۆمبیلە کە لە خالەکانی کۆنترۆل دەوێستا، مەژۆ
 زەحمەتە لە ساتێکی ئاوادا خەو بێتە چاوانی، کەچی من پێتان
 سەیر نەبۆی چەند جارێک کە لە شاخیش بووم لە کاتی تەنگژە و
 ناخۆشیشدا، لەسەر پشستی و لایخ خەو هەلمەتی بۆ دەهێنام، لە
 هەموو ئەو جارەش تەنیا کەرەتییان بەربوومەتەو و سەرم
 شکاوه. سواربوون لەسەر پشستی و لایخ میناک ئەو وایە لەنیو
 لانکدا بیت و کەسێک راتبژەنی، سەفەرەکانی سەر پشستی و لایخ،
 گەرانیکی ئازادانە بوو بە دواي دۆزینەوێ ئازادی! بەلام سەفەری
 ئەو کاتە نیو ئۆتۆمبیلە کە، گەران بوو بە دووی چارەنووسی
 نادیار، من هەر لەو کۆرە هەلەبجەییە دەچرووم کە توانیبووی چەند
 هەنگاویک بە پێش مەرگی خۆی بکەوی و دواجار مەرگ
 ببەزینی، کەچی لە گەرانیدا بە دواي ئازادی، قەدەرێکی کە
 چاوەڕێی بوو، لە سنوورەکانەو زیندانەکانی ئەودوو و لات
 هەلیانلوشی. تێستە ئەو، رەنگبۆی تەنیا بێر لە چارەنووسی ئەو
 کەسانە بکاتەو کە لەناکاو دا، لە چارەنووسی بۆ ئەوەی

خواجه‌فیزیان لی بکا، به جیی هیشتن، رهنگبی سوورگولی
 خوشکی ئیسته‌ش به باوه‌شیه‌وه بیّت و له‌نیو سه‌فه‌ری نادپاری
 ئەو ئۆتۆمبیل‌ه‌دا (ئەگەر لەگەڵمان بی) هەر پیی بلّی (کاکە
 بە جیم مەهیله). خاترجەم بووم دکتۆر رەجیمیش، کە بە
 کۆخە‌کە‌ی دە‌مزان‌ی لە‌گەڵمان‌دایە، پیری لە‌وه دە‌کرده‌وه، کە بۆچی
 لە‌ هە‌موو تە‌مە‌نیدا بۆ سات‌یکیش بە‌ خە‌ونی ئازادیی نە‌گە‌یشت؟
 ئیمە لە‌و ئانوساتە‌دا تاکە‌ شانسی‌کمان هە‌بوو، کە تروس‌کاییە‌ک
 هیوای پیّ دە‌به‌خشین، ئە‌ویش بە‌رده‌وامی شە‌ری سه‌ختی نی‌وان
 عی‌راق و ئی‌ران بوو، دە‌نا چاره‌نووسمان یە‌ک شت بوو، ئە‌ویش لە
 جیاتی ئە‌وه‌ی لی‌ره بانه‌یلنە‌وه، رهنگبوو راده‌ستی حکوومه‌تی
 عی‌راقمان بکە‌نە‌وه، کە بۆ تارومارکردنی ئە‌و، چە‌کمان
 هە‌لگرتبوو، هەر ئە‌و هیوایە‌ کە‌مه‌ وای لی‌کردبووم ئە‌شکە‌نجە‌ و
 زیندانی ئە‌ویم پیّ قبوڵتر بی. ئە‌وه‌ی بە‌ درێژایی ری‌گاکە
 ماندووی کردبووم و ئازاری دە‌دام ئە‌و پەرۆیە‌ی سه‌رچاوم بوو،
 ئە‌ویش بۆ خۆی ئە‌شکە‌نجە‌دانێکی دی‌کە‌ بوو. من کە‌ منداڵ بووم
 زۆر جار لە‌ یاری‌کردن لە‌گە‌ڵ منداڵانی دی‌کە‌ چاوی خۆمان بە
 هە‌مان شی‌وه دە‌به‌ست، ئە‌و کاتیش هە‌ولمان دە‌دا هیچ شتی‌ک
 نە‌بینین، بە‌لام لە‌وه دە‌ترساین، کە‌للە‌ی سه‌رمان بە‌ر یە‌کتر بکە‌وی
 یاخۆ هە‌لدی‌ری‌ک رامان‌کیشیتە‌ خواره‌وه، لە‌ تاری‌کە‌ شە‌وانیشدا
 یاری ئاوامان کردووه، بە‌ تاییه‌تی لە‌ یاری (بە‌رده‌ گەرمانی)‌دا

دەبوايە ئەو بەردە گەرمە بدۆزىنەو، كە لەنيۆ ئاگردا گەرم
 دەكراو فېرى دەدرايە دوورى ئاگرەكە، لە گەرانىشماندا گەرەكبوو
 زۆر بە دىقەت و ئاگايىەو دەستمان بكووتىن، ئەو كۆ پەنجەكانمان
 بسووتىن. ئىمە لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەدا نەپەرۆى چاوشاركىمان لە
 چاوبو، نە بەدووى هېچ شتتېكىشدا دەگەراين، ئەو ئەوان بوون
 بە ئارەزووى خۆيان چاويان دەبەستىن و دەيانگەراندىن، وەك چۆن
 لە كاتى لىكۆلئىنەو دە بە چاوبەستراوى داتدەنن و خۆيشت
 نازانى شەق و زلە لەناكاوەكان كەى و چۆن و لە كۆيوە دىن.
 لەنيۆ ئۆتۆمبىلەكەش هەر ئاوا نازانى بۆچى ئەو رىگا دوور و
 درىژەت پى دەبەن و لە دوايىشدا لە كۆى دەتھىننە خوارەو و لە
 چ ژوورىكى تەسكوترىسك فېرىت دەدەن. لە ھەموو
 دانىشتنەكانىشدا ھەر ئەو قسانە دووبارە دەبنەو، كە لە يەكەم
 لىكۆلئىنەو بەر گووت كەوتوون، بەلام لە ھەموو جارەكاندا
 ئەشكەنجەيەكى نووى دادەھىنن. چ پەرتازارن ئەو ئەشكەنجەيەكى
 بە چاوبەستراويىەو بەر جەستەت دەكەون؟! لە ھەلبەزىن و
 دابەزىنى ئۆتۆمبىلەكە بۆم دەركەوت، كە بە رىگايەكى پە لە
 كەند و كۆسپىدا دەرۆين. مەن بۆ خۆم وام ھەست دەكرد ئەو
 شوينەى پىيدا دەرۆيشتىن، چۆلەوانى و دوور لە ئاوايى بوو.
 گووت لە هېچ شتتېك نەدەبوو، تەنيا لە گەرە گرى ئەو ئۆتۆمبىلەى
 كە ئىمەى ھەلگرتبوو، ئۆتۆمبىلەكە دواى ماوہيەك لە

که مکردنه وهی خیرایی، به هیواشی وهستا. گویم لیبوو که سینگ له سه رخۆ داوای کرد که دامانبه زینن. بۆ تیمه ی چاوبه ستراو هه موو شتیك وهکو یهك بوو. من بۆ خۆم لهو سه فهره دور و درێژهدا، ههستم نه ده کرد له شوینی که وه گواسترایتته وه شوینیکی دیکه، ئاخ له نیو تاریکی خهست و چاوبه ستندا هیچ واتایهك بۆ جولو هکانی ده ره وهی مرۆف نامینی!

تیمه یان له گرتوو خانه یکی چکۆله ی شارێکی بچوک ره وانه ی زیندانێکی مه زنی شارێکی مه زن کرد. هه ر زوو یه کی له لیپرسراوانی ئه وی پی و تین که زیندانه نو ییه که مان ناوی (ده ریا) یه، له دوا ییدا بۆم روون بۆ وه، که به هه زاران کهس لهو شوینه زیندانیی کرابوون، ئه وهی له یه کهم رۆژه وه بووه مه راقم، دیار نه مانی دکتۆر ره حیم بوو، که له هیه چ کۆر و کۆبوونه وه کی نیو زیندانیش ده رنه ده که وت، من زیاتر بیرم بۆ ئه وه چوو، ئازاد کرابی. ئه گه رچی ئه و زیندانه هه وجۆلیکی زۆری پیوه دیار بوو. ئه و هۆله ش که منی لیبووم زیاتر له سه د کهسی لیبوو، که چی به ونبوونی دکتۆر ههستم به ته نیاییه کی زۆر ده کرد. خۆم وا ده هاته بهرچاو وهك ئه وهی له و دنیا پان و به رینه دا به ته نیا به جی هیشتراجم و تازه هیه چ که سیکی نیزیك پیم نه زانی و هیه چ ده ستیکی به هی زیش فریام نه که وی. زۆرینه ی کاته کان به ته نیا له سه ر قه ره ویله کهم داده نیشتم و له په نجه ره که ی به رانه برم راده مام. خۆم

له دهره وهی زیندان ده بینیییه وه. دوو کەس له نیو ئەو هۆلە گه وره یه
 سه رنجیان راکیشا بووم، کورپکی گه نجی تازه ری که ناوی (عه لیره زا)
 بوو، زۆر که م له سه ر جینگاکه ی ده هاته خواره وه. به رده وام له سه ر
 زگ راده کشا و ناوه ناوه سه یری په نجه ره که ی به رده می خۆی ده کرد
 و شتیکی ده نووسی. له تیپرامان و وردبوونه وه یدا هه ر له شاعیری ک
 ده چوو، که وینه ی دیمه نه شیعییه کانی بگری، په نجه ره که ی لی
 ده رچی زۆر به زه حمه ت له ده وره یه ری خۆی راده ما. به دلّ حه زم
 ده کرد لی نیزیک بمه وه، به لام جورته تی ته وه م نه بوو له و فه زایه
 ده ریبه ینم. ئەو کورپه هه ر له یه که م رۆژه وه خۆی پیناساندم، به لام
 وه ک چۆن نه ده چوو له ی هیچ که س، هه ر ئاواش ته نیا سلاوی لیم
 ده کرد و بزهییه کی پر به راته تی مندالانه ی بو فری ده دام. هه ر ئەو
 بزهییه منی بو خۆی راکیش کردبوو، هانی ده دام ته گه ر بو
 جاریکیش بی هه ر ده بی لی نیزیک بمه وه. ئاخیره که ی بریارم دا
 بچه لای، وه ک ئەوه ی به وی داوا ی شتیکی لی بکه م، له رۆخ
 قه ره ویله که یه وه وه ستام. ئەو، سه ری به سه ر ده فته ره که ی شو
 کردبووه، ئاگای له من نه بوو، توانیم یه که م دپری شیعی
 لاپه ره که ش بخوینمه وه. تا دوا یین دپری شیعه ره که ی نه نووسی سه ری
 هه لته بری، که منی بینی بزهییه کی زۆر شیرین سیمای داپۆشت.
 سه لامم لیکرد و یه کسه ر به فارسی پیموت:

- باشتەر... با دلت به شووشه‌کانی په‌نجهره‌ی دلی ئەو بریندار
بی!

عه‌لپره‌زا وه‌ک ئەوه‌ی به‌کی به‌په‌له‌پروزی له‌خه‌و به‌ئاگای
بینیته‌وه، سه‌ره‌تا که‌می‌ک شله‌ژا، دواتر به‌هیمنی پی‌که‌نی و داوای
لینکردم که‌می‌ک له‌لای دابنیشم، منیش نه‌مویست وه‌ختی‌کی زۆری
لی بکوژم. ههر به‌پیوه‌ لیم پرسی:

- عه‌لی گیان تو شاعیری؟

عه‌لی وه‌ک ئەوه‌ی پی‌شبینی ئەو پرسیاره‌ی له‌من نه‌کردبی
به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ وتی:

- له‌وه‌ ده‌چی ببه‌ شاعیر، تو چ کاره‌ی؟

- منیش هه‌ندی‌جار شیعیر ده‌نووسم، به‌لام شاعیر نیم.

هه‌ستمکرد عه‌لپره‌زا زیاتر ئاماده‌یی خۆی نیشان دده‌ا بو
ئوه‌ی له‌لای دابنیشم. خیرا ده‌ستی دایه‌ ئەو ده‌فته‌ره‌ی شیعیری تییدا
ده‌نووسی. ئەوجاره‌یان لیم پارایه‌وه‌ بو ئەوه‌ی دابنیشم. منیش له
راستیدا زۆرم پی‌خۆشبوو، به‌لام له‌وه‌ ده‌ترسام له‌ زمانی شیعیری
فارسی نه‌گه‌م، ههر که‌ روونیشتم به‌کسه‌ر شیعیره‌که‌ی بۆم
خوینده‌وه‌، که‌ به‌ کوردییه‌که‌ی ئاوابوو:

" (دنیا) به‌گه‌رده‌یی خۆی له‌ باوه‌شی بچووکی من

جیی ده‌بووه

(دنیا) سیوکی‌کی هه‌لال بوو

هەر چه ند لیم ده خوارد
 که م نه ده بووه
 ئیسته (دنیا) له نیو دلی شاخه کان
 چهیرانی ته نیایی ده لیت
 له سهر تاشه بهرده کانی شهوی
 دیمه کانی دوینیم، بو ده کیشی"
 هیشتا زوری مابوو کوتایی به خویندنه وهی شیعره که بینی،
 ویستم لی پیرسم "مه به ست له (دنیا) چیه؟" به لام بیده نگ
 بووم. عه لیره زا له تیرامانه کهی مندا ئیستیکی کرد و له خوینه وه
 لیمی پرسی:
 - تو کوردیت؟
 - به لی.
 به پیکه نینه وه وتم:
 - ره نگبی له بهر فارسییه که م وا بزانی شه فغانیم؟
 پیکه نینی ههردوو کمان ناویتهی یه کدی بوون، ویده چوو
 عه لیره زاشتی دیکه ی له دلدا بووی، به نه ختیک هه لچوونه وه، که
 له گه لیدا سیمای سوور هه لگه را، پیمی وت:
 - له سهر چی گیرای؟

ههستمکرد هیشتا وهختی ئهوه نههاتووه باسی خوومی بو
بکه، کهچی ههزیک که له نیویدا هیزیکی له راده به دهری تیدا بوو،
ناچاری کردم هه ندیك شتی سه ره تایی بدرکینم و بلیم:
- من پيشمه رگه ی ئه و دیو بووم، بو چاره سه رکردن هاتمه ئیره
و گیرام.

عه لیره زا که گوپی له و قسه یه بوو، ده ور به ری چاوه کانی
فره وانتر بوو، نازانم چۆن یه کسه ر باوه ری پیمکرد؟ خه ریک بوو به
نیگا عه جو له کانی قوتم بدا، من له و ده مه ویستم هه لسم و برۆم،
که چی نه ک هه ر قبوولی نه کرد، بگره له وه ده چوو نه یینییه کی
له مندا دۆز بیته وه. هه ر زوو گلاسیك چای له به ر ده مم دانا و
زیتیر لیم نیتزیک که وته وه، من له و کاته ی قومی یه که مم له چایه که
ده دا، بیرم له لای خو مه وه نه بوو، له خه یالما له گه ل کچیک ده دوام
که له ئیرانه وه له ترسی گرتن و راوه دونان له گه ل کۆمه لیک که سی
دیکه په نایان بو باره گه اکانی ئیمه هینابوو... ئه ی خودایه ئه و
کیژه چ چاویکی به خشنده و چ کانگه یه کی ئه وین بوو! من نازانم
ته نیا ئه وه من بووم که له چاوه کانی راده مام هه ستم به شنه بایه ک
ده کرد که به نه رمی به سه ر جه سته مدا تیده په ری، یان ئه وانی
دیکه ش هه مان ئه و هه سته یان هه بوو؟ هه ر کاتیک ته وقه ی له گه لم
بکر دایه، بو ماوه یه ک سه رسامی ده بووم و جه سته می شه لالی بهنج
و دلمی ویران ده کرد، ئه و کیژه هه موو سپیده یه ک به ر له وه ی نان

به گهروماندا بچیتته خوار، دهفتهرئیکى دهخسته بن ههنگلى و له
 دوور دوورى بارهگهکهمان له بن دارئیک دادهنیشت و خهریکى
 نووسینى شتئیک دهبوو، شهگه ر بۆ خواردن بانگمان نه کردایه، ههر
 لهوى دهمايهوه، من شه و کاته که له شاخ بووم هئشتا هئچ کچئکم
 له نئزیکهوه نه ناسیبوو، یان راستر وایه بلئم ئافرهتئیک له ده رگای
 دئلمى نه دابوو، تا هۆگرى بئم، که چى شه و کئژه رۆژه لاتئیه
 رفتهاره پر نهئینى و سه رنجراکئشهکانى، وای لئکردبووم زۆرئینهى
 کاته کانم بئرى لئ بکه مه وه، چ خۆش بوو شه و رۆژه، خۆئشم
 نه مزانى شه و جورته ته م له کوئ بۆ هات، له ناكاو برپارمدا خۆم له
 هاوړئیکانم بدزمه وه و له و کئژه بئدهنگ و سئما تئى لوغزه نئزیک
 بئمه وه، من به بیانوى کۆکردنه وهى وشکه دار، خۆم گه یانده لای
 شه، که چى شه و دهک شه وهى منى ههر نه دئیبئ سه رئشى بهرز
 نه کرده وه، له وه دهچوو له نئبو قولائى نووسئنه کهیدا غهرق بووبئ و
 هئچ پئوه نئدئیه کى به دنئای دهره وه دا نه مابئ، من ناچار بووم رووم
 وه رگئرم و شه ناوه جئ بهئلم، شه کاتهى له و دوور ده که و تمه وه،
 گوئم لئ بوو، له سه ر خۆ بانگى کردم:

- هاوړئ (سه ران) وه ره پارچه شئعیرئکى خۆمت بۆ
 بخوئنمه وه!

ههر که ناومى هئنا، خۆئشم نه مزانى چۆن وه کو گولله له بهر
 ده مئیدا ئاماده بووم و وتم:

- هاوړی (دنیا) تۆ شاعیریشی؟

ته گهر جه زبه ی نیگا کانی (دنیا) نه بوايه، نه مده توانی له
ته کيدا رو بنیشم، ته گهر چی به زاریش داوای لی کردم، به لآم
به شپوه یه که خۆم دهرخست وهک ته وهی گویم له هیچ شتیک
نه بووی، ته گهر چاره پر سیحر و به هیزه کانی ته و نه بونایه که
وهک موگناتیس رایانکیشام، ته واهرگیز جورته تی ته وده نه ده کرد
بستیکیش لی نیژیک بومه وه. هاوړیکانی دنیا، هه موو جزره
پیوه نییه کیان له نیوان نیر و میدا قه ده خه کردبوو. (دنیا) ده یزانی
من که له ده ورو بهری ته ودا ده سووریمه وه له بهر خاتری ته وه،
له وهش ئه رخاین بوو که من له نیو هه موو ته و کچانه ی ته ووی،
ته نیا خزی بوو، ببوه چی سه رنجی نیگا کاتم، له وه ده چوو
هه ردو و کمان ساته وه ختیکی زۆر باشمان بو ته و چاوپیکه و تنه
هه لئبژاردبی، من له رابردو وشدا هه ولّم داوه به دوور له چاوی
پولیس ناسای هاوړیبیان، قسه ی له گه لدا بکه م، که چی له
له حزه یه کی خیرادا برپاره که م گوړپوه و له ووی دوور که و تومه ته وه.
ته و جارهیان پی ده چوو حه زی یه کتر بینین له لای هه ردو و کمانه وه
چه که ره ی کردبی. به لآم من به نیگه رانییه وه له ته نیشتی دانیشتم،
ته و ههستی به بی ئو قره یی من کردبوو، که چی نه یده زانی چ
خوشیییه کی بی نه ندازه ئاوتنه ی نیگه رانییه که م ببوو، (دنیا) بو
ته وهی ری له ترس و دوو دلییه که م بگری، به چاویکی پر له میهر و

ئەوينەنە، داۋاي لىكردم گوي بۇ خويىندەنەۋەي شىعەرەكانى شل كەم،
لەو دەمە ھەستەم كرد ھەموو گيانم بۇ بىستىنى شىعەرەكانى ئەو
ئامادەيە، سەرەتا ھەر كە لىۋەكانى لىكترازاندا و يەكەم پەيئە لە
دەمىيەۋە دەرچو، وا ھاتە بەرچاوم كۆمەللىك وردە پەپولە لە
نىۋان لىۋەكانىيەۋە ھەلقىپىن، ئەو بە سەرسورمانەۋە ۋەك ئەۋەي لە
خەو بىدارم بىكاتەۋە، لە سەرخۆ رايىتەكاندم، دەتوت دەيزانى لە
جياتى وشە، پەپولە دەبىنم، بە بزەيەك ھەر لە شكۆفەي خونچە
گوللىكى دەكرد، تىمۆە رامما و وتى:

- ئەۋە لە كوئىت ھاۋرى سەران؟

نەمزانى چۆن ۋەلامى بدەمەۋە و چى پى بلىم، ئەو جارىكى
كە دەستى كردهۋە بە شىعەر خويىندەنەۋە:

- من و تۆ ھاۋرى

خەلقەندەي رەھىللە بارانىكى بەھارىي بووين
رووى تۆفانەكانمان لە شارەۋە بەرەو كىۋەكان دەبرد

من و تۆ ھاۋرى

بەر لەۋەي بىن بە رووبار

سنگى بەھارىان مېخەكپىژ كرد

من ئىستە دلۆپە بارانىكى ئەو رەھىللەم لە دوورى تۆ

تۆ ئىستە ئەو رەھىللەي بەبى دلۆپە بارانى من

چ حوزنىكى قوۋلە ھاۋرى

من تو نه بینم که له ویی

تۆش من نه بینم که لیږم

(دنیا) که له خویندنه وهی شیعه که بزوه، له جیاتی شه وهی دهستخوشی لی بکه م، هیچم نهوت، شه وهستی به نارچه تبون و دلگرانی من کرد، ویستی شتی کم پی بلی، به لام نهیوت، له شوین شه ودا بزیه کی دیکه ی بز کردم و هه لسیاه سهر پی، دهفته ری شیعه که ی خسته وه بن هه نگلی و به چاویکی پر ماناوه سهیری کردم، ههر له وه دهچوو پیملی " تو شه و کهسه نیت که من به دوویدا ده گهریم " به و نیگایه زیاتر ویرانی کردم، ناچار بووم هیژیک وه بهر زمانم بدهم و پیی بلیم:

- دنیا گیان شیعه که ت زور جوان بوو، به لام توخوا شه مهت بو کی نووسیوه؟

هه ناسه یه کی قول به نیو لیوه تهر و ناسکه کانی دنیا هه لکشا، پیدهچوو به و پرسیاره ی من، یادگاریه کی زوری به بیر هاتبیته وه، له خومه وه حهزم کرد زیتر بیناسم و پرسیاره ی زورتری لی بکه م:

- شه کهسه له ژیان ماوه؟

- به لی، له ژیان ماوه و له ژیانیشما ماوه!

به رسقه که ی شه گهرچی بو من زور قورس و دژوار بوو، به لام نه مهیشت کاریگه ریبه که ی به سه رمه وه دیار بی. ویستم سوپاسی

بکەم بۆ ئەو یەکتربینیڤنەمان، کەچی ئەو بە پێش من کەوت و تەوقەییەکی لەگەڵ کردم، بە شەرمیشەوێ چاوە ئارامبەخشەکەیی بۆم هەلپەری و وتی:

- سوپاس بۆ هاتنە کەت، بۆ گوێگرتنە کەت.

(عەلپەزا) بە تێکردنی چایەکی دیکە منی گەراندهوێ نیو زیندان، زۆر بە نەرمی وەک ئەوێ گوناحیکی دەهەمبەر من کردبێ پێمی وت:

- ببوورە، دەزانم خەیاڵت دوور رویشتبوو، ویستم بلێم لە شیعەرە کەم گەیشتی؟

من ئەرخاین بووم کە ئەو پرسیارەیی لێکردم، سەروسیمامی بە سوور هەلگەراوی بینیبوو، چونکە بەر لەوێ بەرسقی بدەمەوێ، بە سەرسورمانەوێ پێمی وت:

- چییە، شتێک هەیه پێم بلێی؟ دەی، شیعەرە کەت بە دل بوو، یان نا؟

بە بزەیه کەوێ پێموت:

- ئەوێ بۆت نووسیوێ شاعیرە؟

وێک ئەوێ بییەوێ خۆی لە وەلامە کە بدزیتەوێ، لە سەرخۆ

هەردوو دەستمی راگوشین و بە پێکەنینەوێ وتی:

- تۆ چیت داوێ لەمە، من دەلێم شیعەرە کە چۆن بوو؟

لهو دهمه له ژووری کارگیریهوه سیجار ناوی کهسیکیان بانگ کرد، تهواوی هۆله که له بیده‌نگیدا نقووم بوو، کهسه که که ناوی ره‌حیمی فه‌لاحیان بوو، خیرا خۆی ناماده کرد و بو شوینی مه‌به‌ست رژیشت، ئیمه‌ی زیندانیی هه‌ر هه‌موومان چاومان بریبوه ده‌رگای هۆله که، فه‌زایه‌کی سامگرتوو هۆله که‌ی داگیر کرد، (عه‌لیزه‌زا) وه‌ک نه‌یه‌وی کهسیکی دیکه گویی له قسه‌کاغان بی، له‌سه‌رخۆ پیمی وت:

- ئه‌و پیاوه حوکه‌که‌ی ئیعدامه، باوه‌ر ناکه‌م بگه‌رپه‌ته‌وه!
دوو خوله‌کی نه‌برد، ره‌حیم گه‌پایه‌وه و خواحافیزی له کۆمه‌لیک زیندانی کرد، له‌نیۆ ئه‌و هه‌موو زیندانیانه‌دا ته‌نیا یه‌ک که‌س لیتی پرسی:

- بۆچی بانگیان کردی ره‌حیم؟

ره‌حیم ته‌نیا به‌ ئاماژه، نه‌زانینی خۆی له‌و بانگ‌کردنه ده‌برپ، ره‌نگی له‌ کهسیک ده‌چوو، خوین له‌ شیدا نه‌مابی، به‌ زه‌جه‌ت ده‌یتوانی سه‌ری هه‌لبري، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زیپری هاوسه‌ریه‌تی دایه‌ ده‌ست یه‌کی له‌وانه‌ی له‌ ده‌رووبه‌ریه‌وه وه‌ستا‌بوون، گویم لیبوو له‌سه‌رخۆ پیی وت:

- ئه‌گه‌ر نه‌هاقمه‌وه، ئه‌م پاسپارده‌یه‌ بده‌ ده‌ست ژنه‌که‌م، ئه‌و

خۆی تیده‌گا!

ره حیمی فلاحیان بهر له وهی رووی خوئی وهرگیږی و بړوا، به په له له هه موومان راما، دواتر ههردوو دهستی بهرزکردنه وه و به چاوی تژی له رۆندکان خواحافیزی له هه موومان کرد، من له شوینن خۆمه وه چه ساپووم، بیرم له وه ده کرده وه، که چۆن بهر له وهی په تیک بڅنه ملی ره حیمه وه، ره حیم هه ولئی ته وه ده دا دیمه نه کانی رابردووی له گه ل خیزانه کهی بهینیتته بهرچاو. پاش که میکی دیکه هه موو ره نگه کان له بهر چاوی ره حیم له نیو تاریکیه کی قه ترانیدا ده توینه وه، ئیدی کات و شوین له بیماناییدا کو تاییان پیدی. ملیک به داریکدا هه لده واسری، چاویک بو ته به د هه لئایه ته وه ..

(عه لیره زا) به تۆمه تی ئه ندامبوون له ریکخراوی (فیداتیاییان) ته کسه رییه ت) شه ش سال حوکمی بو بړابژه، ته مه نی له بیست و پینج سال تی نه ده په پری، زۆرینه ی کاته کانی یان به خویندنه وهی رۆمان یاخو شیعرنوسین، یان به دالغه لیدانی قول به سه ده برد، هه ندی جاریش له بهر خۆیه وه قسانی ده کرد، راسته زۆرینه ی زیندانییه کان ته وه خه سله ته یان هه بوو، به لام عه لیره زا له نیو تیپامانه قول له کانیدا هه ستت ده کرد له گه ل که سیکی خۆشه ویست ده دوی، له چاوه پر میهر و خه نده هاویژیدا تیشکیک به ده وریدا په خش ده بۆوه، هه ر له نیگای پر له نوری عاشقان ده چوو، ته وه له ده مانه هیچ که سی نه ده بینی، دلنیا بووم نه ییده زانی له کویش

دانیشتوه و چ شتی له ده‌وروبه‌ریدا ده‌گوزهری، حه‌تمن رۆژانی ژووری ئینفرا‌دیشی هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه به‌رپ‌کردوهه. له‌وه ده‌چی خۆش‌ترین مه‌نزله‌گی عاشقان ته‌نیا‌یی بی، ئه‌وانه له‌نیو ئاپۆرای خه‌له‌کیشدا ته‌نیان، له‌نیو زیندانیشدا ته‌نیا له‌گه‌له‌ مه‌عشوقه‌کانی‌اندا ده‌ژین. عه‌له‌پ‌ه‌زا ده‌بوا‌یه رۆژانه چه‌ند ده‌مژمیریک سه‌فه‌ری خه‌یاله دوور و درێژ‌خایه‌نه‌که‌ی بک‌رایه. ئه‌و، له‌و گه‌شت و گه‌رانه‌یدا ره‌نگی ئه‌و عاشقانه‌ی ده‌گرت، که له‌ حالێ ژووان دان، سیمای له‌وه‌ده‌چوو له‌ باوه‌شی خۆشه‌ویسته‌که‌یدا بی. ئه‌و، له‌ زه‌مه‌نی‌کدا ده‌ژیا به‌ده‌ر له‌ هه‌موو ئه‌و یاسا و ریسایه‌ی که له‌نیو زینداندا به‌رقه‌رار بوون. خۆش‌ترین ساته‌کانی ئه‌و، دا‌برانیکی بی ئه‌ندازه‌ بوو له‌ ئیمه، توه‌نه‌وه‌ بوو له‌گه‌له‌ ئه‌و کیژۆله‌یه‌ی که ناوی (دنیا) بوو. عه‌له‌پ‌ه‌زا هه‌ر ئه‌و کاته‌ی شیع‌ره‌که‌ی بو‌ خویندمه‌وه، له‌ چاوی مندا په‌ی به‌ نه‌هینییه‌کی ده‌روونم برد، ئه‌و‌ده‌م پرسیاریکی بو‌چی بوو، به‌لام هه‌یچی نه‌وت. دوا‌ی چه‌ند رۆژ خۆی هاته‌ لام و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ له‌ دوور چاوه‌کانم راما و پیم‌ی وت:

- تو دنیا ده‌ناسیت؟

من ته‌گه‌رچی ماوه‌یه‌ک هۆگری (دنیا) ببوم، به‌لام کاتی‌ک بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و پپوه‌سته به‌ که‌سیکی دیکه‌وه، ئیدی له‌نیو دل‌ما

تهنیا وهك یادگاریهك مایه وه، ئه و كاته ی عه لپهزا ئه و پرسیاره ی
لینکردم، خویشم نه مزانی بو راستیییه كه یم پینهوت:
- براده رانی ئیوه له لای ئیمه زور بوون، به لام نازانم (دنیا)
كامه یان بوو!

زه رده خه نه یه كه خیرا هاته سه ر لیوه كانی عه لپهزا، وهك ئه وه ی
دلنیا بی كه من شتیکی لی ده شارمه وه، دووباره لیم پارایه وه و به
چاوئیکی دۆستانه و حوزن نامیزه وه وتی:

- ده زانی، به لام ناته وی پیم بلئی!
كه دیقه تم له عه لپهزا گرت، له قوولایی چاره کانیدا
تیشکیکم بینی، له نیو تیشکه كه دا رووخساری (دنیا) م بینی،
(دنیا) له ژیر هه مان ئه و داره پر قه د و گه لایه دانیشتبوو، به ده م
خه نده وه پیمی وت:

- سه ران ئه وه ی خویشم ده وی له ژیان ماوه!
عه لپهزا وهك ئه وه ی نه یه وی وه ختی خوی له نیو بیدهنگی
مندا به فیرو بدا، رووی خوی وه رگیرا و پشتا و پشت ههنگاوی
دوودلی نا و لیم دوور كه وته وه، یه كسه ر چووه سه ر قه ره ویله كه ی و
ده فته ری شیعه ره كانی له ژیر بالیفه كه ی ده ره ینا و دهستی به نووسین
کرد. منیش له شوین خۆم هه لسامه وه و بریارم دا راستیییه كه ی پی
بلیم، له وه ده مه له و دیو په نجه ره كه وه دیه نی به فربارینیکی به گورم
بینی. چهند ههنگاویك له په نجه ره كه نیزیك بوومه وه. ئاوړیکم له

عهلپرهزا دایه وه. عهلیرهزا خه ریکی نووسین بوو، له هه مان کاتیشدا ئه و ملیپچه ی بۆن ده کرد، که له ملی ئالاند بوو. رهنگی ملیپچه که هه مان ئه و رهنکه بوو، که (تارا) ی کچه پیشمه رگه ی بنکه که مان له شه ویکی به فر باریندا بۆمی هیئا و به دهستی خۆی له ملی ئالاند. ئه و شه وه من و هاوړپیه که له نیو هه موو هاوړپیاندا خۆمان بۆ به جیهینانی کاریکی قورس و خه تهرناک هه لپژارد. له و شه وه دا کۆمه لیک چه کدار، شه که ت و ماندوو، بوونه میوانی ئیمه. له نیو ئه و چه کدارانه دا که سیک له نا کاو هه لسیاه وه و له پرمه ی گریانی دا و یه کسه ر به ربۆوه و که وته سه ر پشت، ئه و بویه ره هه موومانی چه په ساند، که هه لمانسانده وه و لیتمان پرسى:

- چی بووه، چ روویداوه؟!

یه کیك له چه کداره کان له وه ده چوو به رپرسی مه فرده زه که بی به ناره حه تیبه وه وتى:

- له سه ر ئه و شاخه ی پشتمان، چه کداریکمان لی به جیماره، که برای ئه مه یه!

زۆر به وردی ئه و شوینه یان بۆ ده ستنیشان کردین که چه کداره که یان لی به جیهیشتتوو. وه که بۆمانیان روون کرده وه، ئه وان زۆر به زه جه ت توانیبوو یان خۆیان له نیو به سته له که و به فری ئه و شاخه دا رزگار بکه ن. ئه و که سه ش که به جیمابوو، له وه ده چوو له په لویۆ که وتبی. لیپرسراوی بنکه که مان داوا ی لی کردین دووانمان

خۆمان بۆ هېنانه وهى ئەو كەسە بە جىماوه هەلبەتتېرىن. بىي دوودلى
 من و ھاوپېيەك دەستمان بەرز كرده وه. خېرا خۆمان ناماده كرد.
 لېپرسراوى بىنكەش دوو ولاخى بۆ هېناین، ھەموو ئەو شتانهش كە
 پېويست بوون لەگەڵ خۆمانیان بېھین، خستماننە نېو توره گەھى
 سەر پىشتى ولاخەكان. بەر لەوھى بەرپى بکەوین، لە دوورى چەند
 ھەنگاويك (تارا) لەبەر دەمانەوه وەستابوو، نەمدەتوانى بە روونى
 چاوه رەش و قژە قەترانییەكەھى لەو شەوھدا بېینم. ھەواى ئەو
 بىنكەيەش كە كەوتبووھە بنارى شاخەكە، سارد و لەشەستىن بوو.
 (تارا) بە نىگەرانییەوه لىم نىزىك كەوتەوه. بە ھەردوو دەستى
 ملپىچەكەھى مىلى خۆى لە مىلى من ئالاند. ئەگەر ئەو شەوھ
 ساردوسرە نەبوايە نەمدەتوانى تىكەلېوونى ھەلمى ھەناسەى
 ھەردووكمان بېینم، ئەرخاين بووم ئەگەر لەو شوینە تەنیا من و
 ئەوى لىبوايە توند لە ئامىزى دەگرم، بە ماچ ھىزى پى دەدام و بە
 چا و رەھى پى دەبەخشىم. (تارا) تەنیا ئەوھندەھى پىكرا پەنجەكانم
 بگوشى و لىوھ بەخەندەكانىم نىشان بىدا و لە سەرخۆش پىمبلى:

- ئاگادارى خۆت بە سەران.

لە دوای وشەى (سەران) بە ھەناسە ھەلماويیەكەھى كۆتايى
 بە وشەى (گىانى من) ھىنا، من تەنیا ئەوھندەھم بەس بوو، كە
 پىمىوت "گىانى من" ھەستم كرد توانايەكى زۆر داخزايە نىو
 جەستەم. ئۆخزنى خۆشییەك لەنېو دەرووندا جىگىر بوو. ئىدى

دهستان له یه کدی بهردا و به خوّه لدانیکى خیرا میناک ئه وهى
 بۆ پیشبرکیتیهك بچم، خوّم له سه ر پشتى ولاخه كه بينییه وه.
 ههردوو کمان به پریکه وتین ، ئیمه شاره زاییه کى ئه وتۆمان له
 ریگاوبانه کان نه بوو. زیتر به زهین و ئاراسته ی کیه که ملی
 ریگامان گرت. له وه شدا ولاخه کان وهك ئه وهى ئه و ناوه یان دیبى
 بى وه سو سه ههنگاویان هه ل دینا. من بۆ خوّم حه ماسه یه کى سه یر
 هه موو گیانی داگرتبوو. وام هه ست ده کرد هه موو ئه و کاره م ته نیا
 بۆ ئه وه بوو دلئى (تارا) خو ش بکه م. ئیمه ئه گه رچى ئه و ئه رکه ی
 پیمان سپیردرابوو زۆر سه خت بوو، به لآم من له هه ر ههنگاویکمدا هیژیک
 له دهرووندا هه لده قولآ. جو ش و خرۆشیکى زۆر و گه رموگورپه کى پر
 چیتى به جه سته م ده به خشى، وام هه ست ده کرد ئه و هه وراز و عاسیانه ی
 ده مانپرین، راسته رى بوون. زۆرمان نه مابوو بگه ینه بنارى شاخه
 مه زنه که، شه پۆلى بایه کى ساردوسر پروبه پروومان هات، بایه که ئه وه نده
 به هیژ و خیرا بوو، ئه سپه کان له ئاستیدا وه ستان و نه یان تئوانى
 ههنگاویکی دیکه بچنه پیش، من ئه گه ر خوّم توند به پشتى ئه سپه که وه
 نه گرتبا، رهنگبوو بگلام. (جه عفه ر سودانى)، که نه مده زانى بۆ ئه و ناوه ی
 له خو نابوو، به ئیشاره ت پى و تم هه تا زوه باشت وایه بگه رپینه وه، له پر
 ته زوى ترسیک به گیاندا هه لگه را. هه ستم کرد زوى قاچه کانى
 ئه سپه که م به خو وه راناگرى، هه ر له وه ده چوو دواى که میکی دیکه، غلۆر
 بینه وه. (با)یه که تا ده هات خیراتر ده بوو، ترس و نیگه رانیش تا ده هات

زیتەر و زیتەر دهبوو، ئەسپەکهی من لە جیاتی ئەوەی بۆ پیشەوێ هەنگاو
 بنی، هێدی هێدی بەلادا دەهات و بۆ دواوە دەگەڕایەو، من ناگام لە
 جەعفەر نەمابوو، کە ئەسپەکهی بە کام ئاراستەدا ڕۆشیتبوو، چونکە
 نەمدەتوانی بۆ لەخزەییە کیش سەرم بەرز بکەمەو، دەمزانێ ئەگەر وەکو
 چەسپ خۆم بە ئەسپەکهو نەنووسینم، دەکەومە بەر غەزەب و توورەیی
 (با)یەکە. من هەر بە زەین هەستم دەکرد، ئەسپەکم پشتاو پشست دەپروا و
 ناوە ناوەش دەووستی و توند پێیەکانی لە زەوی گیر دەکا، لەوەش
 دەترسام لەپەر هەلخلیسکی و بکەوتتە نیو کەندەلانیك و هەموو شتیك
 بەرپێتەو، کەچی هەرچەند ئەسپەکە بۆ دواوە دەکشایەو، فشار و
 قورسایێ (با)یەکە کەمتر دەبۆو، تا وای لێهات توانیم لەسەر خۆ سەرم
 کێل بکەمەو. کە چاوم هەلپری سەرەتا هیچ شتیك نەبینی، پڕ بە دەنگ
 هاوارم کرد "جەعفەر لە کوێی؟" دنیا کشوماتەکەیی ئەو شەو
 هاوارەکەمی هەلگوشی، جارێکی دیکە دەنگم هەلپرییەو، هیچ وەلانیك
 نەبوو، ئەسپەکم بۆ سەرەو تاو دا. هەرچەند ئەسپەکە هەوراز دەچوو،
 من بۆ دۆزینەوێ جەعفەر تەنگەتاوتر دەبووم. جەعفەر لە هیچ کون و
 قوژنیکی بناری ئەو شاخە مەزنە نە دەنگی هەبوو نە رەنگ. ناچار بووم
 لولەیی کلاشینکۆفەکم لە ئاسمان بکەم و چەند گوللەییەك بتهقیتم.
 ساتیکی کەمی پێچوو جەعفەر بە تەقاندنی دوو گوللە وەلامی دامەو.
 ئیدی بە ئاراستەیی ناگری گوللەکان ڕۆشیتتم. جەعفەر لە پەنای بەردیك
 وەستابوو، کە لێی نێزیک کەوتەو، بە پێکەنینەو ڕووبەر وروم هات وەك

ئەو دەۋى ھېچ شتتىك روۋى نەدەپ، بىلەز خۇي ھەلدايە سەر پىشتى ئەسپە كە
و ھاتە تەننىشتەم. بە دەمى پىر لە دوۋكەلى جگەرەۋە پىمى وت:

- ئەۋ بايە ھەر لە شەپۇلى توۋرەي دەرياكان دەچۈۋ.

مىنىش لەسەر خۇۋ تىم:

- ئەگەر نەگەر پىتتەۋە باشە.

مىن و جەغفەر بى ئەۋ دەۋى ھېچ قىسەيە كى دىكە بىكەين چارەنوسمان
دايە دەست ئەسپە كان. مىلپىچە كەي (تارا) م كەمىك ھەلگىشايە سەرەۋە
و دەم و لوۋتى خۇم بە تەۋاۋى پىداپۇشى. بۇنىكى خۇش داكشايە نىۋ
سنگمەۋە. بۇنى جەستەي تارا كە لە مىلپىچە كەۋە دەھات، ھەموۋ
گىانمى تەنى. ھەستەم دەكرد تارا بەسەر ئەسپە كەۋە لە نامىزەم دايە،
روۋمەتى گەرمى لە روۋمەتى سارد و سىرەم دەخىشىنى، ھەلمى
ھەناسە كانى تىكەل بە ھەلمى ھەناسە كانم دەپى. لە ساپەي كزە روۋناكى
ئەۋ مانگەشەۋە و لەنىۋ بەستەلە كى ئەۋ شاخە بەشكۆ و پىر نەپىيەدا،
چاۋە بزىۋ و قەترانىيە كان، نىگا پىر سىحر و لىۋانلىۋ لە ئەۋىن و سۇزم
دەبىنى. تارا بە پەنجە ناسك و گىرگرتوۋە كانى، گەرمابى دەخزانە نىۋ
پەنجە ساردوسپە كانم، لەۋىشەۋە دل و دەروۋمى دەكردە ئاگردانى عىشق.
مىن لەۋ دەمە نەمدەزانى بەسەر پىشتى كىۋە رىدەكەم و بۇ كوى دەچم.
مىن ئەۋ دەم لەگەل كەسىكدا ھاۋسەفەر و ھاۋدل بووم، كە ھىزى بە
فېنەكانى رۇم دەدا و دەبىردمە كەشكەلانى فەلەك. مىن وامدەزانى
بەسەر بەرمالى عەلئەدەينەۋە كىۋە زل و زەبەلاھە كان دەبىرم و پاش

که میکی دیکه دهمه میوانی نهستیږه کان. نهو ملپیچه بو من وهک
 ملوانکه یه کی تاگرین، زستانی نهو کیوه ساردهی وهلا دنا و گرمایی
 هاوینی دهخسته گیامه وه، سه فوری مهرگ و هاتونه هاتی نیو توفان و
 زهمینه شه ختاوییه کانی بو ده کرده گه شتی نیو گول و باخه ریحانه کان،
 ملپیچه که ی تارا رۆحی تزی نیگه رانی و شه که تمی هیور ده کرده وه، من
 لهو سه فوره سه ره رۆیییه دا ته نیا له گه ل که سی کدا دنا خقم، ته نیا له گه ل
 رۆحی کدا سه رده که وتم، ته نیا منیش نهو که سه م ده بی نی. که چی دهنگی کی
 له نا کاو، که هه ر له ته کاندنی زهوی ده چوو تارای لی جیا کرده وه. تارا
 خوی هه ر که گوپی له دهنگی جه عفر بو، له بهر چاوم توایه وه و ونبوو،
 جه عفر وهک له خهویکی خو ش به ناگام بینیتنه وه، هاواری کرد:

- هاوړی سه ران له کویت؟ نه مه کانییه که یه، ده بی کوره
 به جیما وه که لهم نیژیکانه بی.

له گه ل دهنگی جه عفر، وامزانی ته نه که یه ک به فراویان به سه رمدا
 کرد. بایه کی سارد به سه ر ده موچاومدا تیپه ری. له سه ر نه سپه کان
 دابه زین. به فر له ژیر پیماندا وهک شه خته و ابو. نه سپه کاغمان له سه ر
 کانییه که جیهیشتن. به پی ملی نهو توله ریگایه مان گرت بهر که له
 ناوه راستی شاخه که وه بو. هینده نه رۆیشتبووین گویمان له دهنگی بو
 هه ر له دهنگی که وتنه خواره وهی به ردی کی زل ده چوو. که ناوړمان
 دایه وه، یه کی له نه سپه کاغمان که وتبووه نیو چالنیکی به فراهه، ته نیا سه ری
 به دهره وه ما بوو. مشه مش و هه ناسه یه ک له دوا ی یه که کانی ده گه یشته

گویمان. جه عفر به په له پروزی بوی گه رایه وه، داواشی له من کرد له گهړان به دواي کوره به جیماوه که دا بهرده وام بم. من له هوراز برینه که بهرده وام بووم. که گه شتمه سهره وه، ئاورپیکم له شوینه دایه وه که ئه سپه که له نیویدا گیر ببوو. جو له یه کم دهینی، به لام بوم روون نه ده بووه که، چی روود دا. ئیمه ئه و شتانه ی، که بؤ سه فهریکی وا پیویست بوون، هیئابوومان. دلّم به وه خۆش بوو، که ههردوو کمان بیروکه و قازمه شان پیبوو. ده مزانی جه عفر به زووترین کات ئه سپه که له نیو چاله به فرده که دهرده هیئنی، هه ریزه بریارم دا ههنگای خیرتر هه لیتم. به گویدی قسه ی هاوه له کانی کوره به جیماوه که، ده بویه ئه شوینه ی من لیی وه ستام، کوره کم بدیایه. چهند جاریک هاوارم کرد "سواره، سواره" که چی وه لامیکم نه بیست. ترس و بیمیک هه موو له شی داپوشی. هیئده ی دیکه چومه پیش. له هیکر شتیک به بهر چاومه وه ره تبوو. موچر که یه که ته وای جه ستمه می ته زاند. گویم له چریه و هه ناسه برکیی که سیک بوو. کلاشینکوفه که م به ده ستمه وه گرت و خیرا سوارم کرد. له توله ریگاکه دهرچووم. به سهر به فرده که وه دانه ویمه وه. سهیریکی راست و چه پی خۆم کرد. په نجه م خسته سهر په لاپیتکه ی تفهنگه که م. له دووره وه شتیک رهم رهم بینی، له نیو به فرده که هیدی هیدی سهری دهرده هیئنا، تا ده هات له بهر چاوم گه و ره و گه و ره تر خۆی ده نواند. بی ئه وه ی توؤز قالیک له ههنگاونان سل بکاته وه، رووبه رووی من هات، ترسیکی زور هه لمه تی بؤ هیئام. لووله ی تفهنگه که م بهرز کرده وه، ویستم گولله یه کی پیوه نیتم،

کهچی په شیمان بوومه وه. پیم باشر بوو، خومی لی نه بان بکه م. نهی خودایه نه مه چییه، تو بلتی ترس و سه رما نه قلی تیک نه دایم؟! هر که هه ستم کرد ته نه زه به لاجه که چند هه نگاویکی ماوه بگاته سه رم، بوی هه لسامه وه و لوله ی تفهنگه که م رووه و سنگی راگرت. له ناکاو گویم له دهنگی جه عفر بوو:

- نه وه چینه هاوری سهران؟!

- نازام، زه لامی کم بینی پان و دریت!!

جه عفر لیم نیتیک بووه، به زه رده خه نه به که وه پیمی وت:

- که ی وه ختی نه م قسه قورانیه؟ ده ی با سه رکه وین.

دوای نه وه ی چند هه نگاویکی دیکه مان هه لینا، جه عفر وه ستا. دواتر دانه و بییه وه و ديقه تی له به فره که گرت، له بهر خوییه وه وتی: "نه مه شوون پیی به کیکه له ریگا که وه ده رچوه!" هه ر دوو کمان به نه سپایی، به ناراسته ی شوون پییه که دا رژیشتین. له پر پیکه وه به چه په ساوییه وه له شوین خوماندا چه قین.

له دووری چند هه نگاویک، ته نیکی ره شی گرموله مان بینی.. من و جه عفر پیکه وه ناوی (سواره) مان له دهم ده رچوو، به لام هیچ وه لامی کمان گوی لینه بوو. به سه ر جه سته ی په پکه خواردووی کوره به جیما وه که دانه وینه وه. چند جاریکی دیکه ش ناومان هیئا. به هه ر دوو کمان ویستمان به رزی بکه ینه وه. هیچ سوودیکی نه بوو. کوئی

جهستهت بچو لاندبايه وه، ههستت ده کرد دهستت به پارچه شهخته يهك
 ده كه وي. من ههولمدا پيلوي چاوه كاني بو سهروه هه لپرم كه چي له وه
 ده چوو هه موو گياني له ههست و خوست كه وتبي. برپارمان دا خيرا
 بيخه ينه سهر پشتي يه كي له ته سپه كان. ته وه ي بو تيمه زور زه حمهت و
 جي سهر سورمان بو، كه ههردوو كمان له ناستيدا دهسته وهستان بووين،
 چونييه تي به ستنه وه ي (سواره) بو له سهر پشتي ته سپه كه. تيمه له وه به
 گومان بووين كه كوره روحي له بهردا ماي. له وهش ده ترساين ته گهر زور
 به ديقت نه بين له به ستنه وه ي، رهنگبي شوينيك له جهسته
 به سه هولبووه كه ي بشكي! هه چوتيك بو به ته سپاي به رزمان كرده وه و
 خستمانه سهر پشتي ته سپيك و ههردوو پشدينه كه ي خوشمان ليكدا و به
 ستمانه وه. جه عفر ته سپه كه ي به دواي خوي داو منيش له دواوه
 ده رويشتم، هه به ريگاوه ته سپه كه ي ديكه شمان هيئا يه وه و به ريكه وتين.
 جه عفر ريشمهي تهو ته سپه ي له من وه رگرت كه كوره مان خستبوه
 سهر ي. منيش ته سپه كه ي ديكه م به دواي خومدا و چاوه دييري پشتي
 ته سپه كه ي پيش خوميشم ده كرد. ناوه ناوه ش هه كه ههستم به
 مانده بوون بكردايه، له ريگاي ملييچه كه وه هه ناسه يه كي قولم
 هه لده كيشا و سنگم تزي ده كرد له بوني (تارا). ههستم ده كرد تهو بونه
 له كاتيكي وادا زور پيويست بو، هي زيكي له راده به دهر ي بي ده به خشيم،
 به تاييه تيش لهو كاتانه ي به هه وراز يكه وه سه رده كه وتين، ته گهر چي له

گهړانه وده ماندا زياتر روو به پرووی نشیو دهبوینه وده، به لآم نشیو کانیس له مه ترسی به ددر نه بوون، ټهو ریگا وایانانه له هه ندی شونیدا ودها ته سک دهبوونه وده، ټه گهر زور ټاگامان له خو مان نه بوایه، به خلیسکیک غلور دهبوینه وده. من بوخوم زیاتر له پینج جار به ربوومه وده، به لآم له هه موو جار ه کاندا به چوستی خوم قیت ده کرده وده، هه نگاوم هه لده هی نایه وده. ټه وهی بو من جیگای سه رسورمان بوو، بو یه کجاریش جه عفر پیی هه لنه خلیسکا. له وه ده چوو خه یال و دالعه کام و ام لی بکن به باشی به ربی خوم نه بینم. ټیمه له ما وهی چوون و گهړانه وده ماندا ټه گهر کزه رووناکي مانگ نه بوایه، نه مانده توانی به سه ر زوریک له زه همه ته کانی رویشتن زال بین، ټیمه به باشی به رب پیی خومانان ده بینی، من تاخیر جاریش که به رب بوومه وده، زیاتر پیو ندی به وه وه هه بوو، که دیق ه تم له لاشه ی (سواره) گرتبوو. له وه ده مه وا هاته به رب چاوم که کوره هه ول ددها سه ری به ربز بکاته وه. ټهو دیمه نه وای لی کردم هه وساری ټه سپه کهم به رده م و له ټه سپه که ی جه عفر نیزیک بیه وه. له وه ساته دا هه ستم کرد له نیو قوولایی دهر وندا موچر که ی خو شییه ک، ترسیک راوده نی. که ده ستم له نیو چاوانی (سواره) دا، ناوه ندی پشتم به عه ربز که وت. ټهو کات جه عفر وه ک ټه وهی ټاگاداری به ربوونه وده کانی دیکه شم بووی، هاواری لیته لسا و وتی:

- چیه خه وت لیکه وتووه؟!

دهستبه جيّ ههلسامهوه و خۆم گهيانده جهعفر، ئهويش به
حهپهساوييهوه بۆم وهستا، بهر لهوهي ليوهكاني ليك بترازيني و پرسيارتيك
بكا، به پهله وتم:

- هاوريّ بهم چاوانهم بينيم سواره سهري خۆي بهرز كردهوه!
جهعفر وهك ههست بكا من كهسيكي ئاسايي نهيم، به گالته
پيكردهوه پييمي وت:

- ئهوه چيته تيكلچووي، تو سهعاتيك لهم كيوه بهستهله كه ميئينيهوه
نايسته شهخته؟!

جهعفر داواي ليكردم بگهريمهوه لاي ئهسپه كه م و باشتر ناگام
لهخۆم بي، من به گوپي ئهوم كرد، بهلام ههر كاتييك سهيري (سواره)م
بكردايه له بهر چاومهوه نهك ههر دهجوولايهوه، بگره ههلهدستايهوه و
قيت لهسهه ئهسپه كه دادهنيشت، لهوهش زياتر بزديه كي مندالانهي بۆم
دهكرد و لهسهه رخۆ پييمي دهوت:

- بۆچي منتان لهنيو دلي ئهم كيوه مهزنه دهرهينا؟

- ئهگهر وامان نه كردبا گورگ ده بخواردی!

(سواره) به پيچهوانهي دانيشتنی ئاسايي رووي له من بوو،
پشتيشي له جهعفر، له نشيوه سهخته كانيشدا بي ئهوهي خۆي بگري به
هيچ لايه كدا نه دهكهوت. من زۆرجار به ريگاوه سوارم بهو شيويهيه
دهبيني، بهلام نه مدهزاني بۆچي ئاوا خۆيم نيشان دهدا، لهوهش سهيرتر

جەعفەر بوو، نەمدەتوانى چۆن ئەو راستىيەى پى بلىم كە بە چاوى خۇم دەمبىنى؟ لە شوپىنك ھەر بۆ ھەسانەو دەپەكى چەند خولەكى، ئەسپە كامان راگرت، جەعفەر كە ماندووبوونىكى زۆرى پىوھ دياربوو، بەلام لە چاوەكانيدا ھەستەم بە سەرکەوتن و شانازى بەخۆردىنكى زۆر كەرد، لىم نىزىك بۆوھ و وتى:

- سەران، چەند خۆشبوو ئەگەر سوارەمان بە زىندووبى ھىتابايەوھ؟

- راستە، بەلام نازام بۆچى...

جەعفەر لە لاشەى سوارە نىزىك بۆوھ، كەمىك بە لای دەموچاويدا دانەويىيەوھ، بە سەرسوپمانەوھ تىيوھ رامما، گويم لىبوو لەبەر خۆيەوھ وتى: "ئاي خوايە، خۆ ھەردوو چاوى كراوھن!" "خىرا ھەلسايەوھ و يەكسەر بۆ لای من ھات، سەرەتا بە ھەپەسانەوھ و ھستا، شتىك كە دەبوايە ئەو كات بىلى، نەدەھاتە سەر زارى، بى ئەوھى ھىچ قسەيەك بكا، بۆ لای سوارە گەرايەوھ، منىش بە دوايدا چووم، جەعفەر دەستىكى سوارەى كە كەوتبووھ ژىرييەوھ، راکىشايە دەرى، پەنجەيەكى خستە سەر شادەمارى بازووى سوارە، منىش لەو دەمە لە چاوەكانى رامما، كەچى پىلوى ھەردوو چاوەكانى داخرايون، لەپەر جەعفەر وتى:

- ھاوپى خىراكە، پىدەچى ھىشتان مابى!

ھەر كە گويم لەو قسەيە بوو، بى ئەوھى ئىزن لە جەعفەر وەرگرم، كلاشىنكۆفە كەم لە شام داگرت و چەند گوللەيەكم بە دواى يەكدا تەقاند،

گولله كان هه موویان ئاگردار بوون، هیئندهی نه برد له بنکه که مانه وه به
 چهند گولله به کی هاوشیوهی گولله کاتم وه لامیان داینه وه، ئه وه نیشانهی
 ئه و ریچکه وتنه ی نیوان ئیمه و ئه وان بوو، که ئه گهر پیوستیمان به
 یارمه تی بوو، خیرا بگه نه لامان. ئیمه به ره و خوار به ریچکه وتینه وه. ئه و
 نشیوهی که له کۆتاییه که ی ده گه یشته وه بنکه که مان، زۆر رک و عاسی
 بوو. من بۆ خۆم له هاتنه خواره وه ماندا ههستم ده کرد جهستم له نیو
 حه ماسه یه کی سه یردا به ره به ره ده توتته وه، شویئیک وهک هیتیک
 موکنا تسی هه بی، بۆ لای خۆیه وه رایده کیشام، من وا خۆم ده هاته
 بهرچاو وهک ئه وه ی له نیو قورگی مه رگدا که سی کمان ده ره یئابی، وام
 هه ست ده کرد به نیوه راستی خه لکانیک زۆر له گوند نیشینه کانی ئه و
 ناوچه یه دا تی ده پهرین، هه موویان به چه پله ریژان پیئسوا زیمان لی ده که ن،
 له دووره وه (تارا) به غاردان بۆم دیت، منیش ریشمه ی ئه سپه که م
 به رد ده م و به هه نگاوی به په له بۆی ده چم، خۆمان بۆ یه کدی هه لدا وین،
 هه ر له هه وا وه یه کدی له با وه ش ده گرین، که ده که وینه سه ر زه وی، له بهر
 چاوی خه لک ون ده بین و له و ناوه ده سریننه وه، سواره ش وهک مردوو یئک،
 په رجووی زیندوو بوونه وه به خه لکه که نیشان ده دا و به هیمنی له سه ر
 پشتی ئه سپه که دیته خوار، تیکه ل به خه لکه که ده یته وه! هیئنده ی
 نه برد کۆمه لیک هاوری گه یشتنه لامان، خیرا ریشمه ی ئه و ئه سپه یان
 گرت، که (سواره) مان له سه ر پشتیدا به ستبۆ وه. ئه وان له ئیمه به په له تر

دەرۆیشتن، من و جەعفەر بە کاوەخۆ ھەنگاومان ھەلدەھینا. ئەو
 رینگایەیی پێیدا دەچووینە خواری بەردەلان و تەسك بوو. لەگەڵ ئەو
 زۆریش ماندوو بووین، کەچی بێریمان دا ھەر بە پێ پرۆین. ئەسپە کەشمان
 لە رۆیشتندا زۆر چوست و چالاک خۆی دەنواند، ھەر خۆیشی وەك
 سەر قافلە بە پێشمان کەوتبوو. ئیمە دەبواوە گۆپراپەلی ھەنگاوەکانی ئەو
 بێن. من بە رینگاوە بێرم لەو دەکردەوہ "ئەگەر ئەو ئەسپانە نەبوونایە
 چۆن وا بە خێرایی ئەم رینگا عاسی و ئەم کێوہ بەستەلە کەمان دەبێ؟" لە
 پشتەوہ دێقەتم لە ھەنگاوانانەکانی ئەسپ گرتبوو، لە ریتمی جوولانەوہی
 قاچەکانیدا لەخۆبایوو نیتکی مەزەم دەبینی، ھەر لە کەسیك دەچوو
 کاریکی وا گەورە کردبێ ئاسان نەبێ ئەوانی دیکە بیکەن، ئاخر ئەگەر
 ئەو نەبواوە (سوارە) بەچی دەھینرایەوہ؟ ئیستە بە مردوویش بێ ئەو
 کورەمان لەنیو دەمی ئاژەلە درندەکان دەرھینا. ئەگەر ئەسپە کافمان
 بەغەزبێان لە دوایدا چی روویدەدا؟ ئەسپ لەنیو ئەو شاخانەدا وەکو مەزق
 مێژوویەکی سەیروسەمەری ھەبە. تۆ ناتوانی ئەسپ لە ژیان و مێژووی
 تاقە گوندیک دابەری. سەیرکە ئیمە لەو گوندەیی کە بۆ خۆمانمان چی
 کردوہ، ئەگەر ئەسپیک یاخۆ ئاژەلێکمان لە جۆری ئەسپ نەبواوە چۆن
 دەمانتوانی لەوی بژین؟ ئەسپە کافمان نەك قورسایي ژیانئیمەیان کەم
 دەکردەوہ، بگرە لە سای سەری ئەوان دەمانتوانی بەردەوام کۆمەلێك

خانوق قیت بکهینهوه. ئەگەر ئەوان نەبوونایە چۆن دەمانتوانی ئەو هەموو دارە زل و زەبەلاحانە لەو دۆل و عاسییانە دابگرین؟

ئێمە جەستەمان لە زستانە ساردوسپرەکانی ناوچە شاخاویبەکان بە شانوشەو کەتیی و لاخەکانمان گەرم دەکردهوه.. تارا گیان خۆزیا هەنگاوه بە شکۆکانی ئەو ئەسپەیی پێشمانت دەبینی، ئەو کات لەو تێدەگەیشتی، کە بەشیکی زۆری نازایەتی ئێمە، لەنیو چاوانی ئەسپ و هاوئەکانی دایە. من لەو باوەرەدام لێرە ئەوینیش بەبی هەبوونی ئەسپ ناکرێ! لێرە ئەو ئەژدە ئەو کۆییەکانن خێراییی بە ژیان دەبەخشن لە سەرکەوتن و ژێرکەوتنەکانیشمان بە هانامانەوه دەهاتن.. تارا گیان دواي کەمیکی دیکە بە چاوی خۆت گەورەیی و پاساوی هەبوونی ئەسپەکانت بۆ دەردەکەوی. دەزاتم لە بینیینی ئەو ئەسپەیی کە (سوارە)ی هیناوەتەوه، بی ئۆقرەیی هەموو گیانت دادەگری، لە یەکەم ساتدا نەفرت بۆ ئەو ئەسپە دەنێری، کە هەوایی مەرگی کەسیکی بۆت هیناوەتەوه، لەو هەش ناخۆشتر لەوانە بی دواي ئەوێ ئەو کۆمەلە هاوڕێیە دەبینی، کە تەنیا بە یەک ئەسپ گەراونەتەوه و من و جەعفەریان لە گەل نییە، حەتمەن تووشی شۆک و حەپەسان دەبی و خۆت پێ راناگیرێ و پڕ بە دەم هاوار دەکەي "ئەي سەران و جەعفەر لە کۆین هاوڕێیان؟! هیندە نابا دلّت بە هاتنەوهی ئێمە خۆش دەکەن، دواتر یە کجی خۆت لەنیو حەشاماتی هاوڕێیان دەدزیتەوه و بە ئاراستەي ئێمە هەنگاوەنێي. من دەزاتم هاتنەو دەم بۆتۆ لە هەموو

ھەوالئىك خۇشتەرە . من لەوھ تى دەگەم، كە تۆ ناتوانى چاودېرى گەرانەوھى
 لە سەرخۇي ئىمە بگەي، لەوھ دلنىام لە دوورى بىكەكەمانەوھ بە
 دەروونىكى تىزى لە ئەوين و شانازىيەوھ بۆم دەوھستى، بى ئەوھى گوى بە
 ھاوپرى جەغفەر بەدى، توند باوھشم تىوھردىنى، منىش وھەا بە خۆمەوھ
 راتدەگوشم تا ئەو شوينەي، كە لەنىوتدا ون دەم، ئەو كات من و تۆ
 بەنيو بارەگەكەمان و بە بەر چاوى ھاوپرىيانەوھ ماچى گەرانەوھ و
 سەركەوتنمان لە يەكتر دەكەين، كە گەرانەوھ لەسەر بانى بەرزترين
 خانووى بارەگە، لەبەر دەم و چاوى زەق و نىگا سەرسامەكانى ھاوپرىيان
 ئەو شىعەرە دەخوينمەوھ، كە تۆ حەزت نەدەكرد بۆ كەسى بخوينمەوھ و
 بىدەم بە ھىچ كەسىكىش، بە ھەموويان دەلئىم بوھست، ھەوالئىكى خۇشم
 پىيە، ئەوان نازانن من چىان پى دەلئىم، لەپر ئەو كاغەزە قەدكراوھى نىو
 گىرفانم دەردەھىتم، لە جىاتى ھەوالئەكانى شەر و پىكدادانى چەكدارانى
 شاخ، شتىكى دىكەيان بۆ دەخوينمەوھ و دەلئىم:

- من شوون ھەلگىرى تىشكى نىگاكانى تۆم

من لەتۆدا بۆنى رووناكى دەكەم

لەنيو تۆدا گوى لە تارىكى دەگرم

من بزەكانت وەك تىنوەتى دەخۆمەوھ

لەنيو توورەبى تۆدا سەما دەكەم

بە حەرفەكانى وشەي ئەوين

په يکړی ماچيکت بو ده تاشم
له فينکي چاوه کاتندا
ته لاريک له ههوا ساز ده کم

که شيعره که ده خوښمه وه هه موويان چاويان ته بله ق ده بي، نه و کات
له نهيني پيوه نديي من و تو تيدده گن. . من هر له خه يالي نه و دا بووم،
که تارا به چ شيويه که پيشوا زيم ليده کا، چيم پي ده لي. زورمان نه ما بوو
بگه يينه وه بنکه که مان، هيدي هيدي ديمه نه کاني بهر چاومان رووناکتر و
سافتر ده بوونه وه. له نيوان قه دي داريه رووه کاني بهر ده مي گونده که مان،
که سيک به درده که وي. ترپه کاني دلّم خيرتر لي ده دن، جهسته يه که
ده بينم به خيراي ديتته پيش، له وه ده چي ته وپيش شيه بيني، له پر نه
ده وه ستي و شيه ش به دوويدا له شوين خومان ده چه قين. من و جه عفر
نيگا کاتمان به ريه که ده که ون، هر دوو کمان له يه کدي تي ده گه ين. جه عفر
بزه يه کم بو ده کا، به نامازه تيم ده گه يني، که خيرتر هه نگاو هه ليتم بو
ته وه ي زووتر بگه مه تارا. من نازاتم بوچي نه و کاته ي نه و ده بينم هيچ
شتيک به بهر چاومه وه وه ک خزي نامينيته وه؟ هه ستم ده کرد پييه کاتم له
زه وي داده برين، شتيک ده بينم له بوشاييدا هه نگاو هه لده هي ني، منيش
به نيو قه د و گه لاي داره کاندا رووه و ناسمان هه لده گه رپم، جهسته يه که زور
به تين و تاو ديتته نيو باوه شم، روومه تيك نهرم، سارد به شنه باي به ياني،
خوښي جه ستم به گه ر ده خه ن و مه و داي بينيم لي ده سيښنه وه، له و ده مه

هيچم پى نىيه بىدهم به تارا، تهنيا مليپچه كەى خۆى و بړيك شهرمى نيو
حهزه كان!

سوپاس بو ئهم مليپچه ت، له چورن و هاتنه وه مدا باوهشى گهرمى
تۆى پى به خشيم! تارا مليپچه كه ده كاته وه ملم و له سه رخو به گويا
ده چريپنى و ده لى:

- بو ئه وهى هه رده م له باوه شت بم، پيشكيشى تو بى!
ئيمه چەند هەنگاويكمان دەمىنى بگهينه نيو باره گه كه مان، له
هيكر له سه ريانى چيشته خانه كه مان، چەند چە كداريك روى لووله
تفهنگه كانيان له ناسمان ده كەن و پيكه وه په لاپيته كەى تفهنگه كانيان
راده كيشن، ئيمه به ته قه كانيان ورو كاس ده بين، بو چەند چركه يه ك ترس
به گياناندا هه لده گهرى، ئه سپه كه مان ستويكى به په له ده كا و له گه ليدا
ملى بو ناسمان به رز راده گرى و ده حيليني، دواتر هه ركه سه و
تفهنگه كانيان له شان ده پينه خوار و لووله كانيان له ناسمان ده كەن و
چەند گولله يه ك ده ته قينن، من و تارا و جه عفه ر له شوين خومان
ده وه ستين، ئه سپه كه شمان له ترس و تۆقين نازانى بو كوى رابكا، ئه و
ده بوايه له وى دوور كه ويته وه و خۆى له نيو شريقه ي گولله كاندا قورتار بكا،
يه كى له چە كداره كان له ئيمه نيрик ده بيته وه، به زه رده خه نيه كه وه
بو مان ديته پيش، هه ر له دووره وه ده ستخوشي له من و جه عفه ر ده كا و

ناماژەش بۆ شوپنیک دەکا، که سوارەى تیا بوو، بە دەمى پر له قسە و
حەپەسانەو پیمان دەلی:

- سوارە زیندوو بۆتەو!!

عەلپەزا هەستی بەو کرد که من دیکەم له ملیچەکەى گرتبوو.
خپسەیه کی وای بۆ کردم وەک ئەوەى پیم بلی (ئەوە بۆ کوی چووی
سەران؟) من نەمتوانی هیچ شتیکی پی بلیم، خۆیشم نەمزانی بۆچی
نوتقم گیرا، عەلپەزا لەسەر قەرەوێلەکەى هاتە خوارى، زۆر بە نەرمی
دەستیکی خستە سەر شاتم و پیى وتم:

- تێمە هیچ شتیک نامانکوژی تەنیا یادگارییەکان!

عەلپەزا راستی فەرموو، بەلام پیچەوانەکەشى هەر راست بوو،
بۆیە منیش لەسەر خۆ وتم:

- بەلام لێرە لە رابردوو زیاتر بە چ شتیکی دیکە دەژین؟

عەلپەزا قەناعەتى بە قسەکەى منیش هات. بە جوولانەوەى
سەرى تێمیگەیاندا که قسەکەى منیش هەر راستە، بەلام بۆ ئەوەى
هیندیک گەشبینم بکا و کەمیک لە کەنارى بی ئومیدی دوورم بختەو
دەمى هینایە بن گویم، وەک ئەوەى نەیهوی کەسیکی دیکە گوپی لەو
قسانە بی، بە دەنگیکی نزم، وتی:

- ژیان بی تاینده نابى سەران!

- بەلام لێرە بۆ کوشتنى تاینده چی کراوه!

عهلپرەزا دەستی لەسەر شانم هەلگرت و پروبە پروم وەستا،
وێدەچوو ئەمجاره بیهوی زۆر بە جدی لەگەڵم بدوی:

- راستە بەلام ئەوان نە دەتوانن تایندهی خۆیان بەسەر هەموو
خەلکیدا بسەپینن، نە دەشتوانن تایندهی تێمە بسەپنەوه.

ئەو برادەرە چاوەرەش و گەشە ئازەرییە، هیئەندە بە جدی و
گەشینییهوه قسانی دەکرد، هەر لەو زیندانییانه دەچوو، که سالانیکی
زۆریان لەنێو زیندان بەسەر بردی و بیانەوی گروتینی بەرگری و خۆراگری
بەدەنە گیراوه تازەکان. شیوهی قسەکردن و بەرخوردی ئەو کورە وای
لیکردم لە ماوهیهکی کهمدا باوەرپێکی زۆری پێ بکەم، هەر کاتیکی
هەستم بە دلتهنگی کردبا لێ نێزیک دەبوومهوه، ئەویش خێرا بە چایەکی
پیشوازی لێ دەکردم. من لەو کورە فیریوم که بکارم بە درێژایی ئەو
هەموو رۆژ و مانگە لە زیندان بووم، لە چا زیاتر دەم بۆ قومه ناوی
نەبەم، رۆژانه تا دە چام لە ترمزەکهی عه‌لپرەزا دەخواردەوه، لە دوایدا لە
ریگای ئەو ئافرەتەیی که بە ناوی دایکمهوه دەهاته لام ترمزیکم بۆ هات،
ئیدی خووخدیم بە چا خواردنەوه گرت. من که لە شاخیش بووم حەزم لە
چا خواردنەوه دەکرد، بەلام زۆرینهی چایەکانم بە تالی دەخواردەوه،
خۆشترین ساتەکانی چا خواردنەوهشم ئەو رۆژە بوو، که من و تارا دوا
ناخواردنی نیوه‌رپیهکی بریارمان دا لە باره‌گه‌که‌مان دوور بکه‌وینه‌وه و
بەرەو بناری ئەو شاخه‌هەلکشپین که کهوتیوه پشت بنکه‌که‌مان، لەوی

ناگرېکمان کردهوه و چامان له نیو قووتی ناوی ته ماته سازکرد، تارا له بهرانه بهر من روښتنبوو، ديقه تی له ناگره که دابوو، نه مده زانی هزارن له چی ده کاته وه، به لام له وه ده چوو، خه یالی بو ناینده یه کی دور روښتنبی، من وامهه ست ده کرد له نیو خه یالی نه ودا پشکینی سهره کیم بهر که وتوو، دمه نه خه یالی ویه که ی هینده سهیر و سهرنج راکیش بو، هر له وهی ده کرد له فیلمیکی پر کیشمه و درامی پروانی، نه و کاته ی چایه که شم بو راگرت، هر ناگای لی نه بو، ناچار بووم که میک شانی راته کینم. تارا له گهل راجه نینه کهیدا بزیه کی بوم کرد و پیلوی چاویکی بوم نوقاند، وام هه ست کرد روح و جهه ستم به نیو چاویدا روچوو، تقوومی دنیای خه یالاتی نه و بو.

من بو ساتیکی که م هیچ پیوه ندیه کم به دنیای دهره ودا نه مابوو، له پر په نجه یه کی نهرم و ناسکی نه و، به سهر په نجه کاغدا تیپه ری، که سهیرم کرد قومیکی له چایه که ددها، دواتر یه کسه ر پیمی وت:

- نه مه بو وا شیرینت کردهوه؟

ویستم پیی بلیم (نه مه زاری تو یه شیرینه!) که چی خیرا وتی:

- ده تامی بکه بزانه ده توانیت بیخو یته وه؟

په رداخی چایه که م لی وهر گرت و قومیکم لیدا، چاوم بریه نیو چاوه پر داخوازیه کانی، له چرکه یه کدا روومه تی سوور هه لگه را، نیگام که وته سهر لیوه کانی، لیوه کانم وه بهر تیری نیگاکانی که وتن، له وده مه خویشم

نەمدەزانى لە كوێى ئەو سەرزەمىنەم، من تەنيا جەستەيەك بووم بەهێزى
 بايەك كە لەنيويدا ئەمسەر و ئەوسەرم دەکرد، لە شويئىيەكەو هەلەكشام
 بۆ شويئىيەكى دىكە، پەلەم بوو لەنيو جەستەيەكى دىكەدا جىگای خۆم
 بکەمەوه، لەويدا بە هەر چوار پەلم بە هەورازىيەكى پڕ موچرکە و خۆشيدا
 هەلگەپریم، من هيجم نەدەيىنى تەنيا هالآوى گەرمى هەناسەکانى تارا،
 ئەو هەناسانە گرتىك بوون بە خويى جەستەمان هەلآيسابوون، من دەم
 بەنيو گوڵە شەکرەکان و سېوہ تورت و تەرەکاندا هاتوچۆيان دەکرد، ئيمە
 نەك جەستە و رۆحمان تىكئالآو و ئاويتەي يەكديى بيوون، پەيقەکانيشمان
 لەنيو ناگرى هەناسەکانماندا دەسووتان، من تەنيا لە دوا چرکەکانى شەپرى
 جەستەکانمان، لە دواى گەمەى موچرکەکان، گويم لىبوو تارا وتى:

- نەمگوت چايەكە زۆر شيرين بوو؟

منيش بە پىكەنينەوه كە هيشتا سەروسيمام لەنيو قژە پەرش و

بلاوہكەيدا بوو پىموت:

- بەلى وابوو، بەلام دەموزارى تۆ لە چايەكە شيرينتر بوو!

هەردووكمان بۆ دواجار توند نامىزمان لەيەكديى وەرينا و

نيوچاوانمان لەيەكديى سوواند. پىكەوه هەلساينەوه و ئاگر و قوتيبە

چايەكەمان لە پاش خۆمانەوه جىهتشت...!

دەمويست يەكئىك لە يادگاربيەکانى شاخ بۆ عەلپرەزا بگيرمەوه،

بەلام بانگەوازيك كە لە بلندگۆي هۆلەكە گويبىستى بووين ئەو دەرفەتەي

پینه‌دام، نهك ههر رپی لینگرتم، بگره ترسیکی زۆریشی خسته دلێ هه‌ردوو کمان. عه‌له‌په‌زا که گوێی له دهنگی خۆی بوو، وهك شه‌وه‌ی قه‌ت چاوه‌رپێی شه‌و بانگ‌کردنه‌ی نه‌کردبێ. یه‌كسه‌ر ره‌نگی سپی هه‌لگه‌په‌را. بێ شه‌وه‌ی هه‌یچ قسه‌یه‌ك بكا، بۆ لای قه‌ره‌وه‌یله‌كه‌ی گه‌په‌رايه‌وه. شه‌تیکی خسته گه‌رفانی و خه‌ی‌را گه‌په‌رايه‌وه لای من. بزه‌یه‌کی نه‌گه‌راننا‌می‌زی بۆ كردم و ده‌ستیکی خسته سه‌ر شام. و‌یستم په‌رسیاریکی لێ بکه‌م، که‌چی شه‌و، وهك شه‌وه‌ی که‌سیکی نه‌زیکی خۆی جی به‌ئێلێ پیمه‌وت:

- شه‌گه‌ر ئازاد بوویت، سلاو له (دنیا) بکه‌!!

شه‌ی خودایه‌! پێ ده‌چی هه‌موو نه‌یه‌نییه‌کی له چاوی مندا خۆن‌ده‌بێته‌وه. بۆچی شه‌و قسه‌یه‌ی بۆ شه‌و ساته‌ ناخۆشه‌ هه‌لگرتبوو؟ ده‌بێ بۆ کوێی به‌هن؟ حه‌تمه‌ن ده‌زانێ جارێکی دیکه‌ نایه‌بنمه‌وه، شه‌گه‌نا بۆ شه‌و قسه‌یه‌ی کرد. من قه‌ت عه‌له‌په‌زام به‌و داهه‌ی‌زان و نه‌گه‌رانیه‌ نه‌یه‌نبوو، شه‌و شه‌گه‌رچی کورپێکی زۆر بێده‌نگ و که‌مدوو بوو، به‌لام بۆ من جی‌گای سه‌بووری و ئاوه‌دانی بوو. که‌ عه‌له‌په‌زا بۆ دوا‌جار نه‌گای له نه‌گا‌گانه‌م گه‌ر بوو، هه‌ستم کرد له ژبه‌نیادا شه‌وه بۆ جاری دووه‌مه‌ زه‌به‌رێکی قورس به‌ حه‌زێکی ناسکی ده‌که‌وی، شه‌و کات زانیم که‌ من بۆ شه‌و، له‌نیو شه‌و زه‌یندانه‌ دا چ په‌یامێکی شه‌رین بووم، ره‌نگبێ قه‌ت به‌ خه‌یالیدا نه‌هاتبێ که‌ رۆژێک له‌ رۆژان ئاوا به‌ رێکه‌وت له‌نیو شه‌و هۆله‌ بێ شه‌مانه‌دا منێک بده‌ژێته‌وه، که‌ بۆن و په‌یام و یاده‌گارییه‌کانی (دنیا)ی شه‌وم پێ بێت! شه‌یدی

رۆژه‌کانی زیندان له دوای ونبوونی عه‌لی‌په‌زا زۆر به سه‌ختی تی
 ده‌په‌رین، زۆرینه‌ی به‌یانیان هه‌ر که له خه‌و بیداریان
 ده‌کردینه‌وه، ده‌بوایه ئاو‌پێک له شوینی ئه‌و کورپه‌ بده‌مه‌وه، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی چاوه‌پێی گه‌رانه‌وه‌یه‌کی له‌ناکاوی ئه‌و بم. ئاریشه‌ی ئیمه
 له‌و زیندانه‌ ئه‌وه بوو نه‌مانده‌وی‌را له‌و که‌سه‌ پیرسین، که له‌په‌ر
 په‌لکێشی ده‌ره‌وه ده‌کرا. رۆژانه خه‌لکی نو‌ییان ده‌هی‌نایه
 هۆله‌که و که‌سانیکێ دیکه‌یان بۆ شوینیکی دیکه‌ ده‌برد.
 زیندانییه‌کان به‌ ئامازه‌ له‌ یه‌ک‌دی‌یان ده‌گه‌یان، که ئه‌وه‌ی له‌لای
 ئیمه‌ ده‌بردا، مه‌حال بوو بگه‌رپێندریته‌وه. له‌ زۆرینه‌ی
 دۆخه‌کانیشدا به‌ مه‌رگ ئاشنا ده‌کران. ئه‌وانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا
 له‌ته‌ک من داده‌نیشان، ناوه‌ ناوه‌ یه‌کیکیان لی بانگ ده‌کرده
 ده‌ره‌وه، که‌میان ده‌گه‌رانه‌وه. له‌ ده‌ که‌س ته‌نیا چوار
 ما‌بوینه‌وه، هه‌موومان له‌ چاوه‌پروانییه‌کی ترسناکدا رۆژ و
 شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد. مه‌رگ خۆی به‌ رووخساری هه‌ر
 چوارمانه‌وه هه‌ل‌واسی بوو. من هه‌ستم ده‌کرد ئه‌توار و
 هه‌لسوکه‌وتم به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیکه‌ زۆر باشت‌ر بوو. به‌وه
 دل‌ی خۆم ده‌دایه‌وه، که له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندان هه‌ولتیکێ زۆرم بۆ
 ده‌دری بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد بکریم، به‌لام که‌ی و چه‌ندی دیکه
 ده‌میتمه‌وه، ئه‌وه نه‌مده‌زانی. له‌و ماوه‌یه‌دا چهند جاریکێ دیکه

راپيچي ژووري ليځکولينه وهيان کردم، نهوان ته نيا يهک داوايان
لي ده کردم و ده يانوت:

- ئيمه ده مانه وي تازادت بکهين!

منيش به سه رسورمانه وه ده موت:

- سوياستان ده کم.

که چي هه مديسان قه وانه که يان بو لي ده دامه وه و

ده يانوت:

- به و مه رجهي بليي کومونستم!

من نه گه چي باوه ري ته واوم هه بوو که نهوان له
کومونستبووني من دلنيا بوون، به لام سهريان له وه سوپما بوو،
که چون له کاتي ليځکولينه وه کان بي نه وهی تو زقاليک توشي
شله ژان بم، به که لله يه کی سارد پيم ده وتن "ئاخر من راستيم
پيگوتون، چ بکه م که نيوه باوه ر به قسه کانم ناکه ن!" عه لپره زا
زور جار پيي ده وتم "نه گه ر ساليکي دیکه ش لي ره بمينيته وه،
نه که ي قسه کاني خوت بگوري!" به لام له دواي ونبووني عه لپره زا
هه موو شتيک له بهر چاومدا ده گورا. هه ستم ده کرد ژيان به
خه ستي تفتوتال ده بي. روز به روز خواردنيشم له بهر چاو
ده کهوت و ئيشتيهام بو هيچ خواردنيک نه ده ما. تواناي
قسه کردم له گه ل که ساني ده ورو بهر ئيجگار که مبيو وه. ديقه تم

له رووخساری هرکی بگرتبا، دیمه نیکی سهر خوی نیشان
 ده دام. هیچییه که له و دیمه نانه له مرۆفیان نه ده کرد. سیمای هیچ
 که سییکم وه کو جارن نه ده هاته بهرچاو. ئه و چا خواردنه وه یه
 که له عه لیره زا فیربووم به یه کجاری ته رکم کرد، خولقو خویه کی
 زۆرم دایه جگهره کیشان. زۆرم بیر له وه ده کرده وه به خۆم
 داوایه که پیشکیشی بهرپوه بهری زیندان بکه م راست و ره وان پیی
 بلیم "به لئی من کۆمۆنستم" قایيله چیم لی ده که ن، زۆر زۆر
 سالیکی دیکه م له زیندان ده هیلنه وه. خۆ من خه لکی ئیره نیم.
 چیان داوه له من. من که سالیکم زیاتر له زیندان به بی
 دادگه بیگردن تپه پراندبی، با سالیکی دیکه ش له و نازار و
 چاوه روانییه دا بهییلنه وه. ئه وانه سه بری ئه یوبیان هیه، چ
 په له یانه، سه دان بگره هه زارانی وه که منیان به هه مان شیوه ی
 من هیشته و ته وه. ئه وان ته زمونیکی زۆریان له سه ر گرتن و
 گۆشه گیرکردن و شه که نه ی رۆحی هیه. داخوا په روه نده که ی
 من که و ته ده ست کی، ته ویش که ی و به چ جوړیک دوا
 پیشنیاز و بریارم بو ده رده کا. ته گهر که سیکی به ویزدان و
 ئیماندار بی رهنگبی له وه تیبا که من هیچ مه ترسییه کم بو
 سه ر ئه وان نییه، به لام کی ده لئی به هیزکردنی ئیمان و ویزدان
 له وه دا نابینته وه که که سیکی وه که منی بکه ویتته ده ست و

كۆتايى بەو بېنە و بەردەيە بېنى؟ سەيرە ھېچ كەسك لەوانە
 تېناگا، جارى وا ھەبوو ھېندە نەرم بوون لەگەلما، ھېندە
 نەدەما باوەرپان پى بكام و راستىيەكەيان پى بلىم. گەلى
 جارېش بى ئەوئى پەنجەيان بە پەنجەم كەوتبى و يەك قسەشيان
 لەگەل كرديم، لە ژوورى لىكۆلئىنەو بە جىيان دەھىشتم، لەوئە
 تى نەدەگەيشتم بۆچى ئەو رەفتارەيان لەگەلدا دەكردم، بەلام
 ھەستم بەو دەكرد، كە ئەو بى بايەخى و فەرامۆشكردەنيان زۆر
 لە جوپىن و ئەشكەنجەدان بە ئازارتربوو. من دواى بردنى
 ەلپەزا و لەبەرچا و نەمانى كۆمەلئىك زىندانى دىكە، لەحزە بە
 لەحزە پايەكانى گەشبىنيم دادەرما و تروسكاييەكانى ھىوا
 دەكوژانەو. ئاخەر ھەر كەس لە جىگاي من بوايە زۆر زەھمەت
 بوو تۇزقالئىك ئومىدى بە ژيان بىنى، بە تايبەتېش ئەو شەوئە
 شوومانەى كە زىندانەكەيان لى دەكردىن بە گۆرستان. ئىمە كە
 كۆمەلئىكى كەم مابووينەو ھەر لەو مەرە گىژانە دەچووين، كە
 ھاويان بە دواى سىبەرى يەكدى رادەكەن. ئەو شەوانە بۆ
 ھەموومان شەوانى تۆقىنەر و پەيامھىنەرى مەرگ بوون. ھەر
 كە دەرگاي ھۆلەكە دەكرايەو مېشولە لە فېرىن دەوئەستا و
 دىوارەكان لە بىدەنگىدا نقوم دەبوون. ئەو پياوئە رېشدارەى كە
 دەھاتە ژوور و لىستىكى ناوئەكانى بە دەستەوئە بوو، لە چاويدا

كۆمەلە گورگيېك و دەستەيەك لە چەكدارانى حازر بە دەست بۆ
گرتن و كوشتن دەبينران، ئەو كاپرايە كە ناوى زىندانىيە
داواكراوەكانى دەخویندەو دەتوت دەنگى لە بلندگۆيەك
دەردەچى:

- بى دواكەوتن، خيىراكەن لە دەردەو چاوەرپىتانين!

بى ئەوئى هەيچەك لە داواكراوەكان نەقىان لىوئەبى
تەنيا بە دەست و چاوخاڤىزيان لە ئىمە دەكرد و دەرپۆششتن،
لەبەر دەرگاش بۆ هەتا هەتا تاخريين ئاوردانەوئەيان لە پاش
خۆيانەوئە جى دەهيشتت، من ئەوئى لە هەموويانەوئە بۆم
بەجىدەما نىگا تىكشكاوئەكان و جەستە تەسلىمبوئەكان بوون
بە مەرگ، هەر كاتىكيش دىقەتم لە شوئىنى هەر يەكئىكيان
بگرتايە، دروست گۆرئىكم دەبينى. ئەو هۆئەى كە منى تيا بووم
وئەك گۆرستانئىك دەهاتە بەرچاوم، كە مردووەكان چاوەرپى
ناشتن بوون. من بۆ خۆم شەوانە هاوئارى ئەوانم گوى لى دەبوو،
دەنگى هەموويانم دەناسىيەوئە. كە سەيرى قەرەوئىلە قالاكانم
دەكرد، هەموويانم دەبينى، بەلام بە مردوويى. هەموو لەسەر
نىوچاوانيان نووسرابوو (ئىمە قوربانىيانى شەرەكانى سنوور و
زمانى جياوازين!) لەو رۆژانەدا پرۆشكەكانى ئەو شەرە
نەفرەتئىيە چەند بە ئاسانى دەگەيشتنە ژوورەكانى زىندان. تەنيا

له يهك شهودا به بهر چاوى تۆقىنراو و پر حيرهتى منهوه زياتر
 له په نجا و پينج كهسيان به مهرگ ناساند. ئيمه ئه و رۆژانه له
 ريگاي ته له فيزيونى نيو هۆلته كهوه هه والى شه ره كانى سهر
 سنورمان ده بيست، ده مانديت كه چۆن سه ربازه كانى عيراق
 سنورى ئيرانيان ده به زاند و ده كه وتنه نيو بۆسه ي سه ربازه
 ئيرانيه كان. ههر له هه مان ئه و شه وانده دا ده مانبينى كه چۆن
 سنورى زيندانه كانيش ده به زيندرا و گيراوه كانيان هه لده لوشى.
 له سه ر سنوره كان مهرگ به بالاي سه ربازه كان هه لده گه را و له
 زيندانش به ئاسانى ده بووه ميوانمان، قه ده رى من بينينى
 پاشماوه ي جه سه ته هه لاهه لابه وه كانى سه ربازانى به ره ي جه ننگ و
 هه لوه رينى رۆحه كانى زيندانيى و خه ونه پر خوئين و هاواره كان
 بوو. ئيمه له و شه وانده دا مه وداى نيوان ژيان و مهرگمان
 نه ده بينى. هيژى بينينيشمان بۆ يه كديى تا ده هات كه متر
 ده بووه.

ئيدى شه وه كان بۆ ئيمه نه وه كو ته نيا په يامى رۆحه
 تاريك كراوه كان بوون، بگه ره دريژترين ساته كانى ئه شكه نجه و
 كورترين ريگا كانى مهرگ بوون!

من ئاگام لهوه نهبوو كه له بلندگۆكهوه ناوميان
خویندبووه. يهكی له زیندانییهكان دواى ئهوهى زۆر به پهله
رایته كاندم، به نارِهه تییهوه پیمی وت:
- سهران، له ئیدارهوه تۆیان بانگ كرد!

شیوهى قسه كردنى ئهوه زیندانییه، ترسیكى زۆرى بۆم
هیئا. دهستیكى رهش له چاوه بى تۆقره كانییهوه دهچوو،
دهستىك دروست له میژیى به دواى رۆحى مندا بگهپى، به نیو
ههناومدا رۆچوو. گویم له قرته و كهرتبونى شتىك بوو، لهوه
دهچوو دهمارىك له دهمارهكانى رۆحى ترس تیههنگهپراوى مندا
پسابى. من نازانم بۆچی رووخسارى ئهوه زیندانییه له بهر چاومدا
زۆر به خیرایى دهگۆرا و جارى وا ههبوو له ههموو شتىك
دهچوو تهنيا له مرۆف نهبى. من دهبووايه باوهپ به قسهكهى
بكهه و به پهلهش برۆمه ئیداره. لهوى عادهت وابوو ئهگهه له
بلندگۆكهوه ناوت بخوینرابایهوه و كهمىك دواكهوتباى ئهوه دوو
پاسهوان دههاتن و پهلكیشیان دهكردى. كه ههلسامه سهپى و
ویستم ههنگاو ههلینم، وا هاته بهرچاوم، به نیو قۆرتىكى گهوره
و عاسیدا تى دهپهپم، قۆرتكه دهیبردمهوه سهه گۆرستانىك
سههرى دیارنهبوو. من ناچاربووم ههنگاوه كانم به پيش خۆم بدهم
و بۆ ههرجییهك بى له بهردهمى ئیداره ئاماده بم. هیشتا

نەگەشتبومە بەر دەرگای ھۆلەكە، جارێكى ديكە نام
 بانگكرايەو، بەلام ئەو جارە مەبەستى داواكردنەكەشيان
 راگەياندا. ئاورپېكم لەو ھاورپېيە دايمەو، كە پېش كەمېك لە
 خەودا بە پەلە رايته كاندم، بە چاوتېمگەياندا كە ويدەچى چوونە
 دەرەوهم جيى مەترسى نەبى. من ھەقمبوو لەو رۆژانەدا لە
 ھەموو شتېك بترسم، تۆ ئەگەر بە بەر چاوى خۆتەو بە لېشاو
 زىندانىيەكان بەرەو دەرەوھى زىندان رايپچ بگەن، بېر لەچى
 دەكەيتەو؟ ئايا دەتوانى بۆ لەحزەيەكيش بېر لە جوانى و
 خۆشىيەكانى نېو زەينتدا بگەيتەو؟ ھەر كەس شەوانە
 گوڤيىستى ھاوار و گوللەبارانكردنى زىندانىيى و كوشتنى خەو و
 خەونەكان و خوڤندنەو و سړينەوھى ناوہ بانگكراوہكان بى، بۆ
 ساتيىكيش ئۆقرە لە گيانيدا دەمىنى؟ من ئەگەرچى لەو
 بانگكردنە تېنگەيشتەم كە بۆ ديتنى خزم و كەسە نېزيكەكانى
 زىندانىيان بوو، بەلام ترس و تۆقېن ھيشتا بە جەستەمەوہ
 دياربوون. من لەبەرئەوھى چەند جارېكى ديكەش ئەو
 چاوپېكەوتنەنام بينىبوو، يەكسەر خۆم خزاندە ئەو شوڤينەى، كە
 لەويدا زىندانىيەكان كۆدەبوونەو و بە كۆمەل دەچوونە ژوورى
 چاوپېكەوتنەكان، كەچى سەير ئەوہ بوو، كە نۆبەتى من ھات و
 ويستم بۆ ژوورەكە سەرکەوم، كارمەندەكە رېي لېگرتەم و داواى

نامى كىرد. مىنىش ناوى خۆمم پىوت، چەند جارىك له كاغەزەكەى نىو دەستى رامما، بەسەرسورمانەوە دىقەتى له من و ناوەكان گرت. من لەو تىگەيشتم كە بەئەگەرى ھەرە زۆر نام لەلىستەكەدا نىيە و تازە ھەر دەبى بچمە ئىدارە و خۆمىيان پى بناسىنم. جارىكى دىكە ترس ھەلمەتى بۆ گىانم ھىنا و بەرچاومى تارىك كىرد. بۆ ماوہىەك له شوین خۆم وەستام. نەمدەتوانى بىر لەھىچ شتىك بكەمەوہ، ئاخىر بانگكردن له ئىدارەوہ ماناى زۆرى ھەبوو، خراپترىنيان، راپىچدان بوو بەرەو مەرگ، بەلام ئەو شىمانەيە بۆ من زۆر دووربوو. لەگەل ئەو شدا زۆرجار بىرم لەوہ دەكردەوہ كە لەوانەبى بيانەوى كەسانى وەك مىنىش لەكۆل خۆيان بكەنەوہ. بۆ نا؟! چ بەرەستىك ھەبوو وابكا من نەكوژن؟ ھىچ! بۆچى ئەوانەى دواى شەرەكانى ئىسلام ئاباد، لە زىندانەكانەوہ برانە دەرەوہ، كەسىان گەرانەوہ؟ نەخىر! چما كەسىان حوكمى لەداردانىيان لەلايەن دادگەوہ بۆ دەرچووبوو؟ نەخىر! لەوانەى دەمناسىن، ھىشتا ھىندىكىان ھەر بەگومان گىرابوون. تىياندا ھەبوو شىت بوو، ئەى خودايە! خۆ ئەو شىتەى پەلكىشى ھۆلەكەمان كرابوو، نەيدەھىشت كەسمان بە ئاسوودەبى بخەوين، دالغە و خەيال مانباتەوہ، لەگەل يەكدى بدويين. ئەو شىتە ھەر لە فىشەكە شىت دەچوو، وەك گوللە

بهلامانه وه تیده په پری، جاروبار خوئی لار ده کرده وه و نیوه
 پیچه په کی ده کرد، تا هیژی له ده مدا ده بوو هاواریکی لی
 درده چوو. که سمان له و هاوارانه تی نه ده گه یشتین. من وا ده هاته
 بهرچاوم رهنگیی که سیك له دهر و نیوا هه بی و بهر ده وام راوی
 بنی و نه شکه نجه ی بدا. من له وه تی نه ده گه یشتیم بزچی نه و
 شیتیه یان له گه ل نیمه دانا بوو؟ نه گه رچی له نیو زیندان وا
 بلا و ببوو ه که (حه سه نی سنه یی) شیت نییه، نه وه نمایشی
 شیتیتی ده کا! به لام من با وهرم به و قسانه نه بوو، زور جار
 به نه یینی دیقه تم ده دایی، نه و نه ک هه ر شیتیتیکی ئاسایی نه بوو،
 بگره نه گه ر زور توور هت بکر دایه ده ستیشی ده وه شاندا و پر
 به ده میشی هاواری ده کرد:

- ده یوس، ده یوس!

نیمه تا نه و روژه ی له گه لماندا بوو هه ر پیمان ده وت
 (حه سه نی سنه یی)، به لام کار به ده ستانی زیندان ناویان بو
 (حه سه نی ده یوس) گوزی بوو. تو ببینه بهرچاوت حه سه نیک له و
 گه ره لاوژییه ی مه رگدا ون بگری، بو ده بی منیش بیر له مردن
 نه که مه وه؟ تو و هره و به چاوی خو ت ببینه، که من ده چمه
 بهر ده می ئیداره، بزانه چو ن ساتوسه و دایم له گه لدا ده کن، چیم
 پی ده لئین، بو کویم ده بن. که چوومه بهر په نجه ره ی ئیداره ی

زیندان زهلامیك كه نه گهر بتانپییوایه سی ههندهی من دهبوو،
سیمایه کی پر لوغز و تژی پرسپاری هه بوو، كه لیتم پرسپی:
- من ناوم سه رانه.. ئیوه بانگتان کردبووم.. فهرمون ئه وه
هاتووم.

یه کسه ره له کاغه زه که ی بهرده می وردبووه، بی ئه وه ی هیچ
قسه یه که بکا، شتیکی له سه ره پارچه کاغه زیك نووسی و دای
به من، له سه ره خویش وتی:

- بی ره دا پرۆ و ئه م نامه یه بده ئه و پۆلیسه!

من به راستی نه مده توانی به ری کویپیکی بیر له هیچ
شتیك بکه مه وه، ئاخو ئه و شیوه بانگ کردنه بو لی کۆلینه وه شه
نه بوو. من شاره زای هه موو جو ره بانگ کردنیك ببووم، که چی
ئه و جاره سه رم لی دهر نه چوو. تازه ده بوایه هه ره بچم. که له
پۆلیسه که نیزیك بوومه وه، نامه که م دایه ده ست. خیرا بۆم
هه ئسایه وه و منی وه پیش خو ی دا. ویستم به پۆلیسه که بلیم
(بو کوی ده مبه ن؟) که چی له وه ده چوو ئه و ئاماده یی گو یگر تنی
نه بی. سه یر ئه وه بوو له چهنده ره گایه که وه ده ره چووین. له
شوینیک رایگرتم و راده ستی به که سیکی چه کداری کردم. من
وه که مه ریکی گیژم لی هاتبوو چاره ری رووداوی له ناکاو و
چه قوی ده ستی قه ساییکم ده کرد. ئه وه ی زوری ش جیگای

سەرسورپمانى من بو، منيان برده نيو باخچەيەك و لەوئى
 وەستاندميان. لەپر ئەوئى پيشبينىم نەدەکرد و قەتيش بىرم لى
 نەکردبۆ، بينىم. سەرەتا لە شوين خۆمدا تاسام، وام
 ھەستکرد خەونىكى خۆش و پر تەلىسم دەبينم، ئاى خودايە
 (سروە) چى دەكا لىرە؟! ئەم ديمەنە ھەر لە خەون دەكا. من
 سەرەتا لە شوين خۆمدا وەستام و سەرسامىي ھەموو گيانى
 داگرت، كەچى لە چاوى ئەودا گەرموگورپى و پيشوازى زۆرم
 بينى! (ئەو) چاوەرپى ئەوئى ئەوئى كە زۆر بەگەرمىيەو بەخىرھاتنى
 بكم، بەلام نازانم بۆ نەتوانى. (ئەو) بەخىرايى بۆم ھاتە پيش
 و خەريك بو باوئەشم تىوھريينى، كەچى من لە ترسى كارمەند
 و پۆلىسەكانى ئەوئى ھىچم نەکرد، تەنيا بزەيەكى شيرينى پر
 مانام بۆ فرى دا، ئەويش تۆقەيىكى گەرمى لەگەل كردم و
 پەنجەكانى گوشى. پيم سەيربوو كە بەتەنيا بۆ ديتنى من ئەو
 ھەموو رىگايەى پرېبوو. من دەمزانى لەو شوينانەدا دەبى زۆر
 بە پارىزەو قسەكانم بكم، چونكە چاوەدئىرى دەكرام. ئەويش
 ھەر زوو لەو تىگەيشت. من كە ليم پرسى (چۆنە بەتەنيا
 ھاتوى؟) لەسەرخۆ و بە زەردەخەنەيەكى ناسكەو وئى:

- ئەگەر ھەر كەسيكەم لەگەل بووايە نەم دەتوانى بتبينم!

زهرفيكي دايه دهستم، داواي ليكردم له دواييدا
بيكهمه وه. (ئهو) ههموو شتيكي به چاو و جهسته پي دهگوتم،
ديتني ئهو له زيندانيكي دووره ولات و ئاوا ترسناك، سرپينه وه
ديمه نه كاني زيندان و زهمه نيك له نازاره كان بوو. له
بيدهنگييه كي كورتي نيوانماندا وتم:

- چون نه ترساي بيته ئيره؟

خي را رووي گهش و چاوه بزيوه كاني نيشاندام و وتي:

- له بهرته وهي تو نازابوويت!

من هيچ قسه يه كي ديكه م پي نه كرا، چونكه ههموو شتيك
به ديتني ئهو و قسه كاني ئهو، گورانپان به سه ردا هات. ههستم
به هي زيكي بي سنوور ده كرد. له وه ده چوو بتوانم ديواره كاني
زيندانپان پي بروخيتم! ئه گه رچي ئهو ديداره مان زور كورت بوو،
به لام دوور و دريژيه كي زوري به زهمه ني ناخم به خشي. ئهو
ديداره بو من واتاي جاراني له شهو و روزه كان دامالي. من بهر
له وهي زيندانيي بكريم (ئهو) م زور جار ده بيني، چند جاريك
له نيو باخچه ي ماله كه يان پيكه وه دانيشتووين. باسما ن له زور
شت كردوو، ته نيا له خو شه ويستي نه بي!

داواي چاره كه سه عاتيك (ئهو) وهك چون به ته نيا هاتبوو،
هه روا به ته نياش رويشته وه. بو ئاخري ن جار له بهر ده رگا كه، بهر

لەوەی دوا ھەنگاوی چوونە دەرەو بەھای، ئاوپێکی پر لە
 خەندە دایەو و بەپەنجە باریکەکانی خواحافیزی لێکردم. لە
 چاوەکانیدا خۆم بینی. ھەستم کرد لەنیو باوەشی ئەودام و
 منی لەگەڵ خۆیدا برد. ئەویش لە ئامیژی مندا مایەو و
 لەگەڵ خۆمدا بردمە نیو ھۆلی زیندانەکە. ھەر بەرێگاوە
 زەرفەکەم ھەلپچرپی و نامەکەیم دەرھینا. بەشەوقەو لێکم
 کردەو. بەدوای نووسینی کدا گەرام. تەنیا پەپولەییەکی
 وشکبوی راستەقینەم بینی، کە بە لیواری کاغەزەکەو
 چەسپێنرا بوو. لە تەنیشتی شیبەو و یتەیی بەپەلەیی مۆمیک
 کیشرا بوو. ئەو نامەییە بۆ منی زیندانیی لەساتیکی وادا
 جوانترین دیاری و پرماناترین پەيام بوو، ئاخە منیک کە لەویدا
 تەنیا شاھیدی بەرەو مەرگ راپێچدانی خەلکانیک بووم و
 تۆزقائیک باوەرم بە ئازادبوونم نەما بووی، لەپر کەسیکی واش
 سەردانم بکا و کۆشیک ھیوا و خۆشەویستی لەگەڵ خۆیدا بینی،
 چۆن خۆینیکی گەش و نوێ بەنیو لەشما ناگەری و دەرگایەک لە
 ئومید و ھیوا بەروومدا نا کریتەو؟ بەلام ئەوێ بۆ من جیگای
 پرسیار و تیرامان بوو، ئەو ئەوین و سەرەڕۆییە بوو، کە چۆن وا
 بەکتوپری سەرپھەلدا؟ من بۆ جارێکیش بیرم لەو نەکردبوو،
 ئەی چی بوو وای لێکرد منی خۆش بوی؟

تازه له نامه‌که‌دا، من ببوممه‌ئو مۆممه‌ی که به‌رده‌وام ده‌سووتام و ده‌تواممه‌وه. ئه‌ویش وه‌ک په‌پوله‌ به‌دوای نوری ئه‌وینی مندا ده‌خولایه‌وه. ئه‌ی خویه‌ چۆن بکارم ره‌گه‌ قووله‌کانی ئه‌وینی (تارا) له‌ ده‌رووندا هه‌لکیشم و نه‌مامی تازه‌ی خۆشه‌ویستی بروینم؟ تارا ئه‌گه‌رچی به‌ چهند مانگی‌ک به‌ر له‌وه‌ی بگرییم، بۆ دوا‌جار شاخه‌کانی جیه‌یشت و ملی هه‌نده‌رانی گرت‌ه‌ به‌ر، به‌لام ئه‌و له‌ وجودی مندا به‌رده‌وام ئاماده‌یی هه‌بوو. زۆریشم هه‌ولدا، ئه‌و سه‌فه‌ره‌ یه‌که‌جاره‌کییه‌ نه‌کا، که‌چی سوودی نه‌بوو، به‌رۆیشتنی تارا، هه‌ستم ده‌کرد واتایه‌ک بۆ مانه‌وه‌م له‌ویدا نه‌ما‌بووه، به‌لام هیچ چاره‌نی‌کم نه‌بوو، ده‌بوایه‌ کی‌وه‌کان چۆل نه‌که‌ین و چاره‌پێی په‌رجوه‌کانی ژیان بین، (تارا) له‌ ونبوونیدا منی به‌ته‌واوی بی ئومید و سه‌رگه‌ردانی رۆحی کرد، به‌خه‌یال به‌دوویدا رامده‌کرد و ده‌چومه‌ ئه‌و ولاته‌ نه‌دیوه‌ی ئه‌وی لی بوو، تارا تا ئه‌و رۆژه‌ش که‌ گیرام، هیچ هه‌والینکم لێ نه‌بیست، راستییه‌که‌ی نه‌مده‌زانی له‌کویی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ گیرسا‌وه‌ته‌وه، وه‌ک شنه‌بایه‌کی بۆن خۆش هاتوو و رۆیشت، وه‌ک بانگی مژده‌ی هه‌والینکی چاره‌پروان نه‌کرا‌بوو، هه‌موو ئه‌و رۆژ و سالانه‌ی پینکه‌وه‌ بووین، هه‌ر له‌خه‌ونیکی دووردریژ ده‌چوو، رۆیشتنه‌ له‌ناکا‌وه‌که‌ی (تارا)

دروست له پرفاندن و په لکیشکردنی ټو زیندانیانہی ده کرد، که
 بؤ دواچار به چاو خواحافیزیان لیّ ده کردن. ټه گهر تارا له په نای
 کیوه کان بمابایه وه، سه فہری زیندان هہرچه ندیش
 دوورودریژبووايه، نه ده بووه خه میکی گه وره، وهک چؤن
 عه لپره زا، (دنیا)ی ده هیئنايه نیو زیندان و په رژیئیکي له عیشق
 به دهوری خویدا چیّ ده کرد و به دور له چاوه بزپوه کانی
 پاسه وانانی زیندان، نازاره کانی رۆژگاری به خه یالّه کانی عیشق
 راده مالی، منیش له گهلّ (تارا) ټاوا ده بووم، به لّام سه فہری ټه و،
 ته نیا یاده وه ریبه کانی به بیر ده هیئنامه وه، خه یالّه کانم ته نیا ټه و
 چرکه ساتانه بوون، که له رابردوودا له گهلّ تارا به سهرم بردبوون.
 عه لپره زا هہم رابردوی هہ بوو، هہم داهاتوو، ټه و له سه فہری
 جهسته و رؤحدا له گهلّ (دنیا) دانہ پرا بوو، بؤیه ساته کانی
 دوارؤژیسی ده چنییه وه.. (سروه) بؤ من له ساته وه ختیکی وادا،
 ټه گهرچی هیچ رابردویه کیشم له گهلّیدا نه بوو، نیسته و
 داهاتوی بؤ خوئی زه وتکرد! بزه پر مه حبهت و چاوه
 په پوله ټاساکانی، به رده وامی ټه و ټه وینه بوو، که له تارا وه
 دستي پیگرد. ټه و به دهم پیّ نه وتم (خوشم ده ویتت)، به لّام
 به جهسته، له وهش زیاتری وت. (ټه و) ټه گهر زؤر بیری له من
 نه کرد بیته وه. ټه و مؤمہی نه ده خسته سهر کاغہز و، ټه و

په پوله یه له نیو نامه که گیر نه ده کرد و به تهنیاش نه وه هموو ریگایه ی نه ده برې بؤ بینینی من، نه ی خودایه نه وه چوڼ بوو روویدا؟ سهردانه له ناکاوه که ی نه وه، له ژوانیکی عیشق ده چوو، که زه مهنیکی زوری پی چووبی و بهرنامه ی بؤ دانرابیته وه.. هاتنی نه وه تهنیا یه ک واتای هه بوو و بهس، نه ویش گه پرنیک بوو، به دوا ی عیشقیکی مسوگه ر..

نه وه نامه یه له وه تهنیا یه بکوژهدا، تژیی کردم له بیر کردنه وه و خه یال، پری کردم له تروسکایی نه فینیک، که بی توقره بی و ترس و دوو دلئ له روو خسارمدا نه ده هیشت، ئیدی هه ستم به وه زه مهنه ی جاران نه ده کرد، که بهر ده وام نازاری ده دام و بهووه به شیک له هه موو بیر کردنه وه کاتم. نه وه کاته ش که بؤ دوا بین جار بردمیان بؤ ژووری لیکولینه وه و پییان وتم:

- نه گه ر شیعتراف بکه ی، ئیسته نازادت ده که بین.

منیش وه که نه وه ی زیندان به ویستگه یه کی کاتیی بزاتم و نازاد بوونیشم کاریکی ناسان نه بی، له سه رخو بزده یه کم کردو وتم:

- تازه من لیږه راهاتووم.

لیکولنه ر، به خیرایی و هه لچوونه وه وتی:

- نه گه ر (۱۰) سال حوکم بدری؟!

یه کراست وتم:

- بۆ، خۆ من هيچ تاوانىڭم نە كىردۈۋە؟!
لېككۆلەر ۋەك ئەۋەي كورسىيەكەي ژېرى، ئازارى بدا،
دەمودەست ھەئسايەۋە ۋ بەسەرما نەراندى:

- خۆت دەبىنىتەۋە!

دوای دوو رۆژ لە بەسەرچوونى زەبرى پىر چىژى ژووانى
دەلدارىم لەگەل (سروە)، جارىكى دىكە گويم لەناوى خۆم بوو،
كە لە بلندگۆكەۋە، بانگيان كىردم:

- سەران قادىرى. خىرا بگەرە ژوورى ئىدارە!

من لەو دوو رۆژەدا، لە كەسىكى سەرخۆش ۋ مەستبوو
دەچووم، كارىگەرى تىشكى چاۋە پىر خومارەكانى (سروە)
ھەموو دىۋارەكانى زىندانى لەبەر چاوم رامالېبوو، من ھەر
بەجەستە لەنىو زىندان مابووم، كە لەگەل زىندانىيەكانىش
قسەم دەكرد، زۆر جار خۆشم نەمدەزانى چى دەلېم ۋ باس لەچى
دەكەم.

ئەوان لە نەينىي ئەو رووداۋە لەناكاۋە تى نەدەگەيشتن،
ھەقىيان بوو ئەگەر بەجۆرىكى دىكە بىر بگەنەۋە. تىياندا
ھەبوو، تەۋاۋ لەۋە ئەرخاين بوو، كە من بەقۇناخى شىتتوبوندا
تىدەپەرم، من ئامادە نەبووم باس لە هيچ شتىك بگەم، ترسم
لەۋە بوو، نەۋەكو كىشەم بۆ بىتە پىش ۋ گالتەشم پى بگەن، كە

له بلندگۆكهوه گویم له ناوی خۆم بوو، یه كه مجارم بوو، شه و نه ده زۆر بترسم، ههر له راجه نینه كه مه وه بۆم ده ركه وت، كه شه و بانگ كردنه هه والێكی ناخۆشی به داو ده یه، په شوكاوی به راده یه كه به جهسته مه وه دیار بوو. هه موو شه وان ه ی ده ورو به رم هه ستیان پێكرد. شه و پارووه نانهش كه له ناو ده مدا بوو، نه مده توانی قووتی بدهم، گه رووم توانای هه لگوشینی نه ما بوو، ههر له خۆمه وه بیرم بۆ لای شتی خراب ده چوو. به هه رحال خێرا خۆم گه یانده ئیداره، سه رم له په نجه ره چكۆله كه برده ژووره وه، خۆم به و كه سه ناساند، كه چاوه رپێ منی ده كرد، بیسته بووم شه و كه سه یه كێ بوو، له زیندانیه ته به كاره كان. ههر كه له په نجه ره كه وه منی بیني وه ك شه وه ی می شو له یه كه نا ره حه تی كر دبێ، به توندی كاغه زیكی له به رده مم دانا و، به سه ر لێوه كانیه وه وتی:

- وه لایمی شه م پرسیارانه بده ره وه؟! -

ویستم له هۆكاری شه و داوایه پیرسم، به لام كابرا رپێ لێگرتم و جارێكی دیکه لێوه كانی لێكتر ازاند و وتی:

- خێرا كه!

كه سه رپێكی كاغه زه كه م كرد، سه رم له و هه موو پرسیارانه سوورما، له هه ندێكیان ههر تی نه گه یه شتم، راسته هه موو شه و

ماوهیه‌ی که له زیندان بووم توانیبووم به باشی خۆم فیڤری
 فارسی بکه‌م، به‌لام قه‌ت له‌لای لیپرسراوانی زیندان وام نیشان
 نه‌ده‌دا، که فارسی ده‌زانم، بۆیه رووم له کابرا کرد و
 به‌فارسییه‌کی تیکشکاو تیمگه‌یاندا، که من فارسی نازانم و
 کوردم! ئه‌ویش بی ئه‌وه‌ی شتی‌ک بلی یه‌کسه‌ر له‌وی ونبوو،
 هی‌نده‌ی نه‌برد، که سی‌کی له‌گه‌ل خۆی هی‌نا، له سه‌روسیمایه‌وه
 دیاربوو ئه‌ویش هه‌ر زیندانی بوو، سلاویکی ساردی لی‌مکرد و
 کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می هه‌لگرت و یه‌که یه‌که پرسیاره‌کانی بۆ
 ده‌کردمه‌وه کوردی. له یه‌که‌م پرسیاردا وتی:

- ئه‌گه‌ر نازاد بکریی بۆ کوی ده‌چیت؟!

موچرکی‌ک به‌له‌شدا هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو له‌خۆشیاندا
 زمانم تیکبئالی؟

- ده‌چمه‌وه ولاتی خۆم!

وه‌رگی‌پر پرسیا‌ری ده‌کرد و وه‌لامه‌کانمی له‌ته‌نیشته
 پرسیاره‌که ده‌نوسیییه‌وه، کابرای چوارشانه‌ی تۆبه‌کار، له یه‌که‌ی
 له به‌رسقه‌کانم تووره‌بوو، رووی له وه‌رگی‌په‌که کرد و وتی:
 — کۆماری ئیسلامی قه‌بوڵه یان نا؟ ئا، یان نه‌؟!

منیش له‌سه‌رخۆ وتم:

— بۆ ئی‌په‌ره یان بۆ ئی‌مه‌؟

وهرگيڙ وهك من، سهري له پرسياره که دهرنده چوو،
دياربوو له دواییدا کابرای تۆبه کار تیبی گه یاند، که مهبه سستی
ههردوو ولاته، پرسياریکي زۆر ئالۆز و قورس بوو، به لām توانيم
بايي ته وهنده وه لām بده مه وه، که نه وان به هه نديک گومانه وه
رازی بکه م و بلیم:

- لیڙه، خۆتان تهو نيزامه تان هه لېزاردوه، بۆ ئيمه ش تهوه
ئاساييه، ته گهر خه لکي ولاته که م هه لېڙيرن!

که پرسيار و وه لāmه کان ته و او بوون، په نجه مۆريان پيهه لگرم،
دواتر پارچه کاغه زيکي دیکه يان پيډام و داوايان ليکردم
بچمه وه هۆلي زيندان و شتومه که کانم بينمه دهره وه. هه ر که
دهرگای هۆله که م کرده وه و يه که م هه نگاوم بۆ ژوره وه هه لينا،
کۆمه لیک سه روچاوی ليک نيزيک و دهست و په نجه ليکگر يډراوم
بينی، دياربوو هه موويان له چاوه روانی ته وه دا بوون، هه والیکي
منيان دهست بکه وي، به بی ته وه ی دهمان ليکبترازی به
نامازه کانی چاو و برۆ گومانه کانی خۆمانان بۆ يه کدی
دهربري، من که لويه له کانم به نيگه رانييه کی زۆر و به په له
کۆده کرده وه، من له و ساتانه له هيچ شتيک نه رايان نه بووم،
نه مده زانی سه فهري ته مجاره يان بۆ کوييه، ده گوازييمه وه ياخۆ
ئازاد ده کریم؟ هه موو ته وانهی له ده وروبه رم بوون نقوومی نيو

حەپەسان و نیگەرانی بوون، بەبێ دەنگی خواحافیزیم لە
 هەمووان کرد، هەر که چوومەوێ لای ئیدارە، پۆلیسیک هاتە
 پیشم و رینونیی کردم که چی بکەم. سەرەتا تەق تەق لە
 دەرگایەکم دا، که چوومە ژوورەوێ کەسیکی مەدەنیم بینی لە
 پشت میژیکەوێ دانیشتبوو، که سەیری منی کرد، هەستمکرد
 بۆنیکی قورس و خەست بە بن لووتدا تیپەری، هەر لەو بۆنە
 دەچوو، که بە مردوو دادەکری، بۆ ساتیکی کەم خۆم بە
 مردویی هاتە بەرچاو، تەزوویکی ترسناک گیانی داگرت،
 هەستمکرد لە هەموو شتیک دابرام، که چاوم هەلینا، هەمان
 ئەو کەسە بەسەر سەرمەوێ وەستابوو، که لە پشت میژەکەوێ
 دانیشتبوو، کابراکە بزەیهکی بۆم کرد و بە چاویش
 سەرسوورمانی خۆی لە تیچکچوونی لەناکاوێ تەندروستیم نیشان
 دا، بەبێ بایەخەوێ وتی:

- لە خۆشیاندا تیچکچووی؟! -

چەند دەرگایەکی نیو زیندانە کەم بە گومانەوێ دەبری و
 لەچەند شوینیکیشدا بە رقبەوێ سەیریان دەکردم، ترس و
 نیگەرانی بەرۆکی گرتبووم، لەنیو هەموو ئەو هەموو
 دەموچاوانەوێ دەمیین، تەنیا کەسیک بە گومانەوێ بای بای
 لیچکردم. من نەمدەزانی بۆچی ئەو هەموو ژوورەم پێ دەکەن،

هه قه مبو له ناخه وه به ترسم، ترس گه يشته بووه بينه قاقام
 به جوانی به رپیی خۆم نه ده بينی، به راستی باوه رپم به ته واوی
 له ده ست دابوو، ترس به دامینی جهسته مه وه هه لده گه را و
 جارو بار ده گه يشته بينه قاقام، ته واو ره شیبینی ده کردم، من له و
 ده مانه دا که سیکی په لکیشکراو بووم، له و ژوور ده یان برده مه شه و
 ژوور، شه و که سانه ی پرو به پرویان ده بوومه وه، به ناره زووی
 خۆیان، سه روسیمای چه ز و ناحه زی ره نگا وره نگیان نیشان
 ده دام، هه بوو بزیه کی بو ده کردم، هه شبوو، به نیگایه ک دنیای
 له بهر چاوم تاریک و رهش ده کرد. من که به راره وه که ی به رده می
 ژووره کانداه ته ده بووم، هه ستم ده کرد به نیو خه رهن دیکی قول و
 عاسیدا تی ده په رپم، خه رهن دیک که له هه ردوو لاهه خه لکانیکی
 چه هره ترش و چاومۆن ریزیان به سته بی. منی نامۆ، بی
 ده سه لات، به نیو شه و چه شاماته دا هه نگاوم هه لدینا، ناریشه ی
 من شه وه بوو نه ده مزانی دهرم دینن، نه ده مزانی چیم لی ده که ن،
 هه قم بوو بیر له ئیعدا مکردنیش بکه مه وه، شه و راره وه ی پیندا
 ده رۆیشتم و شه و چر و چه هرانه ی ده مدیتن وه حشه تناک بوون
 وه حشه تناک! فهزایه کی وه حشه تناکیان پیک هی نابوو، چند
 جاریک به راست و ره وان گویم له ناوی خۆم بوو، که له ده می
 که سیکه وه ده مبیست، شه و که سه وجودی نه بوو له نیوانماندا، من

ھەر ئەۋەندەم دەزانی، كە دەبوايە لە ھەنگاۋھەلئىناندا بەردەوام
 بىم. لەو ئانوساتەدا نەمدەتوانى بىر لە ھىچ شتېك بگەمەۋە،
 تەنيا ئەۋە نەبى، لە نىگاي ھەموو ئەوانەى دەكەوتنە
 بەرانبەرم، رۆبۆتتاسا بىلبىلەى چاويان دەجورلاندىۋە، كە
 بەتەنىشتىيانەۋە تى دەپەرىم، بە عاستەم پەنجەى خواحافىزيان بۆ
 بەرز دەكردمەۋە و بەھىۋاشىش لىۋيان لىك دەترازاند، وشەيەك
 لە دەمىانەۋە دەردەچوو، بەلام لىيان تى نەدەگەيشتەم، كە
 گەيشتە نىزىك دەرگايەكى بەرزى زىندان، لەۋى ۋەستاندىمان،
 يەكى لە پۆلىسەكان بەھىمنى قۆلى گرتەم و بردمىيە ژوروتىك.
 ئەۋ كەسەى لە بنەبانى ژوررەكە دانىشتىبوو جلو بەرگىكى
 مەدەنى لەبەردابوو، خىرا بۆم ھەلسايەۋە و بەخىرھاتنى كردم،
 دەستى بۆم درىژكرد و ئەۋ فايلىەى كە بە دەستمەۋە بوو، لىمى
 ۋەرگرت و خستىيە سەر مېزەكە. بزەيەك رووخسارى داگرت و
 داۋاي لىكردم لەسەر كورسىيەك دابنىشتم. كابرا ھەر بەپىۋە
 سەرىپكى فايلىەكەمى كرد، دواجار بەكەمىك گومانەۋە دىقەتى
 دامى ۋەك بەدۋاي وشەيەكدا بگەرى، چەند جارېك فايلىەكەى
 ھەلگىپ ۋە ۋەرگىپ كرد. شەپۆلى لە گومان و ترس جارېكى
 دىكە ھىرشى بۆم ھىننايەۋە، ھەستم دەكرد ھەموو گىانم دەرزى
 ئاژن دەكا، ئەۋ كورسىيەى لەسەرى رۆنىشتىبووم تا دەھات

تەسكۆت و تەسكۆت دەبۆدە، كابرە ھەستى بە نارەھەتى و نىگەرانى من كۆرد. لەپشت مېزەكە سووراپەو و لىم نىزىك كەوتەو. منىش وەك ئەوئى كەسىك ھەلمسىننەتەو، ھەستامە سەرىپ، ئەو دەستىكى خستەسەر شام و بەھىمنى و دەم بە پەلارەو پىمى وت:

— جەھنەم پى دەزانى؟! —

ويستەم بەرسقى بەدەمەو، لى نەمتوانى ، كابرە بانگى پۆلىسىكى كۆرد و پستەپستىكى لەگەل كۆرد ... دەمووچاوى ھەردوو كيانم بەجۆرىك ھاتە بەرچا، كە پىرەن لە نەخشەو پىلانى ترسناك. من گومانم لە ھەموو شتىك دەكۆرد، ئەگەر چى لە بەردەم يەكەم و ئاخىرەن دەركاى زىندانەكەش وەستابووم ، بەلام كى دەيزانى چارەم چى بۆ نوسراو؟ لەنىوان نازادى و مەرگدا، عاسى ببووم ، ترسى گەرەم ئەو بوو لەپشتى دەركاكەو ئۆتۆمبىلىكى سەربازى وەستابى ، كە ئەو ھەش بۆخۆى گومانەكەمىان قوئت و ترسناكتر دەكۆردەو.. بۆماوئەك لەنىو ترس نىگەرانىدا ما بوومەو . كەسىك ئامازەئەكى بۆ سەربازى بەر دەم دەركاكە كۆرد .. دەنگىك لەدەركاكەو ھات .. بەر ئەوئى دوا ھەنگاوەكانم روو و دەركاكە ھەلنىم، كابرەى مەدەنى جارپىكى دىكە بانگى كۆردمەو ژوورى و ئەو پارەئەكى

که له کاتی خویدا، واته بهر له سال و نیویک له کاتی گرتنمدا
 لییان وهرگرتبووم، پیمی دایه وه و کاغه زیکیشی له بهر ده موم
 دانا و داوای لیکردم نیمزایه کی له سهر بکه م. ته و کاته ی دهستم
 دایه قه له مه که ی سهر میزی کابرا، زانیم دهرگای دهره وه ی
 زیندان به ته وای کرایه وه . توانیم پشت دهرگا مه زنه که ی
 زیندان ببینم، هه لمه تی به گوری شه پوله کانی با و لار بوونه وه ی
 قه د و بالای داره کانی ته و بهر جاده که ی به ران بهر زیندان که و تنه
 بهر چاوم، شنه بایه که ههر له زمانی دل دانه وه ی که سیک ده چوو،
 که زوویر کرابی، به سهر جهسته مدا تیپه ری. بله ز نیمزایه که م
 کرد و له ژورره که هاتمه دهره وه. له بهر دهرگا گه وره که مؤرکیکیان
 له دهستی چه پم دا و پییان وتم:

— ناگاداری ته م مؤره به.. رهش نه بیته وه، تا له
 ئیعدامکردنه که ته و او ده بیت !

له کاتی گوتنی وشه ی (ئیعدامکردن) بزه یه که به سهر روویدا
 هات .. من به سه رسامی وه ستابووم ، چاوه ریی دوا بریارم ده کرد
 . جهسته م له ته خته یه کی چه قیوی نیو زه وی ده چوو. سه ربازی
 بهر دهرگا لیم هاته پیش وله سه رخو دهستی گرتم و به هیمنی
 پیمی وت:

— برۆ... خودا حافیزت بی !

چەند چركەيەكى پېچوو خۆم لە پشتى ديوارى ئاسىنىنى
زىندانەكە بىنىيەو، سەيرىكى خۆمم كرد، لەو دەچوو ئەو
كات باوهرم كوردى، كە من لە دەرەوئى زىندانم...!!!!

* * *

دواى سنورورپىن و ھەلدانەوئى تەلدەرەكان راگواستنمان بۆ
شويىنىكى ناديار، زۆرى خاياند، پىگا ھەمووى كەند و لەندبوو،
ئىمە لە پشتى ئۆتۆمبىلە سەربازىيەكە ئاخرابووين، دونيا بۆ
ئىمە تارىكستان بوو...! ئەو كاتەش ئىمەيان لە ئۆتۆمبىلە
سەربازىيەكە ھىنايە خواری، جارێكى دىكە توندتر و قايمتر
چاويان بەستىنەو...من نەمدەزانى لە كویم و ئەو شويىنەى
ئۆتۆمبىلەكەى لى وەستابوو كوئى ئەو ولاتە بوو...ويستم
دەنگ ھەلپرم و ناوى خىزانەكەم بەيىنم، بۆ ئەوئى ئەگەر
لەگەلماندا بى، بزانى منىش لىيەو نىزىكم، كەچى خىرا
كەسىك پرى داىە دەستم و بەدووى خۆيدا بردم، ھەستم دەكرد
بەشويىنىكدا دەپۆم، ھەر لە دۆلىنىكى داخراو، ياخود خەرەندىكى
ترسناك دەچى، من بەناو تارىكستاندا دەپۆيشتم، وەختىك گويم
لە دەنگىك بوو، ئەو كەسەى دەستى گرتبوو، وەلامى
دەنگەكەى داىەو، ھىندەى نەبرد، وەستىنرام، وەستانىكى پى
لە نىگەرانى و ھەپەسان بوو، ھەستم كرد ھەر لەو شويىنەى

وهستا بووم، ده رگایه کی ئاسن کرایه وه. دواتر ده ستیک ئه و
 په رۆیه ی سهر چاومی لابرده، سه ره تا هیچ شتی کم نه بینی،
 که سیك دوو جار شانمی راته کاند و شتی کی گوت، هیچی لی ئی
 نه گه یشتیم، به لام ده مزانی مه بهستی ئه وه بوو بچمه ئه و ژووره ی
 که له به رانبه ریدا وهستا بووم، ژووره که ههر له ئه شکه وتی کی
 ناریک ده چوو، له نیوه پراستیدا قهره ویله یه کی کۆنی لی دانرا بوو،
 که چوارچی وه که ی ژهنگاوی و بالیف و به تانییه که ی سهری پر
 په له خوین بوو، له سه ره وه ی بنمیچی ژووره که ته نیا کونی کی
 بچوو کی هه بوو، من له دیمه نه پیس و وه حشه تناکه ی ئه و
 زیندانه تاکه که سییه راده مام، له نا کاو گرمه یه ک هات و
 ده رگا که یان له سه ر داخستم و له نیو تاریکی دا نقووم بووم!